

NNCL2846-6EBv.1

AZ IGAZSÁG LÁTNOKAI
Az Atlantiszi Thoth
SMARAGDTÁBLÁI

A FORDÍTÁS
AZ ALÁBBI KIADÁS ALAPJÁN KÉSZÜLT:
DR. M. DOREAL
The Emerald Tablets of Thoth the Atlantian

FORDÍTOTTA:
HEVESI MIHÁLY

SZERKESZTETTE ÉS LEKTORÁLTA:
BAKOS ATTILA

A BORÍTÓT, AZ ILLUSZTRÁCIÓKAT ÉS A KÖNYVET TERVEZTE:
EGEDI-KOVÁCS MELINDA

ISBN 963 861223 1
COPYRIGHT © BY GEORGE MINER JR., USA

HUNGARIAN TRANSLATION © MIHÁLY HEVESI, 2001 HUNGARIAN EDITION
© MANDALA-VÉDA PUBLISHER ESTABLISHMENT, 2001
COVER AND BOOK DESIGN © MELINDA EGEDI-KOVÁCS, 2001

WWW.MANDALA-VEDA.HU
LEVELEZÉSI CÍM: 2092 BUDAKESEZI PF. 157
E-MAIL: MANDALA-VIDA@MATAVNET.HU

Áldás szálljon

*Dr. M. Doreal-ra
és a Fehér Templom Testvériségére,*

amiért ezt a művet a fény keresői számára elérhetővé tették.

Előszó

AZ ATLANTISZBELI THOTH EREDETI SMARAGDTÁBLÁIHOZ

Az itt lefordított táblák története furcsának és hihetetlennek tűnhet a modern tudósok számára. Koruk lélegzetelállító: Krisztus előtt 36 000 évvel keletkeztek. Szerzőjük Thoth, egy atlantiszi pap-király, aki az ókori Egyiptomban kolóniát alapított miután az anyaország elsüllyedt. Ő építette a gizeh-i Nagy Piramist, amelyet tévedésből Keopsznak tulajdonítanak. (Lásd *A Nagy Piramis-t, Doreáltól.*) Ebben az épületben testesült meg az ókor nagy bölcsessége, és ide rejtették el az egykori Atlantisz titkos feljegyzéseit és eszközeit.

Thoth körülbelül 16 000 éven keresztül vezette Egyiptom népét i. e. 50 000-tól egészen i. e. 56 000-ig. Ez alatt az időszak alatt az ókori barbár nép, akiket Thoth és más atlantisziak vezettek, a civilizáció magas fokát érték el. Thoth halhatatlan volt, ami azt jelenti, hogy legyőzte a halált, és csak akkor távozott a világból, amikor ez szándékában állt, és még akkor sem a halál útján. Hatalmas bölcsessége a különböző Atlantiszból származó népek kolóniáinak urává avatta, ideértve a Dél- és Közép-Amerikában élő egyes népeket is.

Amikor elérkezett az ideje, hogy Egyiptomot elhagyja, Thoth a Nagy Piramist az Amenti termeinek bejárata fölé emelte, és ebben helyezte el feljegyzéseit. Legmagasabb rangú emberei közül örököt jelölt ki ezeknek az őrzésére. Később ezek leszármazottjai lettek a piramis főpapjai, Thothot pedig a bölcsesség Isteneként, a nagy "feljegyzőként" tisztelték mindazok, akik földről való távozása után születtek. A legenda szerint az Amenti termei az alvilág termeivé, az Isten termeivé váltak, amelyeken a léleknek át kellett haladnia a halál után, hogy ítéletben részesüljön.

Későbbi korokban Thoth egója a smaragdtáblákon leírt módon újra emberi testet öltött. Ily módon háromszor inkarnálódott, utolsó inkarnációjában Hermész, "a háromszor születtként" ismerték. Ekkor hagyta hátra azt az írást, amelyet a modern okkultisták Tabula smaragdina-ként ismernek. Ez tulajdonképpen egy későbbi és jóval szűkreszabottabb bemutatása az ókori misztériumoknak.

Az ebben a könyvben lefordított táblák száma tíz, melyeket Thoth a Nagy Piramisban helyezett el a Piramis papjainak védelme alá. A tíz

táblát tizenhárom részre osztottuk, hogy jobban lehessen dolgozni velük. Az utolsó két tábla olyan hatalmas és mélyreható dolgokat érint, hogy jelenleg tilos azokat az egész világ tudomására hozni. Mindamellett azokban is amelyekkel itt közre adunk olyan titkok rejlenek, amelyek felbecsülhetetlen értékűek a figyelmes olvasó számára. El kell olvasni ezeket, nem egyszer, hanem százszor, mivel csak így bontakozik ki igazi jelentésük. Az egyszeri olvasás által fölfedezhetjük a bennük rejlő szépséget. A behatóbb tanulmányozás a kereső számára a bölcsesség útját mutatja meg.

Most néhány szót arról, hogy ezek a hatalmas misztériumok több évezredes titkosítás után miért épp az újkor embere számára kerülnek felfedésre.

Krisztus előtt 1300 évvel Egyiptomban, az ókori Khemben, zavargások támadtak és papok utaztak a világ különböző tájaira. A piramis papjai közül néhányan a smaragdtáblákat talizmánként magukkal vitték, hogy ezek segítségével hatalmat gyakorolhassanak a kevésbé fejlett Atlantiszból származó népek főpapjai fölött. A legenda szerint a smaragdtáblák birtoklói Thoth-tól kapták a hatalmat.

A smaragdtáblákat birtokló papi csoport Dél-Amerikába ment, ahol egy virágzó nép, a mayák között telepedett le. Az ő hagyományaik őrizték meg legnagyobb mértékben az ősi bölcsességet. A X. században a mayák a Yucatán félszigeten telepednek meg, és a smaragdtáblákat az egyik Nap Isten templom oltára alá helyezik. Miután a spanyolok meghódítják őket, és városaik elnéptelenednek, a templomok kincseire a feledés leple hull.

Tudnunk kell, hogy az egyiptomi Nagy Piramis egykor és ma az a hely, ahol a jelöltek a misztériumokba való beavatást megkapják. Jézus, Salamon, Apolóniusz, és mások is itt válnak beavatottá. A könyv szerzője (összeköttetésben áll a Nagy Fehér Páhollyal, amely a piramis papságán keresztül is kifejti tevékenységét) megkapta az utasításokat, hogy hogyan kerítse elő és hogyan vigye vissza a smaragdtáblákat a Nagy Piramisba. Ez különböző kalandok után, amelyekre itt most nem térünk ki, megtörténi. Mielőtt visszavitte volna a táblákat, engedélyt kapott azok lefordítására, és arra, hogy a táblákra vésett bölcsességről egy másolatot megtartsion. Ez 1925-ben történt. Csak most érett meg az idő arra, hogy a táblák tartalma részben megjelenhessen. Tudjuk, hogy sokan megvetéssel nézik majd mindezt. Az igazi tanítvány viszont képes olvasni a sorok között, és igazi bölcsességet nyer. Ha a fény bennünk van, akkor a táblákba vésett fény visszatükröződik majd.

Most néhány szót szólnék a táblák anyagi szerkezetéről. Tizenkét

smaragdzöld tábláról van szó, amelyek egy alkímiai transzmutációk során keletkezett anyagból készültek. Elkoptathatatlanok, és ellenállóak minden egyéb anyaggal szemben. A táblák atommag szerkezete gyakorlatilag stabil, ami azt jelenti, hogy nem észlelhető semmilyen változás benne. Ez a fizika ionizációs törvényeit meghazudtolja. A táblákon az ókori Atlantisz írásjelei találhatóak, olyan írásjelek, amelyek az összeszedett gondolatok előtt értelmet nyernek, amint az olvasó elméjében a megfelelő rezonáns rezgéseket életre keltik. A táblákat aranyszínű ötvözetből készült abroncsok fogják össze, az összefogó abroncsokat egy ugyanabból az ötvözetből készült pálca tartja össze. Ennyit a külső anyagi megjelenésről. Az itt található bölcsességek az ókori misztériumok alapját képezik. Annak aki figyelmes elmével és nyitott szemmel olvassa a smaragdtáblákat, a bennük rejlő bölcsességek százszorosan feltárulkoznak.

Hiszed vagy sem, olvasd el, és a táblákon található rezgés megelevenít egy választ a lelkedben.

Kozmikus harmóniával,
Doreal, a Testvériség legfelsőbb hangja

Előszó

A SMARAGDTÁBLÁK MAGYARÁZATAIRÓL

A következő oldalakon feltárok néhányat azok közül a bölcsességek közül, amelyeket korábban én vagy az igazság más tanítói, tanulói futólag már érintettek. Az ember erőfeszítése, hogy megértse az életét szabályozó törvényeket, kimeríthetetlennek tűnik, ám ezek a törvények csupán az anyag fátyla mögött tárulkoznak fel. Készen állnak arra, hogy megmutatkozzanak azok számára, akik a kifelé tekintés helyett magukba tekintenek és így kitágítják látásmódjukat.

Az anyagi érzetek csendjében rejlik ugyanis a feltáruló bölcsesség kulcsa: "Aki beszél, nem ismeri; aki ismeri, nem beszél." A legfelsőbb tudás kimondhatatlan, mivel a síkokban olyan entitás ez, mely minden szimbólumot és anyagi megnyilatkozást átjár.

Tudnunk kell azonban, hogy minden szimbólum kulcsa is egyben annak az ajtónak, amely az igazságokhoz vezet; sokszor az ajtó azért nem nyílik meg, mert a kulcs akkora, hogy eltakarja a mögötte rejlőt. Ha képesek vagyunk megérteni, hogy minden anyagi szimbólum megnyilvánulás pusztán, az igazság és a törvény kiterjedése, elkezdjük kifejleszteni magunkban azt a képességet, hogy a fátyol mögé hatoljunk.

Minden univerzum anyagi megnyilvánulása a törvény szerint működik, és a törvény, amely a bolygók mozgását szabályozza épp annyira nem változékony mint amennyire az ember anyagi kifejeződéseinek törvénye sem az.

A nagy Kozmikus törvények egyike azért felelős, hogy az ember anyagi megnyilvánulást nyerjen. A titkos iskolák nagy célja minden időkben az volt, hogy felfedjék annak a törvénynek a működését, amely az anyagi ember és a szellemi ember közötti kapcsolódásban vesz részt. Az anyagi ember és a szellemi ember kapcsolata az értelmi ember, mivel az elme részt vesz mind az anyagi, mind a szellemi minőségekben. A magasabb tudás keresőjének ki kell fejlesztenie természetének intellektuális oldalát, így erősítve meg akaratát, hogy képes legyen azokra a síkokra összpontosítani, amelyekre csak szándékában áll.

A fény, az élet, a szeretet nagy keresése pusztán az anyagi síkon megy végbe. A végső cél az egyetemes tudattal való teljes egység. Az anyagiban való alapozás az első lépés; ezt követi a szellemi elérésének magasabb

célja.

A következő oldalakon a Smaragdtáblák és azok rejtett, titkos jelentésének a magyarázatát adom meg. Thoth szavaiban sok olyan dolog van, ami nem jelenik meg a felületen. A Smaragdtáblákra vetülő fény a gondolat számos új mezejét nyitja meg. "Olvasd és légy bölcs," De csak akkor lesz ez így, ha saját tudatod fénye feléleszti a mélyben ülő megértést, amely a lélekben található.

A háromrétű fényben, Doreal

I
SMARAGDTÁBLA

Az Atlantiszi Thoth története

I. SMARAGDTABLA
Az Atlantiszi Thoth története

Én, Thoth, az Atlantiszbeli,
titkok mestere, feljegyzések őrzője
hatalmas király, mágus,
átélve nemzedékeket
készülve arra, hogy az Amenti
termeibe távozzam
elhelyezem az utánam következők
számára az útmutatást
a Nagy Atlantisz hatalmas
bölcességének feljegyzéseit

A nagy Keor városában
Undal szigetén régmúlt időkben
kezdtem életem.
Nem mint a ma kicsi emberei
éltek és haltak egykor az atlantiszbeli
hatalmasok, hanem eonról-eonra
megújították az Amenti termeiben életüket,
ahol az élet folyója szakadatlanul
áramlik.

Százszor tíz alkalommal
szálltam alá a sötét úton, amely
a Fénybe visz,
és ugyanennyiszor jöttem ki
onnét megújulva testemben
és erőmben.

Most egy időre távozzom
és Khem lakói nem hallanak
felőlem.
Egy eljövendő időben azonban
újra eljövök, erőteljesen és hatalmasan.

A hátrahagyottakat számonkérem.

Rettegj Khem népe, ha
csalárdul kiadtad tanításomat,
mert visszavetlek titeket
a barlangok sötétjébe, ahonnan egykor
előjöttetek.

Ne adjátok ki tanításomat
az Északiaknak sem a Délieknek
nehogy átkom utolérjen titeket.

Emlékezzetek és vigyázzátok
szavam, mert bizton visszatérek
és számonkérem, azt aminek
őrzését rátok bízom.

Igen, az idő és a halál mögül is
visszatérek jutalmazva vagy büntetve
attól függően, hogy bizalmammal
hogyan éltetek.

Nagy volt népem egykor
a mai kicsiny ember képzetén
felülálló, ismerte a régi tudást;
a távolit a szív végtelenségében
kutatta.

Ez a tudás a föld ifjainak birtokában volt
Bölcsök voltunk a Fény Gyermekeinek
bölcssége által, kik köztünk lakoztak.
Erősek voltunk az örök tűztől származó
hatalom által.

És ezek között, az emberek legnagyobb
gyermekai között élt apám Thotmész
a Nagy Templom őrzője,
ki közvetített a templomban lakozó
Fény Gyermekei és a tíz szigeten élő atlantiszi nép között.

Ő volt a szócső, a Három utáni,
Unal lakója, aki a Királyokhoz
alázatosságot ébresztő hangon szólt.

Ott nőttek férfiúvá, megtanulva
atyámtól a régi titkokat. Legbelsőbb

lényemben a bölcsesség utáni vágy
tüze emésztőn lobogott.
Semmit sem kívántam jobban csak a tudást
Egy nagy Napon
parancs érkezett a Templom
lakójától hogy járuljak elé.
Kevesen voltak az ember fiai között azok,
kik éltükben tekintetüket e hatalmasságra vethették.
Mert a Fény Gyermekei különböznek az emberek fiaitól,
amikor nem földi testben járnak-kelnek.

Kiválasztott az emberek közül,
és tanított engem a Templomlakó, hogy célját
betöltsem, mely akkor még az idő méhében
meg sem fogant.
Hosszú korokon át laktam a templomban,
tanulva egyre több bölcsességet
mígnem én is közelébe kerültem a Fénynek
mely a nagy tűzből származott.
Megmutatta az ösvényt, amely az Amentihez
vezet, az alvilághoz ahol a hatalmas Király
ül trónján.
Mélyen meghajoltam a tisztelettől
az élet Urai és a halál Urai előtt, és
ajándékkul megkaptam az Élet Kulcsát.
Megszabadultam az Amenti teremtől,
és immár nem köt az élet
körforgásához a halál.

Messzi csillagokhoz hatoltam, mialatt
a tér és az idő semmivé vált.
Nagyot kortyolva a bölcsesség
serlegéből az emberek szívébe láttam,
ahol még nagyobb titkok fedték fel magukat.
örömöm határtalan volt,
mert csak az igazság keresésekor csillapodott
szívemben a láng.

Lent éltem korokon át látva másokat,

hogy isszák a halált, majd visszatérnek a fényre.
Idővel Atlantisz királyságaiból
tudatok hullámai érkeztek, melyeket
egykoron jól ismertem. Egy alsóbb rendű
csillag ivadékai szálltak helyettük Atlantiszra.

Meghajolva az alázatosságban
a mester szavai bennem kivirágoztak.
Lefelé a sötétségbe fordultak az
Atlantiszbéli gondolatai míg
haragjában, a Templomlakó felemelkedett
az Agwanti-ról (nincs pontos megfelelője
egyfajta semlegességet jelent)
kimondva a Szót, megidézve a hatalmat.
A föld mélyén az Amenti fiai hallván ezt,
az örökkön égő tűz virágának irányváltozását
vezetve, elmozdították azt a Logosz által.
A nagy tűz iránya így megváltozott.

A világra ekkor nagy víz borult
rombolva és süllyesztve, egyensúlyából kiborítva
a Földgolyót, míg a víz felért
a Fény templomához, Undal nagy hegyéig,
mely utolsóként kimagasodott.
Csak a források zubogására figyelők
menekültek oda.
Szólított engem akkor a mester:
"Gyűjtsd össze népemet
vidd őket az általad tanult módon
a vizeken túlra, ahol a szőrös testű
barbárokat sivatagi barlangokban leled.
Kövesd ott tovább az általad ismert tervet."

Összegyűjtve népemet beszálltam a
Mester nagy hajójába, mely
hajnalban felrepült. Alattunk
a templom sötétlett, míg hirtelen
rá nem borult a víz, és eltűnt a színről, oda
hol épen rejtve marad az előre jelzett időpontig.

A hasadó hajnal felé menekültünk,
alattunk Khem gyermekeinek
hazája tűnt elő. Jöttek felénk
lándzsákkal, husággal, dühödten,
hogy szétzúzzanak.
Pálcámat felemelve sugarat küldtem feléjük,
mely úgy ütötte meg őket útjukon,
mint a hegyről lezúduló kő a felfelé igyekvőt.
Majd nyugodtan, békésen szóltam
beszélve a Nagy Atlantiszról mondván, hogy
a Nap fiai és küldöttei vagyunk.
Megaláztam őket varázslataimmal, mígnem
lábaimhoz borultak, és én elbocsátottam őket.

Hosszú időn át éltünk Khem földjén,
míg a Mester parancsának engedelmeskedve –, aki alvó, de mégis
örökkön él –, elküldtem Atlantisz fiait a világba,
hogyan az idő méhében a bölcsesség
újra az emberre szálljon.

Hosszú időn át lakoztam Khem
földjén hatalmas eredményt elérve a
magamban található bölcsesség által.
A tudás fényéhez fölnöttek
kiket bölcsességem esőcseppjei illettek:
Khem gyermekei.
Ekkor utat törtem az Amentihez,
hogyan megtartsam erőmet, én ki
Atlantisz Napjaként kort korra éltem
őrizve a bölcsességet és a följegyzéseket.

Naggyá lettek Khem gyermekei
meghódítva a környező népeket,
fölnöve lassanként a lélek erejéhez.
Egy időre távozom soraikból
az Amenti sötét termeibe, a föld alá
a hatalmak Uraihoz, hogy újra
találkozzam a templomlakóval.

Magasan a kapuhoz bejáratot emeltem,
mely az Amentihez vezet.
Kevesen merik megközelíteni
és kevesen lépik át az Amentihez
vezető kaput.

A folyosó fölé emeltem egy hatalmas
Piramist azzal az erővel, mely legyőzi a földét (a gravitációt)
Mélyen helyeztem el az erő kamrát
Ahonnan egy kör alakú járatot vájtam
majdnem a csúcsig.
A legtetéjére helyezve a kristályt, mely sugarait
az "idő-térbe" küldi lehozva az éterből az erőt,
az Amentihez vezető kapura irányítva azt.

Más kamrákat is helyeztem belé
látszatra üresen hagyva, de
Amenti kulcsait itt rejtettem el.
Először hosszú böjt által tisztuljon meg
Ki bátran a sötétségbe jönni mer.
Feküdjön kamrám kőszarkofágjára
Hol átadom neki a nagy titkokat.

Majd nyomban kövesse a találkozáshoz
vivő utat még ha a föld sötétségben
volna is az. Én, Thoth, a bölcsesség Ura
megtalálom, fenntartom, és örökké
vele maradok.

Megépítettem a Nagy Piramist
a föld Erőpiramisának mintájára
mely örökkön ég, hogy hatalmas
maradjon korokon át.
Belé helyeztem a mágikus tudományt,
hogy ott legyen mikor ismét visszatérek.
Igen, míg alszom az Amenti termeiben
lelkem szabadon kóborolva újra megtestesül;
Emberek között újra alakot öltök

(Hermész, a háromszor született)

Küldötte vagyok e földön a

Templomlakónak

teljesítve parancsait, hogy az ember
magasba emelkedjék.

Most visszatérek az Amenti termeibe
hátrahagyva bölcsességemből.

Őrizd meg és tartsd meg a Templomlakó
szavát.

Emeld szemed mindig a fényre

És időben a Mesterrel leszel.

Méltán érzed majd az egységet velem,

csakúgy mint ahogy a mindenséget is megérdemelten érzékeled.

Most elhagylak.

Ismerd meg utasításaimat,

tartsd meg őket, és válj eggyé velük.

Én veled leszek segítve, hogy

a Fénybe irányítsd utad.

Most előttem nyílik a kapu

bemegyek az éj sötétjébe.

I. SMARAGDTÁBLA

Az Atlantiszi Thoth története

DOREAL MAGYARÁZATAI

Thoth eltávozása az Amenti termeibe nem azt jelenti, hogy meghal. Csupán testét az alá az erő alá helyezi, melyet később az Élet hideg virágának nevez, és amely alatt határozatlan ideig tartózkodik.

Nem Thoth-ként tér majd vissza. Amíg mozgás nélkül pihen, tudata számos testbe születik újjá és számos életet él.

Keor az atlantiszi papság városa volt. Undal szigetén, amely Unallal szemközt állt, létezett két város, jobban mondva egy nagyobb, a szigeten elterülő város két részre volt osztva. A szigetet teljes egészében lépcsőzetes falak vették körül, melyet középen egy nagy fal oszlott ketté. Keor Unalra nézett, és a papságnak adott otthont, míg a sziget másik része Chien néven volt ismert. Itt laktak a filozófusok és a tudósok. Egyik csoportosulásnak sem lehetett a másik oldalra átjárnia, anélkül hogy vezetőjük által kiállított írásos engedéllyel rendelkeztek volna.

Akiket Thoth hatalmasoknak hív, Atlantisz adeptusai voltak, akik tizenhármán voltak. Thotmész, Thoth apja a tizenhármak feje volt. Azoknak az elveknek az alapján uralkodtak, melyek alapján később a Nagy Fehér Páholy is kifejlődött.

Ismerték az Amenti termeihez vezető utat, ahol egy időre az Élet Virága alá feküdtek és megfiatalították testüket. A mesterekkel ellentétben ők nem hagyták testüket a Virág alatt, amíg más testekbe születtek újjá, hanem csupán az Élet tüzeiben megfürödve serkentették újjá életerejüket.

Maga Thoth ezer alkalommal szállt alá az Amenti termeibe, hogy megfiatalodjék. Ez ötven évente egyszer volt szükséges a számára. Thoth körülbelül ötvenezer éves, amikor a smaragdtáblákat írja. Atlantisz elsüllyedésekor 20 000 éves lehet. Ezért feltehetően a smaragdtáblák körülbelül 20 000 évvel ezelőtt keletkeztek.

Thoth testét a Fény Virága alá helyezi, hogy amikor újból kedve támad lelökhesse, ha följön majd a föld felszínére. Közben tudata különböző testekben születik újjá. Határozottan kijelenti, hogy egy idő múlva újra saját testében jelenik majd meg.

Erről az időről a későbbiekben beszél, akkorra teszi, amikor majd a földet az úrból behatólók támadása éri. A titok, amit hátrahagy a Szfinx

alatti úrhajó, és a Piramisok titka. Egyiptom népe vagy Khem népe, akiket a titkok őrzésével megbíz, tartják magukat a parancshoz, és hűen őrzik azokat. A bölcsesség melyet a számukra átad, képessé teszi őket arra, hogy a titkokat megőrizték az utánuk érkezők előtt.

Thoth emberei nem az atlantiszi átlag emberekből kerülnek ki, hanem az Undalon élő filozófusokból, tudósokból és papokból. Ők megtanulták, hogy az igazságot a forrásnál keressék, az Akasha feljegyzéseknél.

A Fény Gyermekei eljöttek hozzájuk és megtanították őket arra, hogy a következő lépéseket hogyan tegyék meg előre. Az örökös tűz ereje az Egyetemes Tudat tüze volt.

Thotmész, Thoth apja, Undal egyik magas rangú papja, a Fény Gyermekeinek és Unal lakóinak a szóvivője, ő közvetít a sziget királyai és a nép felé.

Thoth-ot megismertetik a feljegyzésekkel, melyeket a Templom titkos archívumaiban őriznek. Ő volt az, aki olyan szintre fejlődött, hogy képes volt megérteni mindazt, amit megtanítottak neki. A kívánság, mely lelkében égett, a végső igazság megismerésére olyan magas szinten lángolt és olyan rezgéssíkra emelte, hogy a templomlakó számára ez érzékelhetővé vált.

A templomlakónak nem volt a maihoz hasonló emberi alakja, hanem egy olyan testben lakozott, amely az első ciklus legkorábbi formájának felelt meg, ami egy csillagközi porból lévő ködtest volt. Az ilyen test fénye és ereje túl erős volt ahhoz, hogy az átlagember meg tudjon állni előtte. Csak egy magas síkon lévő tudat volt képes elviselni úgy, hogy anyagi struktúráját megőrizze.

A Templomlakó Thoth-ban látta azt az embert, aki kész volt a tűzben érlelődő szikra befogadására. A láng felgerjedése Thoth-ban nagyobb erőt hoz létre mint amilyenel egy hétköznapi ember rendelkezett. Amint tudása gyarapodik megmutatják neki az utat, amely az Amenti termeihez vezet, oda ahol bolygónkon az élet virága található.

Az Élet és a Halál Urai előtt állva, megkapja az élet és a halál kulcsát, és azt a képességet, hogy az életét vagy halálát saját akarata szerint határozza meg.

Életén és halálán való uralma segítségével Thoth képes arra, hogy hátrahagyva testét, a tér-idő legtávolabbi pontjára szálljon.

Miután belekóstol a Kozmosz bölcsességébe, úgy találja, hogy annak a középpontja az emberek szívében, azaz elméjében található. Még nagyobb titkokat fedez fel, mivel a kozmosz eddig ismeretlen, feltáratlan területekre való kiterjesztése éppen az ember által valósul meg.

Thoth Atlantisz elsüllyedése előtt 20 000 évvel született. Mivel egy sajátos feladatot vállalt a földről nem távozott mint mások, akik az Első Megvilágosodást elnyerték. Akik fiatalságában mellette voltak a Vénuszra távoztak, hogy helyettük a Földre Mars-béli tudatok kerüljenek.

Ezek az új tudathullámok olyan természetűek voltak, hogy azokra nem lehetett rábízni a korábbi atlantiszi tudást és bölcsességet, mivel visszaélhetek volna vele. A templomlakó kimondta az Erő Szavát és az Amenti termeiben lakozó ciklusok Urai a föld egyensúlyát más irányba terelték; oly módon, hogy az Atlantisz elsüllyedéséhez vezetett elpusztítva mindazt a tudást, ami a tömegek kezében volt. Ez a tudás, bár a fény gyermekeinek tudásához képest csekély, mégis sok volt ahhoz, hogy az alacsony lelki szinten állók kezében maradjon. A Tűz virága nem az Élet Tüzének virágában van, hanem a hideg Tűz Piramisában, ami a föld egyensúlya.

A Fény temploma nem az Unali templom, hanem a papság kívültre eső temploma Undal szigetén. Az Unali templomot soha nem nevezték templomnak, hanem csupán a Templomlakó kapujának vagy lakhelyének. Ismerve építőanyagát, szétrombolhatatlan, és ezért nem tűnhet el. Undal lakosainak pusztán kis hányada, a bölcsőbbek menekülnek meg, amikor a sziget elsüllyed.

A szőrös testű barbárok földjét, azaz Khem gyermekeinek földjét ma Egyiptomként ismerjük. Khem gyermekeinek földje volt az első, ahol az Atlantiszbeliék újra megalapozzák a tudási, és ahonnan később papokat küldenek a többi barbár törzsekhez a föld különböző pontjaira. Mert ez áll a tervben, amelynek része volt, hogy Khem földje az új bölcsesség kiindulópontjává váljék. A mester hajója képes volt a bolygók közötti utazásra és olyan fegyverekkel volt felszerelve, amelyek a földön élő bármilyen lény vagy tárgy elpusztítására alkalmasak voltak, ha azt teljes bevetéssel használták. Az atmoszférában atom meghajtású motorok hajtották. A külső világokban viszont a nehéz fátyol mögött nemcsak a bolygók között lehetett mozgatni a gondolatok segítségével, hanem azokban a terekben is, amelyeket a hajó irányítója vizualizálni tudott. Struktúrájának anyagiassága olyan szintű rezgésbe, alacsonyba vagy magasba változott, amelyet csak a hajó vezetője parancsolt.

Amikor Thoth elhagyja Unal szigetét (bár ő ezt nem említi, Undal már elsüllyedt), a Templomlakó temploma szintén elsüllyedt, de nem pusztult el.

A barbárok, amint Thoth-tal és embereivel szembe találják magukat, meg akarják ölni őket, de Thoth egy bénító sugarat küld feléjük botjából.

Ez az erőbot, alkalmas volt több száz különböző erő kifejtésre, amelyek a használója szándékától függöttek.

Thoth természetfelettinek tűnő ereje láttán a barbárok behódolnak. Thoth kijelentése, hogy ő a Nap fia, később számos ókori napimádat rítusának lesz az alapja. Thoth természetesen a szellemi napra gondol. Több évbe telt míg a Nap gyermekeinek új székhelye létrejött. Amikor a munkálatok befejeződtek, küldöttek indultak más fajokhoz, hogy tanítsák és irányítsák őket. Amint múlt az idő, Thoth szükségesnek látta, hogy megnyissa az Amentihez vezető folyosót, hogy megújítsa testének erőt. Ez szükséges volt, mivel feladatát még nem fejezte be.

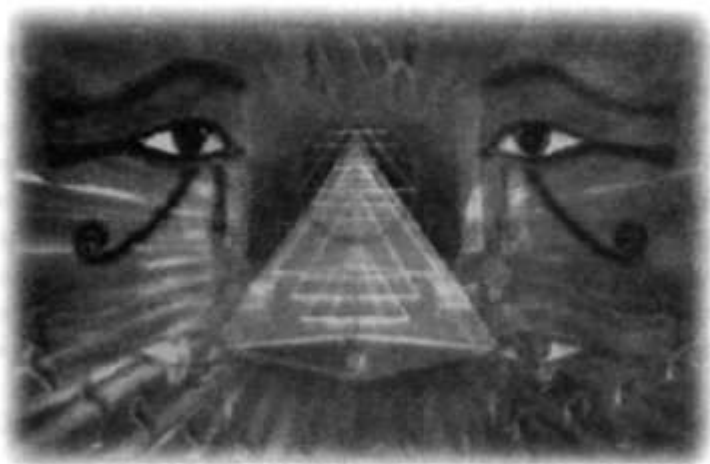
Hosszú idő után Khem népének tudata olyan magas szintre fejlődött, hogy Thoth vezetése nélkül is folytathatták útjukat. Thoth eltervezi, hogy elmegy az Amenti termeibe, és testét az Élet Virága alá helyezi, míg tudata máshová száll. Az Amenti termeibe vezető kapu a Nagy Keopsz (vagy Khufu) Piramis alatt található, melyet a kőtömbök atomi struktúrájának átváltoztatásával épített, úgy hogy az elég könnyűvé vált a mozgathoz. Miután a kőtömb a helyére került az atomi struktúra visszanyerte eredeti állapotát. A Piramis alatt van az erő-kamra amely a csúccsal egy kör alakú folyosón keresztül áll kapcsolatban. Az akna felső részén van egy lencse, vagy kristály, amelyen keresztül az erő-kamrából jövő sugarak haladnak. Ezek a tér-időben meghajlanak és egy dimenzionális ösvényt nyitnak meg a Piramis aljából az Amenti termeihez, amely a föld mozgásával egy időben saját terében létezik.

A rejtett kamrákról szó volt a Nagy Piramisról szóló könyvben. A szarkofág kapcsolatban áll az aknával. Ha valaki egy bizonyos ideig rajta fekszik, teste az aknán keresztül a központi erő-kamrába jut. Ezt a tudást megőrizték, de később csupán egy beavatási szertartássá fokozták le. Először a testet egy bizonyos olajjal kellett bekenni, hogy a test bejusson a központi erőkamrába. Az olaj összetételének leírását a később élő egyiptomiak nem őrizték meg.

A Nagy Piramis szétrombolhatatlan. Ha belül zavar keletkezik, olyan erőket indítanak el az örök, hogy azt, aki a Piramis fennállását veszélyezteti, megsemmisítik.

Thoth nem mindig a földön született újjá. Egyéb nagy tanítók mellett Hermészként is ismertté vált.

Thoth azt a megállapítást teszi, hogy akik az időben utána következnek ugyanazon az úton tudnak majd haladni mint ő.

II *SMARAGDTÁBLA*

*Az Amenti Csarnok
termei*

II. SMARAGDTÁBLA

Az Amenti Csarnok termei

Mélyen a föld szívében
Jóval az elsüllyedt Atlantisz
alatt vannak az Amenti termei.
A Halál termei és az élők termei,
melyek a határtalan mindenség tüzeiben fürdenek.

Messze a múltban elveszve a tér-időben
a Fény gyermekei a földre
tekintettek, és látták
az embereket szorgasorban, megkötve a kívülről jövő
erők által.
Tudták, hogy csak szabadság által
tud az ember a földről a Napba emelkedni.
Lejöttek ők testet öltve embernek látszón.
A mindenség mesterei az alaköltés után
mondák magukról: "Mi vagyunk kik a tér porából
kaptuk formánk, a végtelen Mindenségben létezőnk;
A földön mint emberek fiai élünk
és tőlük mégis különbözünk"

Ezután lakóhelyül
messze a föld mélyében
nagy tereket ütöttek erejükkel,
tereket mely az emberektől messze található.
Körülvették azt erővel és
hatalommal, védeni a Halál Termeit
az ártalomtól.

Majd egymás mellé
más tereket is emeltek, megtöltve
azokat a fenti Élettel és Fénnyel.
Megépítették ezután az Amenti Termeit,
hogy örökkön ott élhessenek élettel telten a

végtelen végéig.

Harmincketten voltak
a Fény fiai, kik a földre jöttek
felszabadítani a sötétség
kötelékéből az embereket,
kik a külső erő béklyóiban
raboskodtak.

Mélyen az élet Termeiben nyílt egy virág
lángolóan növekvő, az éjszakát visszaverő.
Közepén egy nagy erő sugara tört elő, életet
és fényt adva. A Virág Erővel telített minden hozzájövőt.
Köréje trónokat helyeztek, harminckettőt,
mindenkinek, hogy a sugárzó
fényben fürödjének telítődve az örök fényből
jövő élettel. Időről időre úgy helyezkedtek
elsődleges testükkel, hogy az Élet szelleme
megtöltse őket.
Ezerből száz évig hull testükre
az életadó fény. Felélesztve és serkentve
az Élet Szellemét.

Ott abban a körben trónoltak eonról-eonra a
nagy Mesterek, az emberek számára ismeretlen módon élve.
Az élet termeiben aludtak,
és szabadon áramlott lelkük emberi testekben.
Amíg alszanak, néha
emberként megtestesülnek
tanítva és emelve az embereket egyre feljebb a világosságba.
Ott, az Élet ember által felfoghatatlan
termeiben bölcsességgel átítatva
élnek a Fény gyermekei,
örökké az élet hideg tüze alatt.
Amikor felébrednek, a mélységből
a fényre jönnek végtelenül a véges emberekhez.

Ki fejlődésében kinő a sötétből,
magát az éjből a fényre emelve,

megszabadul az Amenti termeitől,
megszabadul a Fény és az Élet Virágától.
Irányítja őt akkor a bölcsesség s a tudás, és az
emberek köréből az Élet Mesteréhez jut.
És lakozik ott a Mesterek közt mint közülük egy,
szabadon az éj sötétségének fogásától.

A sugárzó virágban a tér-időből a hét Úr
ül felettünk, végtelen bölcsességgel segítve
és irányítva az embert az idők folyamán.
Hatalmasan és csendesén borítja őket
erejük, a mindentudás. Irányítják az élet erőt ők,
kik különböznek az emberektől és mégis egyek velük.
Igen, különböznek és mégis
egyek a Fény Gyermekeivel.

Őrzői és figyelői az embereket lekötő
erőknek, készen a felszabadításra
ha valaki elérte a fényt.
Elsőként és a leghatalmasabbként
trónol ott a burkolt Jelenlét, az Urak
Ura, a végtelen Kilenc, mindenek fölött az ismétlődő kozmikus
korokban, felmérve és figyelve az emberi pályát.

Alatta trónolnak a korok Urai
a Három, a Négy, az Öt, a Hat, a Hét és a Nyolc
Mindegyiknek ereje és feladata van,
vezetve és irányítva az ember sorát.
Ott ülnek hatalmasan és erőteljesen,
szabadon időtől és tértől.
Nem e világbeliek, és mégis innen valók.
Emberek testvérei ők
bírálnak és felmérve bölcsességükkel
emberek közt a fény terjedését.

Eljűk vezetett engem a Templomlakó, majd
egyikükkel a fentiek közül, egyesült.
Egy hangot hallottam:
"Nagy vagy te, Thoth az emberek fiai között.

Szabad vagy ezentúl az Amentitől.
Emberek fiai közt mester vagy te.
Ne kóstold a halált csak, ha szándékodban áll.
Idd az életet a végtelen végéig.
Az élet immár örökké tiéd: halálad szándékodtól függ.
Lakozz itt és élj velünk, ha ezt kívánod.
Az ember Napja, Thoth megteheti ezt.
Éld az életet oly formában, amilyenben
akarod, Fény Gyermeke,
ki emberek közt születél.
Válaszd meg magad munkádat,
mert minden léleknek dolgoznia kell.
Sose légy szabad az élet ösvényétől.
Lépést nyertél a hosszú úton felfelé,
és most birtokod a hegynyi Fény.
Minden lépés által mit megteszel, tudd, csak nő
ez a hegy, és minden fejlődéssel kiterjed a cél
Közelíts a végtelen bölcsességhez
mielőtt a cél hátrálni kezd.
Felszabadultál az Amentitől
kéz a kézben járhatsz már a
a Világ Uraival,
egy célért működve, és
fényt vive az emberek közé"

Majd egy titkos trónról jött az egyik
Mester, kezemnél fogva vezetett.
Amelyben, rejtett ország termeiben haladtunk.
Átvitt az Amenti termein megmutatva a titkokat,
melyeket ember nem ismer.
A sötét járaton lefelé egy terembe mentünk,
hol a sötét Halál ül.
Oly hatalmas volt a terem mint előttem a világűr.
Sötétség fala kerítette, de mégis jelen volt a fény.

A sötétségből hatalmas trón tűnt elő,
és rajta egy éji árny ült lefátyolozva; A legfeketébb sötétségnél is
feketébb volt alakja, de mégsem az éjszaka sötétje fedte.
Előtte megállt a Mester

kimondva a Szót, mely éltet adó:
"Ó sötétség Mestere, ki az Életet
az Életbe viszi. Eléd hozok egy hajnali Napot,
hogy, ne érintsd többé az éjszaka erejével őt,
és ne hívd lángját az éjszakába.
Ismerd meg, és tekintsd testvérünknek, ki a sötétből
a Fényhez feljutott.
Engedd lángját a szolgaságból szabadjára
hadd tündököljön szabadon az éjszakában."

Emelkedett az árny keze
és egy láng csúszott elő, mely világossá és tisztává vált.
A sötétség fátyla nyomban lehullt, és a terem
az éji sötétségtől megszabadult.
Aztán előttem a nagy térben, láng láng után nőtt elém.
Millió lángot láttam;
Egynémely mint tűzvirág villant elő.
Mások halványan sugározták tompa fényüket.
Voltak, mik gyorsan megkoptak,
és voltak mik a kicsiből nagygyá váltak.
Mindegyiket a sötétség fátyla vette körbe, de
látszott, hogy kiolthatatlanok.
Jönnek és mennek mint tavasszal a Szentjánosbogár
megtöltve fénnel és étellel az éjszakát.
Aztán szólt a hatalmas hang ünnepélyesen:
"Ezek a lángok emberek lelkei, nőnek és halványulnak,
örökké élnek cserélve kilétüket a halál által újabb életekre.
Mikor virágba borulnak és elérik életük zenitjét
gyorsan elküldöm a fátylat, sötétségem szemfedelét,
majd új életeket alakítok.
Fokozatosan fölfelé korokon át, még nagyobb lángba növe,
az éjszaka sötétje által kioltva és
mégis örökké égve nő az emberi lélek mindig az ég felé.
Igen, az éjszaka sötétje által kioltva és mégis örökké égve.

Én, a Halál, jövök, de nem maradok,
mert az élet a Mindenségben örök.
Egyetlen akadály vagyok csupán a Fény végtelenségében.
Ébredj hát, örökkön befelé égő láng, haladj

és hódítsd meg az éj sötétjét.

És a lángok közül a sötétben
kinőtt egy, elúzva az éjszakát,
lángolva, lobogva egyre
jobban, míg nem maradt csupán a Fény.
Szólt ekkor vezetőm a Mester hangja:
"Lásd saját lelked amint a Fényre jut
elszabadulva immár örökre a sötétség
Urának rabságából."

Tovább vezetett engem sok nagy
teremben megmutatva a Fény gyermekeinek titkait;
Melyeket ember nem ismerhet meg, csak ha
a sötétségből a Fényre jut.
Visszafelé pedig bevezetett a Terem Fényéhez.
Letérdeltem ott a nagy mesterek előtt,
A mindenség Urai előtt,
kik a fennálló ciklusokat őrzik.
Szólt nagy erejű szavakkal:
"Felszabadultál az Amenti termeitől
Válassz hát feladatot az emberek között."

Szóltam:

"Ó Mester, hadd legyek tanító, vezetve őket
egyre feljebb, amíg egymás számára
fényé válnak.
Meggzabadulva az éj sötét fátylától, mely körülöttük van,
hadd szítsam a tüzet, az emberekben"

Fölvezetett ezután a Templomlakó.
És újra emberek között találtam magam
tanítva és megmutatva a bölcsességet,
én a fény sugárzója, emberek között a Nap.

Most lefelé visz utam ismét
keresem az éj sötétjében újra a fényt.
Tartsátok meg följegyzéseim, hogy
vezesse az embert, és újra nagy legyen.

II. SMARAGDTÁBLA

Az Amenti Csarnok termei

DOREAL MAGYARÁZATAI

Az Amenti termei a föld rejteti zugai között sajátos jelleggel bírnak, mivel ezek nem a szokványos anyagi rezgés szintjén találhatók, hanem egy olyan térben, amely minden más tértől különáll. Közvetlen kapcsolatban állnak a Yarkina (nincs magyar megfelelője) pozitív és negatív sarkaival. A földön körülbelül Atlantisz alatt találhatók, de ha valaki be szeretne lépni a termekbe először ki kell lépnie ebből a térből. Különböző helyek vannak, ahol ezt véghez lehet vinni: kénforrások, Oklahoma; Shasta hegység, Kalifornia; Mictolan, Dél-Amerika; Shamballa, Tibet; Nagy Piramis Egyiptom; Fekete-erdő, Németország; Benares, India; Atlasz hegység, Afrika. A legtávolabbi időszak az első ciklus, amely az elmúlt tér-időben fellelhető, és ez a sajátos periódus azután következett be, hogy a sötétség kötőereje az emberre szállt, és az anyagi világhoz láncolta.

Az akkori idők mesterei vagy a Fény Gyermekei testüket az elsődleges anyagból készítették és megtöltötték étellel. Annak ellenére, hogy ezek a testek az emberéhez voltak hasonlóak, mégis különböztek az embertől abban, hogy olyan érzékszervekkel rendelkeztek, melyeket csak kettős tudatossággal lehetett használni; egy olyan tudatosság ez, mely egy időben női és férfi tulajdonságokat mutat. Nem voltak a rosszhoz és az emberi zavarodottsághoz kötve, és ezért szabadon cselekedhettek azokat a dolgokat, melyeket az emberek nem tudtak végbevinni. Míg Thoth fizikai teste minden ötven évben megújulásra szorult, addig az elsődleges anyagból való testnek száz évente csupán egyszer volt szüksége erre.

Amikor bolygónkra érkeztek, az első földi ciklusban építették a Fény Gyermekei az Amenti termeit. Az uralmuk alá tartozó erőkkkel elhajlították a teret, és megépítették az Amenti termeit, melyeket a földhöz kapcsoltak. A dimenzionális védfalak megóvták a betolakodóktól, és csak azok számára voltak átjárhatók, akik a legmagasabban fejlett tudatossággal rendelkeztek. A nagy tér más terekre és közvetlen erőközpontokra van osztva, melyek a Yarkinából származnak.

A földön harminckét Fény Gyermeke töltött be szolgálatot.

A termekbe egy élet erő vagy szellemi központot helyeztek. Ebben

folyik az életerő, amely a bolygó életerejét látja el. Amikor a földön egy tárgy szétbomlásra kerül, az abból felszabaduló szellem az Élet Virágához kerül az Amentiben, hogy szükség szerint megidézhető legyen. A föld számára olyan ez a pont, mint amilyen az emberi test számára a gyomorszáj (solar plexus).

A Fény Gyermekének trónjai oly módon voltak elhelyezve, hogy a szellem örvénylése teljes egészében érte őket, így mihelyt energiájuk csökkenni kezdett, az utánpótlás azonnal biztosítva volt. Az Élet Virága alá helyezett test nem a sugárzásban fürdik, és nincs szüksége a forrás életét magára irányítani. Az egyensúly teljes egészében megmarad, amikor a tudat távol van, még akkor is, ha évszázadokról van szó.

Az ott található életerő olyan hatalmas, hogy az a test, amelyik száz évig tartózkodik alatta, ezer évig képes fenntartani magát megújulás nélkül. Ezért tíz év elegendő arra, hogy a test száz évig ép és erőteljes maradjon.

A legtöbb esetben azonban, a test hosszú ideig a sugár áramlásában maradt, és a Fény Gyermekei születés útján jutottak a földi világba. Alkalmanként saját testükben is a felszínre jöttek. Ez azonban ritkán esett meg.

Amikor valaki eléri a harmadik megvilágosodást, megszabadul az Amenti teremtőtől, és akarata szerint testét az Élet Virága alá helyezheti, hogy korról korra megújítsa azt.

A Hét-Úr, a hét kozmikus tudat kiterjedésének közvetlen emanációi a jelenkori kozmikus tudat háttérében. Függetlenül és harmóniában működnek a jelenkori kozmikus tudattal. Ellenőrzésük alatt tartanak bizonyos erőket mint például a negatív emanációkat minden lakott bolygón Kozmoszunkban. Az Urak másik szerepe, hogy ellenőrzésük alatt tartsák a tér-időt, különválasztva a Mégy időt, és hogy visszatartsák a káoszt a negatív "tartályban", hogy az a tudatosság belőle elszabadult lángjára rá ne törjön. Az ő erejük az, ami az életerőt az Élet Virágának koncentrációs pontjába vezeti, és ott tartja.

Az Urak Ura a Kilencedik kozmikus ciklus emanációja. Azért kapta ezt a nevet, mert ez a legfejlettebb és a legkiterjedtebb az elsődleges periódusban (első Yod). Ez ellenőrzi a sötétet, a negatívát az összes kozmikus ciklusban. Alatta, de céljukban és ellenőrzési képességükben vele egyenlő rangban található a többi hat ciklus Ura. Annak ellenére, hogy nem ebből a kozmikus tudatosságból valók minden időkből egyenlők vele, és ugyanabból az alapanyagból nyerték alakjukat, a rendezett rendből, és forrásuk is ugyanaz, az elsődleges periódus (Yod).

Ez a teremtés első forrása.

Thoth-ot az Unal-i templomlakó, Horlet vezeti a ciklusok Urai elé. Thoth látja, hogy a templomlakó "elkeveredik" az egyik Úrral; más szavakkal: olyan összehangoltságba kerül vele, hogy eggyé válnak. Ebből a harmóniából egy hang fakad. Az Urak, mivel nincs emberi alakjuk nem tudnak beszélni. Erejüket azonban úgy irányítják, hogy mondandójuk Thoth számára érthetővé váljék. Később Thoth képessé válik arra, hogy olyan rezgésszintre lépjen, amelyen hallhatja az Urak csendjének mondandóját. Ez azonban csak bizonyos próbatételek után következik be.

Thoth megszabadul az Amenti termeitől, vagyis megkapja a kulcsot, hogy hogyan nyissa meg bármikor akarata szerint a kaput, mely az Élet Virágára nyílik.

Thoth megtanulja a teremtés törvényeit, és olyan alakot ölthet, amelyet csak akar. A törvényt követve el kell döntenie, hogy milyen feladatot választ. A megvilágosodás elérése nagyobb lehetőséget nyit meg a feladatok elvégzésére. A magasság, amire Thoth eljutott pusztán domb a transzcendens világának fénymagaslataihoz képest, melyek felé minden kozmikus tudatosság halad. Amikor Thoth elért egy célt, tovább haladhat azokkal, akiknek magasabb szintű a céljuk.

Nem az Urak közül valaki vezeti Thoth-ot először az Amenti termeibe, ahol az élet ellentéte a halál uralkodik, hanem a Fény Gyermekai közül valaki. A teremben található erő, a halál egyenlő az étellel, olyan értelemben, hogy annak a helyén található. Talán paradoxonnak tűnhet ez, ha megvizsgáljuk azonban azt, hogy a halál folyamata által az élet szabadabbá válik, megláthatjuk a kettő azonosságát.

A halál Ura nem a fenti ciklusok Urai közül való, hanem ebből a kozmikus ciklusból. Feladata a halál folyamatának végbevitelének a negatív irányba, amely minden tudati szikrát körülvesz. A sötétség, amely elveszejteti a tudatosságot a halál, vagy éjszaka, mert benne felejtésre kerül mindaz, ami volt. Azt mondja a mester a halálnak, hogy ne érintse meg többé Thoth-ot, és az ne veszítse el tudatosságát többé. A halál Ura tudomásul veszi, hogy Thoth-ot ezután a Nap fiának kell tekintenie, és nem érinti meg ezután. A halál kezeit felemeli, és lángot bocsát ki, amely szimbóluma a halál által fogva tartott Fénynek. A Fény elúzi a sötétséget. Thoth számtalan lángot lát, melyek az emberi síkon élő lelkek lángjai. A lángok fényessége vagy pislogása mutatja a fokot, hogy mennyire kötődnek a negatív rendnélküliséghez, amellyel összekapcsolódnak.

A halál Ura beszél Thoth-nak az élet és halál misztériumairól. Elmagyarázza, hogy a lélek hogyan ölt új testet, hogyan éri el csúcát,

majd hogyan áll be a változás, hogy még nagyobb lánggal továbbléphessen.

A halál eljön, de csak mint átmeneti folyamat. Az élet önmagában örök, mely a kezdetektől a befejezésig létezik. A végén a fénynek és az Életnek mindig győzedelmeskednie kell a sötétség és a halál felett. A halál kívánsága is az, hogy a fény elűzze erejét, mivel ő is a fényből ered. Thoth látja saját lelkét, amint az a sötétségből a fény felé halad. A vezető ezután Thoth-ot más termekbe viszi, ahol felfedi a titkokat, melyeket csak a beavatottak láthatnak. Egyebek között megmutatja a negyedik dimenzió belső tereit. Ezután Thoth-ot ismét a ciklusok Urai elé vezetik, ahol az Urak Ura, aki előzőleg is szólt hozzá, felszólítja, hogy válasszon magának feladatot. Thoth a tanári feladatot választja, hogy a lelkeket a sötétségből a világosságba vezesse. Az Urak Ura megerősíti választását és útjára bocsátja, hogy elláthassa feladatát.

Thoth-ot a föld felszínére vezetik, ahol beteljesíti feladatát. Azzal fejezi be ezt a smaragdtáblát, hogy ismét az Amenti termeibe kell mennie, ami miatt az embereket egy időre elhagyja.

III
SMARAGDTÁBLA

A bölcsesség kulcsa

III. SMARAGDTÁBLA

A bölcsesség kulcsa

Én, Thoth az atlantiszbeli ingyen
adtam bölcsességemből, tudásomból,
és erőmből az emberek fiainak.
Azért hogy bölcsé legyenek és
a világba sugárzón nézzenek
az éjszaka leple mögül.
A bölcsesség erő,
és az erő bölcsesség;
Egymást kiegészítik.

Ne légy büszke ember, bölcsességedre,
beszéli a tudatlannal éppúgy mint a bölccsel
Ha valaki nagy tudással járul eléd
hald meg szavát és tartsd meg azt,
mert a bölcsesség minden.

Ne hallgass, ha a hamis felhangzik,
igazsággal szólj, és a Napfény mindent beterít.

Ki átlépi a Törvényt büntetést nyer,
mert csak a Törvény által jön el az ember szabadulása.

Ne félemlíts meg senkit,
mert a félelem rabság,
mely a sötétséghez biztosan hozzáköt téged.
Kövesd szíved szavát élteden át
És tégy többet érte mint, amit szükségesnek látsz.

Ha gazdagsághoz jutsz is
kövesd szíved szavát,
mert a gazdagság semmit sem ér,
ha szíved nehéz.
Ne sajnáld az időt, hogy szívedet kövesd,

mert másképp dermedte válik.

Kiknek jó a vezérük, a céljukat tudva járnak,
de kik fecserlők elvesznek az összevisszaságban.
Ha emberek közt vagy a Szeretet legyen
jelen, amely a szív kezdete és vége.

Ha valaki tanáccsal jön hozzád,
hagyd beszélni szabadon,
mert lehet, hogy amiért jött kivitelezhető.
Ha habozik számodra szívét felfedni,
csak azért van, mert ítélkezővé lettél.

Ne ismételj hivalkodó szót,
és ne is hallgass ilyet.
Ilyenkor a beszéd egyensúlytalan.
Ne is beszélj róla, hogy az ki előtted áll
a bölcsességet így ismerje meg.

A csendnek nagy a hozama,
de a beszédfolyam semmit sem ad.

Ne isteníts embert
nehogy lelked a pornál is
alább süllyedjen.

Ha naggyá válsz az emberek között
Tudásod és finomságod tiszteljék.
Ha barátod természetét áll szándékodban
megismerni, ne mást kérdezz, hanem légy vele együtt,
vitatkozz vele, megpróbálva saját szavaival szívét és tetteit.

Az mi a raktárba kerül, ki is kell
jöjjön onnan.
Azt mi tied barátoddal megoszd.

A bolond a tudást butaságnak véli
és a hasznos dolgok sértők neki.
A halálban él ő, és tápláléka is az.

A bölcs szíve túlcsondul
de száját csukva tartja.

Ó ember, hallgass a bölcsesség hangjára.
Hallgass a fény hangjára.
A Kozmoszban lefátyolozott titkok töltik ki fényükkel a teret.
Ki a rabságból a szabadságra vágyik,
előbb válassza szét az anyagot
az anyagtalantól, a tüzet a földtől;
mert tudd meg, ahogy a föld a földre
száll alá, éppúgy száll a tűz a tűzre
és egyé válik azzal.
Az ki ismeri a tüzet, mely belsejében ég
leszáll az örökös tűzre
és lakozik ott örökkön át.

A tűz, a belső tűz, minden erő
legerősebbike, mindent túlszárnyal
és minden földi dolgon áthatol.

Az embert csak az tartja meg, ami ellenáll.
Ezért a föld tartja az embert; másképp nem létezhetne.

Nem minden szem lát ugyanúgy,
mert az egyiknek egy tárgy sajátos alakú és színű.
A másoknak más.

Ugyanígy a végtelen tűz, színét változtatva
Napról Napra más.

Így beszéltem én, Thoth, bölcsességemből,
mert az ember tűz az éjszakában;
soha sem alszik ki a sötétség fátyla alatt
soha sem múlik ki az éjszakában.

Az ember szívébe néztem bölcsességemmel
és nem vizályt találtam ott.
Szabadítsd fel tüzed a gürcölésből testvérem,

nehogy az éjszaka árnyékában legyen temetőd

Halld és vigyázd bölcsességem.
Hol szűnik meg a név és a forma?
Egyedül a tudatban: láthatatlan,
egy fényes sugár; végtelen erő.
A formák melyeket látásod szélesítésével
hoztál létre pusztán okozatok, melyek
okaidat követik.

Az ember testhez kötött csillag,
mígnem legvégül megszabadítja küzdelme.
Csak igyekezet által, a legjobbat adva virágzik új életre csillagod.
Annak csillaga, ki tudja mindennek kezdetét,
azonnal megszabadul az éjszakától.

Emlékezz, hogy minden mi létezik
csupán más formája annak, ami nem létezik.
Minden minnek léte van
más létezésbe megy át;
Kivétel te sem vagy ez alól.

Ismerd fel a törvényt, mert az minden.
Ne keresd a kívülről eső utat, mert nem létezik
csak illúzióid csalásában.

A bölcsesség úgy közelít az ember gyermekéhez
ahogy ő közelít a bölcsességhez.
Korokon át a fény rejtve volt
Ébredj fel, és légy bölcsé!

Az élet titkaiba mélyen elmerültem
keresve és kutatva mi rejtve van.
Halld most, és légy bölcsé

Messze a föld kérge alatt az Amenti termeiben
az ember elől elrejtett titkokat láttam.

Gyakran jártam a mélyen rejtett folyosón

néztem a fényt, hol az Élet Virága örökké él.
Figyeltem az emberek szívének titkát,
és azt találtam, hogy az ember sötétben él
de a nagy Tűz fénye benne rejlik.

Az Amenti Urainak színe előtt megismertem a bölcsességet,
melyet az embereknek most továbbadok.
Az Amentibeli Urak mesterei a nagy titkos bölcsességnek,
mely a jövőből a végtelen végéből származik.
Hetven vannak ők, fölötté állnak a Hajnal Gyermekeinek,
A ciklusok Napjai, a bölcsesség mesterei ők.
Vajon alakjuk különbözik-e az ember fiainak alakjától?
HÁROM, NÉGY, ÖT ÉS HAT, HÉT, NYOLC, KILENC
az emberek Mestereinek nevei.

Messze a jövőből, alaktalanul és mégis
formát öltve, tanítóként jöttek az emberekhez.
Örökké élnek, de nem emberi életet, mert ahhoz nem kötődnek;
a halál őket nem érintheti.
Uralkodnak mindig végtelen bölcsességgel
kapcsolódva, de még sem kötődve a sötét Halál Termeihez.
Élet van bennünk, mely nem élet.
Mindentől szabadok a mindenség Urai.

Tőlük jön a Logosz,
az összehangolt erők mindenütt.
Békéjük hatalmas, mely a kicsiben
rejtőzik és az alakulásban.
Megismertette az ismeretlenben.

A HÁROM őrzi a rejtett mágia
kulcsait, ő a Halál Termeinek létrehozója
erőt sugárzón, a sötétségtől rejtve,
megkötí az ember gyermekeinek a lelkét.
Sötétséget sugározva, lekötí a lélek erejét;
ő irányítja a negatívot az emberekhez.

A NÉGY az, mely kioldja az erőt.
Ő az Eletet irányítja az ember fiaihoz.

Fényből a teste, az arca láng
az emberi lelkeket felszabadítja.

Az ÖT, a mágia Ura-
kulcsa a Szónak, mely az emberek között
visszhangot kelt.

A HAT a Fény Ura, ő a rejtett Út,
az ember lelkének útja.

A HÉT az Ura a hatalmasságnak,
mester ki kulcsa az Úrnek és az Időnek.

A NYOLC a fejlődést rendezi.
Méri és kiegyensúlyozza az ember útját.
A KILENC az Apa, nagy a nyugalma
alakul és változik az alaktalanból.

Meditálj a szimbólumokon melyeket adok.
Az ember előtt ezek rejtett kulcsok.
Emelkedj föl hajnali lélek.
Emeld gondolataidat a Fényhez és az Élethez.
Találd meg a számok kulcsában mit neked adok,
a Fényt az életből az életbe vezető úton.

Keress bölcsen. Gondolataidat fordítsd befelé.
Ne csukd be elméd a Fény virága előtt.

Helyezz testedbe egy gondolat formálta képet.
Gondolj a számokra, melyek céged az Életre visznek.
Világos az út annak ki bölcs.
Nyisd meg a fény birodalmának kapuját

Növeld lángod fényét, mint a hajnali Nap.
Rekeszd ki a sötétséget és élj a világosságban.

Vedd magadba ó ember, mintha lényed lenne
a HETET, amely létező, de nem úgy, hogy látszana.

Feltártam immár bölcsességem.
Kövesd az ösvénye, ahogy megmutattam.

Bölcsesség tanítói,
Hajnali Nap, adjatok
Fényt és Életet az emberek gyermekeinek!

III. SMARAGDTÁBLA

A bölcsesség kulcsa

DOREAL MAGYARÁZATAI

A bölcsesség kulcsa tartalmazza Thoth tanácsait a barbárok számára, akiket Khem földjén talált. Úgy fogalmazza meg azokat, hogy ne vesszenek el az emberek között.

A bölcsesség és a hatalom kéz a kézben sétál. Egyik a másik nélkül haszontalan és élettelen, mert a hatalom nem keletkezik csak a bölcsesség következtében, és a bölcsesség a hatalom fejlődése és használata következtében keletkezik.

A büszke nem bölcs, hanem bolond, mert a büszkeség meggátolja az embert a tanulásban. Büszkeségünkben mindent saját értékünk szerint ítélünk meg. Hallgatni arany. A rosszról való beszéd a kreatív erőt rávezeti a mondottakra és életre és valóságra hívja azokat.

A kísérlet, hogy a törvény mögé kerüljünk büntetést von maga után, mert semmi sem létezik a törvényen kívül. És az aki a törvény ellen működik összetöri magát a törvény fényében.

A félelemnek nincs helye, amikor önvalónkba akarunk jutni. Másban sem szabad félelmet keltenünk, mert a félelem kötelék. Ha szívünkben kedvesség honol, az olyan dolgok mint amilyen a harmónia hozzánk szegődnek. Ha ez nem így van, akkor az embert a rendnélküliség uralja.

A mester szavait követni kell. Ne próbáljunk objektív módon többet elérni. A gazdagság egy cél felé vezető eszköz, és nem maga a cél. Ha az anyagi szükségletek kielégülést nyernek, az elme (a szív) magasabb szintekre kell vezéreljen bennünket.

Szükséges, hogy legyen vezetőnk míg az ösvényen járunk. Máskülönben fenn áll a kísértés, hogy az ember egy könnyebb utat keressen magának.

A szeretet a kezdete és a vége az útnak, mert a szeretetben van az egység. Thoth ezt a törzseknek mondja, hogy lefektesse a testvériesség és az egység tanát.

A bajba került egyén megnyugvást talál abban, ha el tudja mondani gondját. Ha habozik, az azt jelenti, hogy az akihez szólni akar, saját természetével elijeszti.

A következő megállapítás nagy értékkel bír. A magamutogató beszéd

jele az egyensúlytalanságnak, ezért káros ilyen módon kifejezni magunkat vagy hallgatni az ilyen beszédet, mivel ilyenkor a legtöbb ember könnyen egyensúlyát veszti. A tökéletesség az egyetlen cél. Ne elégedjünk meg semmivel ami nem tökéletes. Csupán a tudás hiánya az, ami megakadályozza az embert abban, hogy a fátyol mögé hatoljon, ahol a bölcsesség várja.

A csend a haladás kulcsa. Tartsd magadban az erőt a csend által. Ne láttasd magad nagynak, meri mindenkinek ugyanaz a hatalma.

Az igazi nagyságnak nincs szüksége öndicséretre. Hagyd mások által megnyilvánulni nagyságod, melyet társaidhoz való hozzáállásod határoz meg.

Mindenki az előtte álló emberben saját maga természetének a tükröződését látja. Ezért ne vegyük figyelembe azokat a dolgokat, amiket mások mondanak valakiről. Csak azáltal találjuk meg igazi természetét, ha elméjét és felebarátaival való viselkedését megvizsgáltuk.

Ha birtokunkban van valamilyen tudás, ne tartsuk azt vissza, ha valaki arra komoly szándékkal vágyakozik. Mindenki barát, aki ugyanazért a célért él.

Ne engedjük egy tudatlan szavait hatni magunkra. Csak a tudatlant képes a tudatlan befolyásolni. Egy ember elméjének a kisugárzása felfogható. Szavak nem szükségesek.

Thoth ismét a misztériumokról beszél, megadva a kulcsokat és a szimbólumokat azok számára, akik készen állnak a magyarázatok befogadására. Az ember anyagtalan részét, a lelket, szét kell választani az anyagi résztől, a testtől, mielőtt az a kozmikus Nap Fényébe jut. A lélek a tűz, míg a test a földdel azonos. Mindegyik visszatér forrásához. A belső tűz behatol minden síkba, melyben a Nagy Tűz megnyilvánul, ideértve az anyagi síkot is. A föld, mivel sűrű, korlátoltan támogatja a lélek tűzét. Máskülönb, a lélek saját végtelensége miatt a korlátolt földet egyéb végtelenre cserélné.

A tudat fejlettsége az, ami lehetővé teszi a szem számára, hogy a színeket és a fényt érzékelje. A végtelen tűz fejlődése és változása az érzékeket is kialakítja.

Az ember egy változó tűz, mely soha nem marad ugyanaz. Így napról napra halad kifelé a sötétségből, amíg fölé nem emelkedik. Amíg benne él a sötétség nem változik. A sötétség olyan erősen átítatódik a fénnel, hogy megszűnik.

Viaskodás, gyűlölet, és félelem a sötétség következményei. A sötétségből való elszabadulás megszünteti ezeket. A név és a forma,

melyek nem mások mint individuális elkülönülések, megszűnnek létezni a felébredt tudat teljes fényében. A kreatív képesség egyidőben jelentkezik a harmadik szem felnyílásával, és a szem teljes felnyitásához szükséges gyakorlatuk következménye.

Az ember ezt csakis igyekezet és tapasztalat által éri el. E kettő mindent eltávolító tisztító hatással bír.

Az anyagelvűség a tudat megnyilvánulásának tudat nélküli állapota. A végső vizsgálatnál megállapítható, hogy az anyag és az anyagtalan azonos. Nincs anyag amely stabil lenne, hanem minden állandóan változáson megy keresztül.

Ez így van a teremtés kezdetétől. Az ember hozzáadja ehhez a természeti törvényhez a tudatát.

A törvény a végső vizsgálat fényében mindaz, ami létezik. Minden egyéb pusztán a tudatlanok képzeletvilágában és az illúzió világában teremtett dolog.

A bölcsesség csak azokhoz jön el, akik keresik. Neked kell megtenned az első lépést, és az úton kell maradj.

A Halál termeiben, melyek az Élet Virágának termei alatt találhatóak, jelen voltak az emberi lelkek. Ott látta Thoth, hogyan halad az ember a sötétségből a világosságba.

Egy látszólagos paradoxont találunk a következő szavakban: "(bölcsesség), mely a jövőből a végtelen végéből származik". Az elviselhetetlen fényesség Fényhordozója minden dolog kezdete és vége. Mivel minden belőle származik, végül hozzá is kell visszatérnie, és a kör így lesz teljes. A Fényhordozója alatt a végsőt értjük, így ez a sík az Urak közvetlen emanációját jelenti.

A HÉT a mögöttünk lévő ciklusok urainak címzése, mely annak függvénye, hogy milyen kapcsolatban áll az elsődleges periódussal (Yoddal).

A túlsó ciklusokból származva minden kozmikus tudat abszolút lényegének részét alkotják. Nincsenek sem az élethez, sem a halálhoz kötve, mivel tevékenységüket közvetlenül a Yarkina végzi, így az ő létük nem az emanációk létét jelenti egy kozmikus ciklusban mint ahogy ők nem függenek a szellemtől ahhoz, hogy megnyilvánulhassanak.

A Logosz jelentése Szó vagy Ok, a ciklus urainak emanációja (emlékezzünk arra, hogy van egy Úr ebben a ciklusban, aki nincs benne a HÉT-ben), ami szó szerint azt jelent, hogy értelmünknek az elsődleges periódusból való (Yod) megnyilvánulása.

És amint ez együtt jár a Yarkinával, ezek a központi sejtek, amelyeken

keresztül folynak.

Tartalmuk átfogó, mivel az egész kozmikus térbe kiterjednek, de mégis kicsinyek mert alakjuk központi.

A Három, a mögöttünk lévő ciklus Ura, azon dolgoknak az őrzője, amelyek közvetlen módon érintik az emberiséget. Ő felel a negatív bejutásáért, és az ő ereje által van az, hogy az. emberi lélek reflexiói a halál termeiben kerülnek a középpontba.

Annak az erőnek az iránya és áramlása, amit mi életerőként ismerünk a Négy fennhatósága alatt áll. Néhány nagyobb erő mint amilyen a halál a Négytől jön, egy ciklustól, ahol az élet általunk ismert formája megszűnik. Minden Úrnak megvan a maga szerepe, képesek behatolni ebbe a kozmikus térbe azoknak az erőknek a segítségével, melyeket a térben való haladásuk nyomán fejlesztettek ki. Ez a többi Úr által átadásra kerül, mindegyik ad az alatta állónak abból, amilye van. Az Öt a szó őrzője, aki megnyitja az utolsó kaput az ember számára, ha az megérett erre. A Hat, a Hét, és a Nyolc feladata a jövő rögzített keretében van, míg a Kilenc a rendnélküliségre vigyáz miután az Rendé válik. Bizonyos értelemben az Urak ennek a kozmikus tudatnak a segítői, és olyan tulajdonságokat világítanak meg, melyek szükségesek a tudat fejlődéséhez, amennyiben a jelenlegi kozmikus tudat nem képes a cselekvésre.

Ezekben a számokban található a Szóhoz vezető kulcs is. Ezt azonban még nem lehet megadni. Ennek az elérése valóban az Élet és a Fény elérését jelenti.

IV
SMARAGDTÁBLA

A Megszületett Tér

IV. SMARAGDTÁBLA
A Megszületett Tér

Hallgass ó ember a bölcsesség szavára,
hallgasd Thoth-ot, az atlantiszbelit.
Ki ingyen adja bölcsességét, melyet
a ciklus tér-idejéből gyűjtött; titkok tanítója ő,
Thoth, a hajnal Napja, a Fény gyermeke,
hajnali csillagként fénylőn sugárzik; ember tanítója,
a mindenségből való.

Régen gyermekként Atlantisz
csillagai alatt, mely a múltban víz alá került,
álmodtam az emberek fölötti titkokról.
A csillagokba jutni vágyott szívem.
Évről évre tanultam a bölcsességet, egyre újabbat,
követve az utat.
Míg nem végül lelkem nagy kínban elszabadult
láncaitól és elértem a felszabadulást.
Megszabadultam a földi fogságból és a test
szorításától. Az éjszakában villámként cikáztam,
előttem feltárult a csillag-úr.
Szabad voltam az éjszaka fogságától.
Így a nagy úr határáig hatolva bölcsességet nyertem,
mely túlmutat a véges emberen.

Messze az Ūrben lelkem szabadon szállt a fény végtelen körében,
a tudáson túlra ahol a bolygók gigásziak és a képzeleten
[felülállanak.

Megtaláltam ott is a Törvényszerűt minden szépségben,
mely elevenen működik az ott lakók között csakúgy
mint az itteniek között.

A végtelen szépségében szállott lelkem,
a távoli térben lakoztak gondolataim.

Megpihentem egy szépséges bolygón.
Hol harmónia uralta a teret.
Alakzatok jöttek sorban,
Hatalmasan és nagyszerűen mint a csillagok az éjben;
Harmóniában, egyensúlyban emelkedtek elő
a kozmikus szimbólumai, melyek a törvényt hirdetik.

Sok csillagban lakoztam, sok emberi faj világában;
voltak kik mint a hajnali Nap hatalmasok voltak,
mások az éj sötétjében botladoztak.

De ezek közül mindegyik felfelé tartott.
A magaslatokból a mélységet kutatták,
és időnként a fényesség birodalmába jutottak,
miután keresztülhaladtak a sötétségen és elnyerték a Fényt.

Tudd meg ember fia, hogy Fény az örökséged.
Tudd meg, hogy a sötétség egy fátyol csupán.
Szívedben lepecsételve a fény örökkön való.
Várja a szabadság eljövendő pillanatát
várja, az éj fátylának fellibbenését.

Találtam olyan fajt, mely meghódította az étert.
A tértől szabadon, de embernek megmaradva,
az erőt használta mely mindennek alapja.
Messze a térben egy bolygót építettek a mindenséget átfogó erőből;
Alakzatokba sűrítették és egyesítették az étert,
szándékuk szerint.
Minden faj tudományát meghaladva, hatalmas bölcsességük által
a csillagok fiai ők.
Hosszú ideig figyeltem tudományuk.
Láttam miként építenek éterből aranylő gigászi városokat.
Alakítva az elsődleges anyagból,
minden anyag alapjából, az éter messze lendült.

A távoli múltban meghódították az étert,
megszabadulva a kín fogásából;
Elmékben csak egy kép lebegett,
és gyorsan, teremtve növekedett.

Aztán lelkem a Kozmoszon át tovább szállt
látva újat és régít;
Megtudtam, hogy az ember kozmikus lény
a Napok Napja, a csillagok gyermeke.

Tudd meg ember, bárhol is lakoznál,
lényed a csillagokkal egy.
Tested nem más mint bolygó,
mely a középpont körül kering.
Amikor eléred minden bölcsesség fényét szabad leszel,
hogy sugározz az éterben.
Egy leszel a Napok közül, mely a sötétből világít –
egy az űrben születettek közül, mely a Fénybe nő.
Ahogy a csillagok az időben elvesztik csillogásukat,
amint fényük a Forráshoz a távolba száll,
úgy halad lelked tovább magad mögött hagyva a sötét éjt.

Alakod az elsődleges éterből áll össze,
benned a forrásból jövő Fény, melyet a körben lévő
éter egyesít, és egyre csak lángol,
míg végül megszabadul.
Emeld fel lángod a sötétből,
repülj el az éjből és szabad leszel.

Utam a tér-időn keresztül vezetett,
tudva, hogy lelkem immár szabad,
és tudva, hogy bölcsességet szabadon nyerhetek.
Végül egy olyan síkra jutottam,
mely a tudástól rejtve van, és még a bölcs sem ismeri.
Mögötte van minden ismertnek.
Akkor, hogy ezt megtudtam
boldoggá vált szívem, mert szabad voltam.
Hallgasd meg, úr szülötte, bölcsességem:
Tudd, hogy te is szabad leszel.

Hallgasd ismét bölcsességem, hogy te is élj és megszabadulj.
Nem a földről való vagy földi ember,
mert szülőd a végtelen kozmikus Fény.

Nem ismered örökséged?
Nem tudod, hogy igazi Fény vagy?
A Hatalmas Nap Napja leszel, amikor bölcsességed elnyered,
amikor a Fénnyel való egyességed tudata beléd hatol.

Most Neked adom a tudást,
a szabadságot, hogy vándorolj az ösvényen,
melyet bejártam, megmutatva, hogy igyekezettel
el lehet jutni a csillagokba.
Hallgasd ember fia, és tudj rabságodról,
és azt is tudd, hogy hogyan szabadulj.
Kint a sötétben emelkedj fel,
egyként a fénnel és egyként a csillagokkal.

Kövesd mindig a bölcsesség szavát.
Csak ezáltal tudsz felemelkedni.
Az embert sorsa hajtja a mindenség végtelenjének Kanyarjaihoz.

Tudd meg, hogy az egész Úr rendezett.
És csak a Rend által lehetsz a Mindenséggel egy.
Rend és egyensúly törvényei a kozmikusnak.
Kövesd őket és a Mindenséggel egy leszel.

Az ki követi a bölcsesség útját,
az élet virágára nyitott legyen,
tágítva tudatát a sötétségből
a Mindenség terén és idején keresztül.

A csendben mélyen időzz
mígnem minden kívánságod eltűnik.
Vágyakozástól mentesen beszél a csend
és legyőzi a szó igáját.
Az ételről visszakozva legyőződ az étel kívánását,
mely a lélek kötődése.

Akkor feküdj a sötétbe,
hunyd be szemed a Fény sugara előtt.

Irányítsd lelki erőd
tudatodra, lerázva róla az éj szorítását
Helyezd elmédbe a kívánt képet
Képezd a helyet, melyet látni kívánsz
Rezgesd erőd előre és hátra
Meglazítva lelked az éjszakában
Rezgetesd tiszta erőből
mígnem lelked szabaddá lesz.

Szavakkal kifejezhetetlen hatalmasságú a Kozmosz lángja;
az ember számára ismeretlen síkokban ég;
Győzedelmesen és kiegyensúlyozottan
harmonikus zene szól messze az ember fölött.
Zenével és színekkel dalolva,
ég a Mindenség végtelenjének kezdetétől a láng.

Te vagy a lángból jövő szikra!
Színed a lángnak színe; életed zene,
Halld a hangot és szabad leszel.

A tudat a Kozmikussal egyesülve szabad
A Mindenség törvényének rendjével egy.
Vagy nem tudod, hogy a sötétségből
a fény tova száll. A mindenség szimbóluma ez.

Mond ezt az imát, hogy bölcsességet nyerj.
Imádkozz, hogy a fény mindenhez eljőjön.
„Hatalmas Fény Szellem, amely a Kozmoszon keresztül világítsz,
emeld lángom harmóniában közelebb hozzád.
Emeld fel tüzem a sötétből.
Tűz vonzója, mi a Mindenséggel egy vagy,
emeld fel lelkem te, ki hatalmas vagy és erős.
Fény Gyermeke ne fordulj el.
Adj nekem erőt, hogy kohódban elnyerjem az egyesülést.
Te ki minden vagy az Egyben és Egy a mindenben.
Ki az életeddallam tüzével és az elmével Egy vagy.”
Amikor szíved a rabságból megszabadult
tudd meg, hogy számodra a sötétség megszűnt
A térben mindenhol keresheted a bölcsességet

nem köt már béklyó, mely a testhez von.

Fölfelé haladva a hajnal felé
szabadon cikázz lélek felfelé a fény birodalma felé
Kövesd a Rendet, kövesd a harmóniát,
szabadon haladj a Fény gyermekeivel.

Keresd és ismerd meg bölcsességem kulcsát,
és biztosan megszabadulsz.

IV. SMARAGDTÁBLA

A Megszületett Tér

DOREAL MAGYARÁZATAI

Thoth ezen a smaragdtáblán saját tapasztalatairól beszél azokból az időkből, amikor a bölcsességet kereste. Egy kijelentést is találunk itt arról hogy ő tanító.

Lelkének béklyóiból való elszabadulása tudatának első kivetülése. Ezáltal képes volt arra, hogy a tér és az idő titkait kutassa. Más bolygókat is bejárt, míg végül elért a fény belső köréhez, az első dimenzióhoz.

A szépség bolygója a hét belső bolygó egyike, amelyek a kozmikus tudatot körülveszik az első dimenzióban. A sorban mozgó árnyak a megvilágosodottak csillagközi porból lévő ködtestét jelentik.

Thoth képes volt minden naprendszerbe eljutni és ott a fejlődés szintjét felmérni, legyen az a mi naprendszerünkhöz legközelebb vagy legtávolabb eső naprendszer. Látja, hogy emberek tervezik mindazokat az életformákat, melyeket a tudatos tudat hoz létre, annak ellenére, hogy azok a formák ritkábbak a földi ember alakzatainál.

Az éter legyőzői az Antares-beliek voltak, akik ugyanazok mint akik a múltban a földre jöttek. A múltban megoldották a bolygóközi utazás nehézségeit, mivel ők voltak a legmegvilágosodottabbak a naprendszerükben. Az anyagon és a formán képesek voltak uralkodni. Az Egyetemes Anya által mindent, amit csak akartak meg tudtak teremteni.

Thoth megtapasztalja, hogy az ember egyetemes lény, ott van a tér minden részében és a kozmikus tudat integrált részét képezi. Az ember alakja, amennyiben annak anyagára gondolunk ugyanaz mint a csillagok alapanyaga. Éppúgy mint ahogy a bolygók központi bolygójuk körül keringenek, úgy kering az ember fizikai teste a lélek körül. Amikor valaki megszabadította tudatát a rendnélküliség sötétjétől, azon mesterek sorát gazdagítja, akik a kintről érkező negatív behatásokon dolgoznak. Az ember lestél az elsődleges anyag, a kozmikus por alkotja, ugyanúgy mint az étert, amelyben a bolygók lebegnek.

A tér misztériumainak a megoldása fényt derít számos Törvény megnyilatkozásra, melyeknek egyébként nincs magyarázata.

Thoth immár tisztába kerül azzal, hogy az igazság drágaköveinek a skáláját miként derítheti fel a végtelenségig, egészen addig a pontig, ahol

a következő ciklus elkezdődik. Thoth szabaddá vált, mert felismerte, hogy az igazság határtalan. Immár az örökkévalóságig gyarapíthatja tudását.

Az ember valójában nem földi vagy anyagi származású, hanem maga az isteni tűz.

Thoth átadja a kulcsot, hogy miként lehet megszabadítani a tudatot az anyag rabságából. Ez a szabadság megnyitja az utat más síkok és világok felé. Amikor ezt az ember eléri már nincs lekötve; rálelt a szabadságra. Csak a tudáson keresztül válik képessé a földi test hátrahagyására és arra, hogy a Fénnyel egyesüljön.

Ahogy a tér is rendezett és a törvény alapján épül, így az embernek is rendet kell teremtenie magában, hogy saját lényéhez emelkedjen. Amikor a rend és a harmónia lénye minden részében tökéletessé vált, már nincs az anyagi síkhoz kötve. A törvény által a harmónián keresztül a kozmikus síkra juthat.

A tudatnak a testtől való elszabadítására legalkalmasabb a solar plexusnak (a gyomorszáj környékén, ez a test Élet Virága) kiterjesztése, és az életerő rajta keresztül történő áramoltatása, úgy hogy a test étellel teljen meg amikor az ember a tudatot elszabadítani szándékozik, egyébként a tudat vonakodik majd.

Ezután a külső érzékingerek kizárása következik, amelyet egy rövid böjtölés előz meg.

Miután az akarat csendet teremtett és az tökéletessé válik a tudatot összpontosítsuk a tobozmirigyre, és el kell gondolni egy képet arról a helyről, ahová jutni szeretnénk. Azután egy erőteljes akaratilag igyekezzel irányuljon a sajátos görbékre (lásd a Testvériség leckéi c. könyvet), és testedtől elszabadulsz.

A kozmikus tudat a szó szoros értelmében ez első dimenzióban van. Ennek harmóniája és rendje olyan, hogy míg az ember anyagi síkon él, nem érzékeli annak tökéletes mozgását.

Az ember lelke isteni tűz, egy láng, mely a Nagy Tűzből származik, amellyel egy a természete. Az ember a sötétségben világít, bár ereje és rendje különbözik a Nagy Tűzétől.

Az ima valóban egy parancs, és az a célja, hogy harmóniát illetve kapcsolatot létesítsen a lélek vagy tudat és a kozmikus tudat között.

Amikor az ember teljesen felszabadította lelkét az anyag vonzásából, már nem célpontja többé a rendnélküliségnek vagy a negatívnak, és így a bölcsességet annak forrásánál keresheti.

V.
SMARAGDTÁBLA

Unal lakója

V. SMARAGDTÁBLA

Unal lakója

Gyakran álmodom az elsüllyedt Atlantiszról,
mely a kor sötétjében elmerült;
Eonról eonra, szépségben létezett
fényként, mely az éjen keresztül ragyog.

Hatalmas erővel, kormányzott a földön
az Úr Atlantisz Napjain.
A népek királya, a bölcsesség tanítója,
a Suntalon keresztül sugárzó
az út mutatója, a Templomlakó, az UNAL-I TANÍTÓ.
Ő volt a föld fénye Atlantisz ege alatt.

Tanító egy mögöttünk lévő ciklusból
Testben élő, de mégsem ember, hanem a ciklus egyik
Napja, az előrehaladott.

Tudd, hogy Horlet, a tanító
nem volt földi lény.
A múltban egykor, amikor Atlantisz hatalommá vált,
megjelent az, kinél a bölcsesség kulcsa volt,
hogy a bölcsesség útját mindenkinek megmutassa.

Feltárta a siker, a fény útját, az emberek között.
A sötétséget megoldva, vezette az emberi lelket
fölfelé arra a magaslatra, mely a Fénnyel egy.

Részekre osztotta a királyságokat.
Tíz volt számuk, és emberek fiai
uralkodtak ott.
Egy királyságba ember feletti erővel templomot épített.

Az éterből hívta le anyagát,
Ytolan erejével öntötte a formát

A formákba teret ütött elméjével.
Mérföldről mérföldre felfelé gyarapította a szigetet,
és a templom térről térre hatalmasra nőtt
Feketéllőn mint amilyen a tér-idő sötétje,
a fény lényegét mélyen belé rejtette.
A templom gyorsan életre kelt,
A Templomlakó szavától alakot öltve
az alakatlanból előhívva formálódott.

Ezután belülré nagy termeket helyezett
Az éterből hívta le a formát.
Bölcsességét elméjéből ültette belé.

Alaktalan volt Ő a templomban, és
alakja mégis emberi test.
Emberekkel lakozott,
ki nem volt ember.
Szokatlan volt és különbözött tőlünk
Hármat választott ekkor az emberek közül.
Ezek lettek szóvivői.
Hármat választott a legkiválóbbak közül
kik Atlantisszal fenntartották kapcsolatát.
Ők voltak a hírvivők, kik üzeneteit hozták
az emberek királyainak.

Másokat is magához hivatott,
bölcességéből nekik is osztott,
aztán az emberek közé küldte őket
UNDAL szigetére,
hogyan világosság jöjjön az emberek közé.

Az, kit kiválasztott, tizenöt évig
tanult. Mert csak így nyerhette el a megértést,
és vihette emberek közé a fényt.
Így keletkezett a Templom
az emberek Tanítójának lakhelye.

Én, Thoth, a sötétségben és a fényben egyaránt
a bölcességet kutatva, fiatalságomban hosszú időken át utaztam

mindig új ismeretre vágyva.
Sok igyekezet után a Három közül egy
hozzám a fényt hozta el.
A Templomlakó akarata volt, hogy engem
a sötétségből a világosra vigyen.
Elvitt ezért, a templom mélyébe a nagy Tűz elé.

Hatalmas trónján ült a Templomlakó,
fénybe öltözött, tűz cikázott ruháján.
Letérdeltem a nagy bölcsesség előtt,
érezve, hogy a fény hullámokban áthat.
Hallottam akkor a Templomlakó hangját:
„Sötétség jöjj a Fényre. Hosszú ideig kerested a világosságot.
Minden lélek a földön, ki megoldja béklyóját,
azonnal megszabadul az éjszaka sötétjétől.
A sötétségből immár felemelkedtél, célodhoz egyre
közelebb jutsz. Lakozz itt gyermekeim közt, őrizd
a bölcsesség által összegyűjtött feljegyzéseket.
Légy szerszáma a Fénynek.
Készülj arra, mit tenned kell.

Bölcsesség őrzője leszel az Atlantiszra jövő sötét korokon át.
Lakozz itt és igyál minden bölcsességből
míg a titkok és a rejtelmek számodra megvilágosodnak.”

Aztán válaszoltam a Ciklus Urának, mondva
„Ó Fény, mely az emberhez szállsz alá,
adj nekem bölcsességedből,
hogy legyek emberek között tanító.
Add nekem Fényed, hogy szabad legyek.”
Aztán szólt ismét hozzám a mester:
„Korról korra élj a bölcsességgel,
Igen, amikor Atlantisz fölött az Óceán összecsap,
tartsd a fényt a rejtett sötétségben,
mely, ha hívod, mindig eljön.
Menj és gyarapítsd bölcsességed.
Nőj a fényen keresztül a végtelen határáig.”

Hosszú időn át lakoztam a Templomlakó otthonában,

mígnem a Fénnyel Eggyé váltam.

Aztán az ösvényt a csillagokba követtem
járva a Fényhez vezető utat.

Mélyen a föld gyomrában az úton,
megismertem a fent és a lent titkait,

Az Amentihez vezető utat járva

megismertem a törvényt, mely a világot egyensúlyban tartja.

A föld rejtett kamráiba vitt bölcsességem,

az úton mélyen a föld kérge alatt vezetett,

mely az ember előtt hosszú ideig rejtve marad.

Még több bölcsesség tárulkozott elém

és így birtokomba került az ismeret:

úgy találtam, hogy minden mindennek része,

nagyobb és még nagyobb mi ne, amit ismerünk.

Kerestem a végtelen közepét hosszú időn át

A mélyben egyre több titokra leltem.

Most, hogy visszatekintek az időn,

tudom, hogy a bölcsesség kötetlen,

egyre csak bővül a korokon át,

egy a végtelennel, és mindennél nagyobb.

Fény szóródott akkor Atlantisz földjére.

És a sötétség mindenhol rejtve volt.

Aztán a fényből a sötétségbe hullt Atlantisz.

Kik a magaslatokra jutottak büszkék lettek tudásukra és rangjukra.

Mélyre hatoltak a tiltottba,

megnyitva a lefelé vezető kaput.

Még több tudást kutattak,

hogyan előhozzák a mélyből.

Kiegyensúlyozott legyen, ki mélyre száll

mert fényhíján rabságra jut.

Tudásukkal ők a tiltott kapukat megnyitották.

Otthonából mindezt látva a Templomlakó az Agwantin ült.

Lelke Atlantisz fölött szabadon barangolt.
Látta, amint az atlantisziak varázslataikkal
kinyitották a kaput, mely a mélységes bajba visz.
Gyorsan visszaszállt lelke a testbe.
És az Agwantiról (nincs magyar megfelelője,
egyfajta semlegességet jelent) felemelkedett.
Hívta három futárát, és
kiadta a parancsot, mely megállítja a világot.

A föld kérge alatti mélységbe, az Amenti termeibe
a Templomlakó sietve ment.
Hívta az erőket, melyeknek a Hét Úr
parancsolt;
A föld egyensúlya átbillent
És Atlantisz a sötét hullámokba süllyedt.

Bezárult a kinyitott kapu
elzáródott a lefelé vezető út.
Minden sziget kivéve Unalt,
és a Templomlakó szigetének egy részét,
víz alá süllyedt.
Az Unalon lévőket a templomlakó megőrizte, hogy legyenek

[tanítók,

a fény elhozói azok számára, kik ezután jönnek,
és kiknek tudata még csak pislákoló.
Hívott ekkor engem, Thoth-ot;
parancsot adott:

„Thoth, mentsd minden bölcsességed,
minden feljegyzésed és mágikus
képességed!
Menj őrizve tanítóként a feljegyzéseket,
míg a Fény az emberek között felnő.
Hosszú ideig rejtőzködve lángolj az emberek között.
Csak a megvilágosodott ismerjen rád.
Az egész föld fölött hatalmat adunk,
szabad vagy ezt elfogadni vagy elvetni.
Gyűjtsd most Atlantisz népét össze.
Vidd őket és fussatok a kőbarlangok népéhez,

Khem gyermekeinek földjére.”

Ezután összefogtam Atlantisz fiait.
A hajóba tettem a feljegyzéseket,
és az elsüllyedt Atlantisz emlékezetét.
Összeszedtem erőm, hatalmas varázslatok eszközeit.

A hajóval fölrepültünk a következő hajnalon.
Magason a templom fölött lebegtünk,
hátrahagyva mélyen a termekben a Három futárt
és a Templomlakót.
A hullámok a templom fölött összecsaptak,
elzárták a ciklusok Uraihoz vezető utat.
Csak annak ki a bölcsességet ismeri, nyílnak meg
az Amentihez vezető kapuk.

Gyorsan menekültünk a hajnal szárnyán,
egészen Khem gyermekeinek földjéig,
ahol erőmmel lehengerelve őket, kormányoztam, és a Fényre
felemeltem az ott lakókat.
Mélyen a sziklák alá rejtve várja hajóm az időt,
hogy az ember szabad legyen.
Föléje egy jelet tettem, mely oroszlán testű emberi fej.
Alatta van hajóm az utazásra várva,
amikor majd az embernek szöknie kell.

Tudd meg embernek fia, hogy a jövőben majd
a mélyből betolakodók jönnek.
És akkor ébredj fel bölcs.
Használd hajóm és könnyedén győzől.

Mélyen a jel alatt nyugszik titkom.
Keress és találd meg a Piramisban.
Egymáshoz vezet a Kulcs kő;
Mindegyik kapu az életbe visz.
Kövesd a kulcsot, melyet magam mögött hagyok
Keress és az élethez vezető kapu tied lesz.
Keress a Piramis mély a járatában,
melynek falban a vége.

Használd a HETES kulcsát.
És aláhull neked az út.
Nos bölcsességem neked adom.
Az utamat neked feltárom.
Kövesd hát. Fejtsd meg titkaimat.
Az utat megmutattam!

V. SMARAGDTÁBLA

Unal lakója

DOREAL MAGYARÁZATAI

Talán a smaragdtáblák közül ez a legmisztikusabb. Olyan információkat tartalmaz, melyeket az ember eddig nem ismerhetett. Thoth Atlantisz nagyságát említi, amikor az a fejlődésének a csúcspontjára ért. Thoth összehasonlítja a körülötte élő népekkel az atlantisziakat.

Unal lakója, Horlet, a mester (kozmosz ereje által) kormányzója volt az egész világnak, bár nem szólt bele a nemzetek kormányzásába, csak amikor az feltétlenül szükséges volt.

Horlet nem egészen ebből a ciklusból való, hanem a ciklusok Urainak egyik kiterjedése, aki azért van jelen a földön, hogy bizonyos funkciókat lásson el, mint amilyen a tudás és a harmónia megalapozása az emberek között.

Ő alapítja Atlantisz királyságait, szétválasztva egymástól a fajokat. A legmagasabb szinten állókat királyokká teszi.

Azután Unal szigetén az elsődleges anyagból vagy az éterből megépíti a templomot, melyet akarata szerint alakít, amihez Ytolan (nincs magyar megfelelője) erejét használja, hogy a forma megmaradjon. A templom négyzet alapú, oldalai egyenként három mérföld hosszúak, magassága egy mérföld. Nem a harmadik dimenzióban található, hanem a kilencedikben, ezért „feketéllő”. A harmadik dimenzióból semmilyen fegyver nem tehet benne kárt, mert bármi ami ellene fordul megsemmisül a kilencedik dimenzió görbületeiben. Belsejében a fény esszenciája található, ami az Amentihez, az örökkön égő Élet Virágához vezető kapu ismérve.

A templomlakó a Szót használja, amikor a templomot formába önti. A Szó kifejeződése az Ytolan. A templom belsejében a templomlakó sokféle hatalmas gépet állít fel, melyeket az elsődleges anyagból készít.

Akarata működteti ezeket. És azok örökké működnek, mert az akarata, amely a hajtóerejüket biztosítja, örök.

A templomban a templomlakó legtöbbször megnyilvánulatlan: azaz fizikai teste, melyet csak időnként használ a templomban nyugszik, míg a tudata máshol nyilvánul meg.

A három legkiválóbb ember lesz a templom lakó közvetítője. Alapos

képzési kapnak, és rajtuk keresztül választja ki a többieket, akik a Szemközi Undal szigetére kerülnek, hogy a többiek tanítóiként és papjaiként szolgáljanak Atlantiszon. Ezekből válnak később a filozófusok, a tudósok és a papok. Közülük mindenkit a Három kiválasztott tizenöt évig oktat, mielőtt engedélyt kapnának mások tanítására.

Thoth először az egyik kiválasztott révén kerül kapcsolatba a templomlakóval. A templomlakó elé, a Nagy tűz elé vezetik. Ez a tűz nem az Élet Tüze, de a sugárzása azért keletkezett, mert a templom tere kapcsolatban állt az Amenti termeivel.

Thoth-ot a templomlakó elé vezetik, aki trónján ülve az átjáró fényét sugározza. Thoth számára úgy tűnik mintha a szó szoros értelmében tűzbe volna öltözve. Megtudja, hogy a templomlakó őt választotta a feljegyzések őrzőjének, mert a templomlakó előre láthatta, az ember jövőjét, és tisztában volt azzal, hogy a földre egy alacsonyabb szinten álló tudathullám érkezik. Azzal is tisztában volt, hogy a föld bizonyos részeinek pusztulása be fog következni, ezért olyan lépéseket tesz, hogy semmi se vesszen el. Thoth saját igyekezete által érdemli ki ezt a tisztet.

Amikor a templomlakót a ciklusok mestereként emlegeti, Thoth a földi ciklusokra és nem a kozmikus ciklusokra gondol. Ő volt az ember fejlődésének figyelője az egyik földi ciklusból a másikba. Thoth bölcsességet kér, hogy a tudást, melyet kapni fog képes legyen az emberek számára átadni.

Thoth-nak örök életet ígérnek, célja elérése érdekében. A templomban marad egészen addig, míg teljes megvilágosodása be nem következik.

Thoth használja a tudást, melyet kapott, a tér-idő és az anyag titkaiba hatol, amelyekben még nagyobb titkokat fedez fel.

Atlantisz utolsó napjaiban, a tudatok nagy hullámai, amelyek egykor emberi testben léteztek a Vénuszra szállnak, a földre pedig a Marsról érkező tudatok érkeznek. Ezek sokkal anyagelvűbbek mint az előzőek; ők a sötétségre emelték tekintetüket a Fény, Yog-Sog-Thoth helyett, ami az alatt lévő ciklus kapuja volt. Néhányan az előző tudatok közül az anyag vonzásába kerültek és bekerültek ebbe a síkba. Természetükben talán ez volt az, ami miatt nem tartottak társaikkal. Aki az alatt lévő ciklusokhoz megnyitja a kaput mesternek kell lennie, különben nem lesz eléggé kiegyensúlyozott, hogy visszatartsa mindazt, ami a mélyben van. Amíg az emberek ezen munkálkodnak, a templomlakó testét elhagyva szemléli őket.

Amikor látja, hogy mi történik, visszatér testébe és elküldi szóvivőit Atlantisz bizonyos részeire, hogy néhány embert Undalra gyűjtsenek

össze. A templomlakó ezután leszáll az Amenti termeibe, ahonnan az erő kamráiba megy, melyekből a folyosókhoz lehet jutni, ahol a föld egyensúlya folyik. (Lásd: „A föld belsejé”-t.) Az erő piramison túl magához vonzza a Hét erejét és kibillenti a földet egyensúlyából; egyik folyosóból a másikba tereli az egyensúlyt. A régi folyosót elzárja.

Atlantisz bekövetkező elsüllyedésekor a térhajlító gépek, melyeket az atlantisziak állítottak fel megsemmisülnek.

Thoth-ot hívhatja a templomlakó és megparancsolja neki, hogy a még víz fölött lévő területekről szedje össze az ősi bölcsesség feljegyzéseit. Megbízást kap arra, hogy váljék a Fény tanítójává.

Thoth összegyűjti a feljegyzéseket, a tudományos eszközöket és gépeket, és Atlantisz bölcséivel együtt beszáll a hajóba, amivel Khem földjére menekülnek.

Az űrhajó üzemanyaga nem más mint a Napból nyert és elraktározott energia. Az elektromosság egyik formája, melyet az erő piramis emanációja módosított.

Amikor az űrhajó elrepül a templomlakó lepecsételi a templomot és elsüllyeszti Undal szigetével együtt. Ő és a választott Három távoznak onnan.

Thoth megérkezik Egyiptomba és diadalt arat a barbárok felett. Az űrhajót elássa néhány harci eszközzel együtt a nagy szikla alá, melyből később a Szfinxet faragják ki. Amikor az űrből behatolók érkeznek majd a földre a hajó felhasználható lesz a védekezésre.

Thoth megad egy kulcsot, hogy a Piramisból a Szfinxhez vezető titkos folyosót hogyan lehet megnyitni. Ugyanez a kulcs nyitja meg a kaput ahhoz a teremhez, ahonnan Amenti termeihez lehet jutni.

VI.
SMARAGDTÁBLA

A mágia kulcsa

VI. SMARAGDTÁBLA
A mágia kulcsa

Hallgass, ember, a mágia bölcsességére.
Hallgass az elfeledett hatalmas tudásra.
Hosszú-hosszú idővel ezelőtt az első ember idejében
a népek éppúgy mint most
sötétséggel és fénnel töltődtek el;
És míg egyesekbe a sötétség
rezgett, másoknak fény töltötte be a lelkét.

Igen, hosszú ideje tart e harc;
a sötétség és a fény között
örökös a versengés.
Korokon át hosszú volt a háború;
Az ember fölött ismeretlen
hatalmas erők cikáztak.

Követőikbe belészállt a sötét
és küzdöttek a fény ellen;
De voltak kiket a fényesség járt át,
és legyőzték az éjt.
Bárhol lennél, bármely korban és síkon
megismered a sötétséggel való csatát.
Hosszú idővel ezelőtt a hajnalnak Napjai,
leszálltak és a világot telítve találták sötétséggel.
Ott, a múltban kezdődött
az időtlen ideig tartó harc sötétség
és fény között.

Akkoriban sötétséggel eltöltve
éltek sokan, a fény bennük csak pislogott.

A sötét mesterek azt kutatták, hogy
a sötéttel hogyan tudnának mindent megtölteni;

Azt keresték azt kutatták, hogy hogyan
csábítsanak mindenkit az éjbe.

A Fény mestereivel szembeszálltak,
teljes erővel küzdöttek a sötétből.

Csak azt keresték, hogy az embert
a sötét éjbe kötő köteleket feszesebbre húzzák.

A Fekete mágia volt a fegyverük.

Sötét varázslattal ezt az emberbe helyezték,
és az ember szíve sötét varázslat rabja lett.

Egymást támogatva rendezett csapatokba
a sötétség testvérei egyre csak gyülekeztek korokon át.

Ellenségei ők az ember fiának.

Titkos egységben harcoltak,
ám néha az ember felfedte
gonoszságuk.

Mindig szövetségben, a fénytől az éj sötétjébe rejtve,
titkosan, csendben használják erejük.

Rabságba ejtik és lekötözik
az ember szívét.

Láthatatlanul jönnek és távoznak.

Az ember tudatlanul lenről hívja őket elő.

Sötét az út, melyen a sötét testvérek járnak,
melynek sötétje nem az éj sötétje.

Szálnak a földön körbe-körbe, átjárnak az emberi álmokon.

Erőt a körülöttük lévő sötétből nyernek.

És hívják az embert lakhelyéről
számára sötét utakon.

Az ember elméjéig felérnek,
és köré borítják a fátylat, ami alatt
egy élten keresztül vakká lesz a lélek.

Az ember így az éjszaka fátylának
béklyójában él.

Hatalmasok e hatalmak a tiltott tudományok terén
Tiltottak ezek a tudományok, mert anyaméhük az éj.

Hallgassd, figyelmeztetésem:

az éjszaka béklyójától légy szabad.

Ne add lelked a sötét testvéreknek.

Emeld szemed állandóan a Fényre.

Tudd meg, hogy szorongásod

csak a fátyol miatt van.

Igen, vigyázz figyelmeztetésemre:

és igyekezz egyre csak fölfelé,

emeld lelked a Fényre.

A sötétség testvérei azokat kutatják, kik

a fény útján már hosszan vándoroltak.

Mert jól tudják, hogy azoknak, kik a Nap felé indultak el

a fényes úton erejük egyre csak nő,

és ha ők velük szövetségre lépnek,

a fényre szánt többi gyermeket is visszahúzzák.

Hallgass arra, ki hozzád jön

De mérlegeld, hogy szavai valóban a fénytől jönnek-e.

Mert sokan vannak, kik a sötét fénybe merülnek,

de ettől még nem a Fény fiai ők.

Könnyű az út, amit mutatnak

De hallgass szavamra:

A fény csak ahhoz jön el, ki

igyekszik felé.

Nehéz az út, mely a bölcsességbe vezet.

nehéz az út, mely a fényhez elvisz.

Sok lesz a kő utadon, melyekre rátalálasz,

és sok lesz a hegy, melyeken a fényhez

ösvényed vezet.

Tudd meg, hogy ki ezeken túljut

szabaddá válik.

Ne kövesd a sötétség testvéreit.

Légy mindig a Fény Gyermeke

Mert tudd meg, hogy a Fény

győzelemre ítéltetett és az éj sötétje

elvész a Fényből.

Hallgass a bölcsességre:

A sötétség tulajdonságai a Fényével megegyeznek.

Ha a sötétet számúzik és a fátyol fellibben,
a sötétből elővillámlik a fény.

Ahogy a sötétség fiai az emberek között vannak
úgy lakoznak a világosság fiai is a földön.

Ők a sötéttel ellentétben az embereket megszabadítani akarják
Erejük hatalmas.

Ismerik a törvényeket, és
a bolygók nekik engedelmeskednek.
Állandó harmóniában és rendben
működnek, megszabadítva az ember szívét.
Titkon és rejtve járnak ők is.
Az emberek őket sem ismerik.
De tudd, hogy veled vannak
örökké és mutatják az utat.
Mindig a sötétség ellen küzdöttek,
legyőzve a végtelen időt.
Végül győzedelmeskednek
és tanítókká lesznek, elvezetve az éj sötétjét.

Igen, tudd meg, mindig mögötted állnak ők.

A Nap erejét hirdetik a tanítók.
Láthatatlanok az ember őrei.
Nytva az út annak ki a Fényre jutni
tisztá szívből vágyik.

Megszabadultak e mesterek a sötét Amenti termeitől.
Szabadok a teremtől melyben az életet
a felsőbb vezeti.
Napok ők és a Hajnal Urai,
és a fény fiaiként az emberek közt
világítanak.
Emberhez hasonlók, és mégis mások.
Sohasem voltak megosztva a múltban.
Egyek voltak az örökös egységben,
a téren át az idők kezdetétől.

Felszálltak a Mindenség Egységéhez,
fel az első térből, mely alakatlanra
formálódott.

Az embereknek feltárták a titkot,
melyek megőriznek minden veszedelemtől.

Az ki az útra lép
szabad kell legyen az éjszaka sötétjétől.
Meg kell hódítania az alaktalant.
Meg kell hódítania a félelem szellemét.
A titkokhoz a megismerésen át kell jutnia,
haladva az úton mely a sötétségen át vezet,
és amelyen célja mindig a Fény,
Akadályok lesznek útján, de tartson ki a Napig.

Halld: a Nap jelkép, mely az út elfogyásakor fényességet ad.
Most átadom a titkot, hogy hogyan ismerd meg a sötét erőt.
Találd meg és hódítsd meg az éjszaka keltette félelmet.
Csak ha felismered, tudod legyőzni a gonoszt.
Csak megismerve lehet a fény a birtokod.

Átadom a titkot, melyet ismernek mind a mesterek.
E tudás a sötét félelmek közül mindet legyőzi.
Használd e bölcsességet,
amit most rád hagyok.
Légy a sötét testvérek felismerője.

Amikor az érzés rád tör,
hogy a sötétség kapuja közel,
vizsgáld meg szíved, és lásd,
hogy az érzés belülről jön-e.
Ha a sötétséget saját gondolataidban érzed,
űzd el őket elmédből.
Küldj rezgést testeden keresztül
először rendezetlent, majd másodjára rendezettet.
Ismételd ezt többször míg az érzés eltűnik.
Indítsd a hullámot az agyközpontban.
Irányítsd fejedtől a lábaid felé.

De ha úgy találod, hogy nem szíved sötét,
tudd meg, hogy egy erő irányul feléd.
Csupán megismeréssel győzheted ezt le.
Csupán bölcsességgel remélhetsz szabadulást.
A tudás bölcsességet ad: a bölcsesség
hatalom. Szerezd meg és hatalmat nyersz.

Keress előbb egy sötéttel átítatott helyet.
Húzz magad köré egy kört.
Állj a kör közepén egyenesen
Mond ezt a formulát és megszabadulsz.
Emeld fel kezed a sötét térben fejed felé
Csukd be szemed és irányítsd a fény felé.
Hívd a Fény Szellemét a tér-időn át
mondván a következő szavakat:
„Töltsd be fénnel testem ó Élet Fénye
töltsd be testem Életszellem.
Jöjj a sötétben világító Virágból hozzám.
Jöjj hozzám a teremből, ahol a hét Úr kormányoz.
Nevükön szólítom a HETET; a HÁRMAT; a NÉGYET; az ÖTÖT;
a HATOT; a NYOLCAT – a KILENCET;
hogy engem megsegítsenek, a sötétből megszabadítsanak.
Nevükön szólítom őket, hogy megmentsenek az éjszaka sötétjétől:
UNTANAS, QUERTAS, CHIETAL,
és GOYANA, HUERTAL, SEMVETA-ARDAL.
Neveiteken szólítlak és könyörgök,
szabadítsatok meg a sötétségből és töltsétek belém a Fényt.”

Tudd meg, ha ezt megteszed
megszabadulsz a visszafogó béklyóktól,
melyeket a sötétség testvérei tettek rád.
Vagy nem látod, hogy a neveknek ereje van,
hogy a rezgéseken keresztül a béklyóból téged felszabadítsanak?
Használd ezt testvéreid megszabadítására.
Hogy a sötétből ők is megszabaduljanak.

Mert testvéred segítője vagy.
Ne hagyd őt a sötétben tévelyegni.

Most rád hagyom varázslatom.
Vedd magadhoz és maradj a Fényhez vezető úton.

A Fény szálljon rád, és szálljon rád az Élet
Légy a fenti ciklus Napja.

VI. SMARAGDTÁBLA

A mágia kulcsa

DOREAL MAGYARÁZATAI

Ebben a Smaragdtáblában Thoth a mágiáról beszél, amely az az erő, amely a Rend és a rendnélküliség harcában használatos. Ez a harc az első ciklus óta, az ember bukásának idejétől tart egész addig, amíg a kozmikus tudat kész lesz átkelni Suntainon (nincs magyar megfelelője).

Vannak adeptusok, akik a kozmosz nagy erejét az építés helyett, a rombolásra használják, mert a törvényt a jó és a rossz, a pozitív és a negatív, egyaránt használhatja. Azok, akik a kozmikus erőt a pusztításra használták a Fekete Testvériség hívei voltak; fekete mágusok ők, akik a Fény gyermekei ellen harcolnak. Megkísérelték megfogni és visszatartani azokat, akiket a Fény gyermekei megpróbáltak a fényhez vezetni.

A Fekete Testvériség a Fehér Testvériség antitézise. Az egyik pusztít a másik épít. A Fekete Testvériségnek van egy szervezete, mely manapság a Fekete Vájat néven ismert. Szervezetüket a Fehér Testvériség mintájára alakítják, és sokszor megtévesztik az embereket. Segítenek az embereket bizonyos dolgokhoz és némi hatalomhoz hozzájutni, addig amíg karmuk közé nem kerül. Amikor már nincs menekvés, lecsapnak. Kifejlesztettek bizonyos sajátos képességeket mint amilyen a hetedik dimenzió megnyitása, és bizonyos elementáloknak a segítségül hívása, hogy a kívánságok teljesüljenek. Rendelkeznek azzal a szellemi erővel, amit gondolatátvitelnek és hipnózisnak hívunk. Ezen keresztül megkaparintják az elmét és a zavarodottságba taszítják. Ha valaki átadja magát a Fekete Testvériségnek és beírja nevét a könyvükbe, inkarnációján keresztül hozzájuk kötődik.

Az ember lelkét nem kell lekötöni, ha a fény felé akar haladni. A fekete erőkhöz kötni magunkat azt jelenti, hogy kioltjuk a lángot. Az ember csak sötétség és a zűrzavar által kötődik az anyaghoz. Ezért az embernek Fénnyé kell válnia teljes összeszedettségben és rendezettségben.

A Fekete Testvériség mindig azt próbálja megfogni, aki a fény felé vezető úton már elért bizonyos fejlettséget, mivel az ilyen ember rendelkezik már bizonyos erővel. Ez az oka annak, hogy aki magasra jutott nagyobb kísértéseket kell kiállnia mint aki alacsony szinten áll. Minél többet tud valaki a Fényről, paradox módon annál többet ért a rend

nélküliség manipulációihoz, és annál értékesebb a Fekete Testvériség számára.

Az értelem és az egyensúly fejlesztése szükséges ahhoz, hogy megtudjuk különböztetni a sötétséget a világosságtól. A rendet a rendnélküliségtől azok szavaiban, akik hozzánk szólnak. Csakis az akadályok legyőzése által és a folytonos igyekezet által érjük el a célt.

A Fekete Testvériséggel ellentétben áll a Fehér Testvériség, amely igyekszik az embert a zavarodottságtól megszabadítani és a sötét erőktől megóvni. Ha a kereső célja valóban a Fény és nem a hatalom, a Fehér Páholy megvédi a sötét testvériség hatalmától, mert nekik nagyobb hatalmuk van mint a Fekete Testvériségnek. A Fekete Testvériségnek megengedett a létezése, mert az embernek le kell őket győznie és felül kell emelkednie rajtuk.

A Fekete Testvériség és a Fehér Testvériség közötti harc a kezdetektől fennáll.

A Fehér Testvériség nagy adeptusai és a mesterek az emberben megéledt nap erejét használják, hogy védelmet és őrizetet nyújtsanak. A Fény gyermekei, akik sohasem veszítették el eredeti egységüket szintén vigyáznak testvérükre, az emberre. A sötét erőket visszavető titkok őrzői ők, melyeket azok számára adnak át, akik a mesteri szint felé törekszenek.

Annak, aki mester akar lenni meg kell tanulnia bánni a Törvényekkel, amelyek a megnyilvánulást rendezik. Le kell győznie a félelmet és bátran kell végigmennie a Fény ösvényén.

Thoth felfedi azokat a titkokat, melyek segítségével a védekezés törvényét használni lehet.

Csakis a tudás által lehelünk győztesek.

Használnod kell az átadott tudást; egyébként hasztalan. A negatívnak tűnő rezgések közül sok saját belsónkből származik, és nem a külső körülményekből.

Az elme egyensúlytalansága gyakran okoz olyan erős negatív gondolatokat, hogy valóban azt hisszük kívülről jövő hatásokkal van dolgunk.

Használjuk a gondolkodás Fényét a zavar keletkezésekor, és mérjük fel, hogy kívülről vagy belülről jön-e a zavar. Ha belülről jön, indítsunk el rezgést a tobozmirigyben. Majd indítsuk útjára testünkön szabálytalan időközönként. Azaz küldjük az első rezgést, számoljunk egyet, küldjük egy következő rezgést, számoljunk harmat, egy másik rezgést, számoljunk kettőt stb. Miután ezt egy ideig gyakoroltuk, küldjük szabályszerű időközönként útjára a rezgést a következő módon: küldjük

rezgést, számoljunk kettőig, rezgés, kettő, stb.

Ha megvizsgáljuk, és úgy találjuk, hogy külső erők hatnak ránk, menjünk egy sötét helyre, szobába vagy barlangba, vonjunk magunk köré kört, vigyázva arra, hogy míg benne állunk ne zárjuk be, majd használjuk a megadott formulát.

VII.
SMARAGDTÁBLA

A hét Úr

VII. SMARAGDTÁBLA

A hét Úr

Hallgasd szavam.

Nyisd ki elméd, és ágyazd magadba bölcsességem,
Sötét az út, melyen most utad visz.
Számos omladék fekszik rajta.
Keress állandóan a több bölcsességet.
Szerezd meg és fény kíséri utadat.

Nyisd ki lelked a kozmikusnak
és hagyd magadba áramlani mintha
egy volna veled.

A Fény örök és a sötét elmenekül.
Keress mindig a fényt
Tudd, hogy a fény megtölti lényed
a sötét így nyomban eltűnik.

Nyisd ki a lelked a Fény testvéreinek.
Engedd őket magadhoz és megtelsz fénnel.
Emeld tekinteted a kozmikus fény felé.
Szemed előtt a fény lebegjen.
Csak a bölcsesség fényének megszerzésével leszel
a végtelen céllal egy.
Keress az örök egységet.
Célodban keress szakadatlan a fényt.

A Fény véges és végtelen egyben,
csak az emberi éjszaka sötétíti el.
Emeld fel a sötétség fátylát és egyesítsd a fényt.

Hallgasd szavam, mely a Fény és az Élet hangján énekel.
Az úr mezőin a fény uralkodik,
és mindent áthat lángnyelveivel.
Keress, kutass a sötétség fátylán keresztül;
valahol biztosan találsz egy rést.

Elrejtve és az ember által elfeledve;
a véges mélyén találd a végtelent.
Elveszeten is élénken
hat át mindent a végtelen Elme, mely a Mindenségben él.

Az egész Ūrben csupán egy bölcsesség létezik.
Bár megosztottnak tűnik, de az Egyben egységes.
Minden mi létező a fényből származik.
És minden fény a Mindenségből.

Minden mi teremtett a renden alapszik:
Törvény uralja az ūrt, melyben a végtelen lakozik.
Az egyensúlyból származnak a ciklusok,
és harmóniában a végtelen végéig tart idejük.

Tudd meg, hogy az ūr-idő messzeségében
a végtelen is megváltozik.
Halld a bölcsesség szavát.
Tudd, hogy a Mindenség örökkön át a Mindenségből való.
Tudd, hogy idővel a bölcsességet elnyerheted
és az úton még több fényt találsz.
Igen, találd meg az örökké távolodót,
a célt, mely Napról Napra elillan előled.

Hosszú ideje már, hogy
az Amenti termeiben, én Thoth, a ciklusok Urai előtt álltam,
hatalmasak voltak ők erejük fényében,
hatalmas volt fölfedett bölcsességük

Először a Templomlakó vezetett hozzájuk. Azután
Szabadon járhattam hozzájuk akaratom szerint.
Gyakran mentem a sötét úton az örökkön égő fény termébe.

A ciklusok mestereitől sok olyan bölcsességet tanultam,
mely a fönti ciklusokból származik.
Oly bölcsességek ezek, melyek a Mindenség végtelenjéből valók.
Sok kérdést intéztem a ciklusok Uraihoz.
Hatalmas volt a bölcsesség mellyel válaszoltak.
Most adok a bölcsességből, mely a végtelen

tüzből pattan elő.

Messze a sötétben trónol a Hét Úr,
a felettünk lévő ciklusokból jövő tudat egységei ők.
Az embert ciklusában a végtelen tudáshoz
vezetik. Heten vannak; erejük hatalmas.
Hangjuk rajtam keresztül szól az emberekhez.
Időről időre elénk álltam
hallva szavukat,
mely nem hangként érkezett.

Egyszer azt mondták: „Akarsz-e bölcsességet?
– Keresd a láng közepében.
Akarod-e a hatalom tudását?
– Keresd a láng közepében.
Akarsz-e az lenni ki maga a láng közepe?
– Keresd hát saját lángodat.”

Sokszor beszéltek hozzám,
tanítva nem e világi bölcsességre,
megmutatva a fényesség új
ösvényeit.
Tanították a fenti törvényt,
hozzá gyakorlatot adva.
Elmondták a törvényt, a Mindenség rendjét.
Szólt hozzám ismét a HÉT:
„Az idő mögül messziről érkeztünk,
elindultunk a Tér-idő mögül.
Igen, a végtelen végéről jöttünk, amikor
még neked és testvéreidnek
nem volt alakja, minket a Mindenség rendje formált.
Nem olyanok vagyunk mint az ember,
bár egykor emberi alakban éltünk.
A nagy ürességből kaptuk formánk a Rend és a Törvény által.
Mert tudd meg, hogy minek alakja van, a valóságban alaktalan,
és csak szemeid számára szilárd.”

És ismét szólt a HÉT:
„Ó Thoth, Fény fia szabad a fényes

úton felfelé haladnod.
Míg végül minden egyesül.

A Rend alapján keletkezett formánk:
HÁROM, NÉGY, ÖT, HAT, HÉT, NYOLC, KILENC,
Tudd meg, hogy ezek a ciklusok számai
melyekből mi az emberekhez alászállunk.
És mindegyikünknek egy kötelességet kell
végbevinni; mindegyikünknek egy erő felett hatalma van.
Egyek vagyunk ciklusaink lelkével.
Mi is célunk felé tartunk.
Az emberi képzeletet felülmúlva,
mely a végtelen mindenségnél tovább terjed
az időben, mely még nem is jött el.
Mindnyájan egyek leszünk a még nagyobb,
mely a Mindenség.
Idő és Tér csak egyre körbe jár.
Ismerd meg törvényük és szabad leszel.
Igen, légy szabad, hogy a ciklusok közt legyen mozgástered,
és elhaladhass a kapuban lakozó örök előtt.”

Aztán hozzám beszélt a KILENC:
„Eonról eonra léteztem, nem ismerve az életet
és nem ismerve a halált.
Mert tudd meg, hogy távol a jövőben
halál és élet a mindenséggel eggyé válik.
Az egyik a másik egyensúlya által tökéletes;
a Mindenség Egyesültségében egyik sem létezik.
E ciklus emberében az életerő megfékezhetetlen
de a növekvő élet a Mindenséggel egyesül.
Itt én nyilvánítom meg ciklusod.
De igazából már időd jövőjében vagyok.
Mert számomra az idő nem létezik,
mert világomban az idő valótlan,
mi mind alaktalanok vagyunk.

Életünk sincs, csupán létezésünk
tökéletesebb és szabadabb mint a tied.

Az ember egy láng, mely helyhez kötött.
De mi ciklusunkban örökké szabadok vagyunk.
Tudd meg, hogy mikor a fölötted nyúló ciklusokba jutsz
az élet maga a sötétbe hull.
És csak a Lélek lényege marad hátra.”

Aztán a NYOLCAS Ura szólított engem:
„Mindaz mit tudsz, csekély az egészhez képest.
De ez az egész még nem érintett téged.
A távoli űrben, ahol a Fény a legfelsőbb szinten uralkodik
ott értem a Fénybe.
Alakot öltöttem de nem úgy mint te.

Fény test volt alaktalan formám.
Nem vagyok élő és nem vagyok holt
Minden létezőt ismerek.
Keresd az utat a sorompókon túl.
Menj az Úton, mely a Fényhez visz.”

Ismét szólt a KILENC:
„Találd meg az utat. Nem lehetetlen a tudat felnövése.
Mert mikor a Kettő Eggyé vált és
az Egy a Mindenséggé,
tudd, hogy a sorompók megnyíltak,
te az úttól megszabadulsz.
Nőj a testből a testetlenbe,
és az úttól megszabadulsz.”

Időtlen időkön át figyeltem, megismerve a mindenséghez vezető
[utat.

Most gondolatomat Minden Dologhoz emelem.
Figyelj és halld, ha hívásom felcsendül:

„Mindent átható Fény,
mely Egy mindennel,
áradj hozzám a járatokon.
Jöjj, hogy megszabadíts.
Tégy engem Eggyé a Mindenség Lelkével,
mely az éjszaka feketéjén keresztül sugároz.

Hadd legyenek szabad a tér-időtől,
és az éjszaka fátylától.
Én, a Fény gyermeke parancsolom:
Tégy a sötétségtől szabadabbá.”

Alaktalan vagyok a Fény-lélek számára,
De fénysugárzó alaktalanság az enyém.
Tudom, hogy a sötétség kötőereje
a Fény láttán eloszlik.

Most átadom e bölcsességet.
Légy szabad.
Élj a fényben és a csillogásban.
Ne fordítsd el fejed a fénytől.
Lelked a fény birodalmában honol.
Mert te is a Fény gyermeke vagy.

Fordítsd gondolatod a külvilág helyett
belülre.
Találd meg ott fénylő lelkedet.
Tudd meg, hogy te vagy a mester
és belülről minden feltárulkozik.
Nőj fel a Fény birodalmába.
Tartsd gondolataidat a Fényben.

Tudd meg, hogy a kozmoszsal egy vagy.
Egy láng, mely a Fénynek gyermeke.
És most halld figyelmeztetésem:
Ne engedd gondolataidat máshová fordulni.
Tudd meg, hogy a fényesség testeden keresztül árad szét.
Ne fordulj a Fekete Testvérektől érkező sötét fényesség felé,
hanem tartsd szemed nyitva
és lelked legyen a Fénnyel mindig egybehangolva.

Fogadd meg e bölcsességet és vigyázd.
Hallgasd szavam és engedelmeskedj.
Kövesd a fénybe vezető utat,
és az Úttal egy leszel.

VII. SMARAGDTÁBLA

A hét Úr

DOREAL MAGYARÁZATAI

A Smaragdtábla egy paranccsal kezdődik, hogy az olvasó nyissa ki az elméjét Thoth bölcsessége iránt. Azt mondja Thoth, hogy az élet teli van akadályokkal, melyeket le kell győzni. A kozmikus fényt engedni kell, hogy belénk hatoljon és hogy a megnyilvánulásokon keresztül tovaterjedjen. Minden keresés célja legyen az egység, különben korlátokba ütközünk.

A Fény véges és végtelen is egyben, mivel Isten, a kozmikus Tudat Fény; minden megnyilvánult és meg nem nyilvánult Isten része. Ezért nincs igazi elkülönülés. Még a sötétség fátylában is, amit negatívnak hívunk, a Fény lényege rejtőzik ugrásra készen, amikor a fátyol fellibben.

A végtelen elme elveszett az emberi felfogás számára, amely nem érzékeli, hogy minden ugyanannak a kozmikus elmének a megnyilvánulása.

A bölcsesség minden aspektusa, legyen az Istenben vagy emberben része az egyetlen bölcsességnek, amely különböző csatornákon nyilvánul meg.

A törvény és a Rend az alapvető törvényei a teremtésnek, legyenek azok az emberben vagy Istenben. Mert csak a Rendben található meg az egyensúly.

Thoth ismét a régmúlt időkről beszél, amikor még Atlantisz nem süllyedt el. Első bevezetése az Amenti termeibe a templomlakó által történt, de ezután már ő is a kulcs birtokában van és egyedül is be tud jutni. Mennyire különbözött a mai keresőktől. Ő a kapott kulcsot használja is.

A ciklusok urai beszélnek neki a túloldalon található ciklusokról, hogy legyen azok tudatában még akkor is, ha nem tud hozzájuk menni a Suntalon keresztül.

Thoth ígéretet tesz arra, hogy ad másoknak is a bölcsességből, melyet megismert.

Megtudjuk, hogy az Urak a vezetői az embereknek, mert azokról a dolgokról tanítják őket, melyek ezen a kozmikus cikluson túl vannak, és amik révén ismeretet szereznek az elsődleges periódus (Yod) ki

terjeszkedéséről.

Az ókori szimbólumrendszernek megfelelően a bölcsesség a lángban található. A tűz, a meg nem nyilvánultból jön elő, valameddig a megnyilvánultban létezik, majd eltűnik a meg nem nyilvánultban. Ezért a tudat szimbólumává vált. Így az embernek szó szerint kell értenie azt, hogy a bölcsességet saját tudatában keresse.

A hét a ciklus mögötti időből származott, amely korlátozott; függ, az eredeti végtelen atom sugárzásától. A Hét része volt a kozmikus tudatnak, amely az elsődleges periódusból (Yod) származik, akkorról mielőtt még alakot nyertünk volna, és amikor még részei voltunk a rendnélküliségnek.

Ők az emberi szintér mögött fejlődtek, de amikor elfoglalták ezt a földi ciklust olyanokká váltak mint az emberek. A tudat végső formája rugalmasan és alakatlanul idomul minden alakzathoz, annak születésekor.

Thoth-nak elmondják, hogy ezután szabadon folytathatja útját addig, amíg az utolsó kör is bezárul, és az ami egykor Egy volt-újra Eggyé lesz.

A kozmikus tudatok, amelyek e mögött a ciklus mögött találhatóak, sorrendben keletkeztek és nem egyszerre. Hét van belőlük, és a térben kívülre esnek az elsődleges periódustól (Yod).

Az itt megnyilvánuló Urak még kapcsolatban állnak saját Kozmikus tudatukkal.

A végtelen része a még nagyobb térnek, amelyet transzcendensnek hívunk. Amikor az elsődleges periódusok (Yodok), befejezték kiterjedésüket a végtelen térben, csatlakoznak a Fényhordozóhoz a transzcendentális térben.

Az idő-tér spiráljait az embernek tudatosan meg kell ismernie mielőtt mozogni tudna bennük. Amikor a tér és az idő titka ismertté válik, az ember kifejlesztette magában azt a képességet, hogy előre és hátra mozogjon az időben és a térben. Az élet és a halál csupán relatív tényezőként léteznek. Mindennek megvan az ellentéte; ha eltávolítjuk az egyik pólust a másik megszűnik létezni. Abban a tudatsíkban, amelyben a magasabb tudatszintek közül a Kilenc megnyilvánul nem ismert a halál; ezért ott az életet sem ismerik. Ott csak létezés van, halhatatlan és örökkévaló.

Amikor az ember legyőzi a halált, ez azt is jelenti, hogy az életnek is a mesterévé vált, és a számára mindkettő megszűnik. A Kilenc Ura saját síkjában időtlen, mert az idő pusztán az anyagság létezése végett keletkezik. A kilencedik kozmikus tudatban nem nyilvánul meg az anyagság.

Az ember lelke az a láng, ami a testhez kötődik. Amikor eggyé váltunk

az elsődleges periódussal a végtelen kör végső bezárulásakor, az anyagiság és az élet (ami a halállal egyenlő) megszűnik létezni.

A nyolcadik ciklusban az élet és a halál szintén egy, és csak az örök létezés nyilvánul meg. A nyolcadik kozmikus ciklus a Fény ciklusa, mert a végtelen fény, mely a kilencedik ciklusból jön, itt összpontosul a rendnélküliségre, amit részekre tör, és az alsóbb kozmikus ciklusokba küld. A Renddé váló rendnélküliség mindennek az alapja. A Fény minden létezőnek az ismerője.

Amikor egy tudat-egység két része egyé válik, és a többi rész az Eggyel egyesül a Mindenség keletkezik, és ekkor tehetővé válik a felsőbb ciklusokba való bejutás.

Thoth világosan érti, hogy minden különálló egysége egy. Azt mondja: „gondolatomat Minden Dologhoz emelem.” Thoth egy imát mond a Fényhez, ám az végül ismét parancsá válik.

A fény nézőpontjából, amit mi alaknak hívunk, alakatlan. Csak a fényben létezik igazi valóság. Thoth ad bölcsességéből, hogy mások is járhatnak azon az úton, melyen ő járt.

Azt parancsolja követőinek, függesszék tekintetüket a fényre, úgy hogy gondolataikat a belső mester felé fordítják. Így elkerülhetik az anyagiság, az érzéki vágyak csillogó ígéreteit, melyeket a sötét testvérek ajánlgatnak és el is fogadnak.

VIII.
SMARAGDTÁBLA

A misztériumok kulcsa

II. SMARAGDTÁBLA

A misztériumok kulcsa

Átadtam immár tudásom,
rád bocsátottam a fényt.
Halld és fogadd bölcsességem,
mely a fenti és lenti síkokról való.

Nem olyan vagyok mint az ember
mert a dimenzióktól és a síkoktól
megszabadultam.
Mindegyik fonnám változik.
Tudom immár, hogy az alaktalan
mindenhol ott van, ahol forma kél.

Nagy a Hetek bölcsessége,
hatalmasok ők odaát.
Erejük nyilvánvaló,
a túloldalról irányítanak.

Halld a bölcsesség szavait,
halld és tedd őket magadévá.
Találd meg bennük az alaktalant,
Találd meg a túloldalt megnyitó kulcsot.
A titok rejtett tudás.
Ismerd meg, és tárd fel.
Találd meg a mélyre rejtett bölcsességet
és legyél a sötétség és Fény tanítója.

A körülötted rejlő titkok mélyen ülnek.
Rejtve a múlt misztériuma.
Keresd azt kulcsaimmal,
és biztosan megtalálod az utat.
A hatalomhoz vezető kapu rejtve
de ki eléri rajta átmehet.
Tarts ki a sötét ösvényen.

Juss túl a sötétség lakóján.
Emeld tekinteted a Fény síkjára,
és a Fénnyel egy leszel.

Az ember alakzatok változásának folyamata,
melyek nem evilágiak.
Idővel az alaktalanba belenő,
mely egy más síkon van.
Tudd, alaktalanná kell válnod
mielőtt a fénnyel egy leszel.
Hallgasd szavam, mely a Fény ösvényeiről szól,
megmutatva a beteljesülést, mikor a Fénnyel
egyesülsz.
Kutasd a föld közepének titkait.
Tanuld a létező törvényt, mely
az elsődleges kód erejével a csillagokat egyensúlyban tartja.
Keresd a Föld életének lángját,
fűrödj a láng sugarában.
Kövesd a három sarkú ösvényt míg magad is tűzzé válsz.

Beszélj hangtalan beszéddel
azokhoz, kik lent lakoznak.
Lépj be a kék fényű templomba
és fűrödj meg ott a mindennek éltet adó tűzben.

A bölcsesség a sötétbe rejtve
De amikor a lélek lángja kigyúl,
megtalálod a bölcsességet és a Fény szülöttet,
a fény alaktalan Napját.

Keress még több bölcsességet.
Keresd a láng közepén.
Tudd, hogy csak ha igyekezettel áldozol
árad a fény elmédbe.
Bölcsességgel szóltam,
hallgasd szavam és engedelmeskedj:
emeld fel a sötétség leplét;
Sugározd Fényed az ösvényen.

Beszéltem a régi Atlantiszról
beszéltem az Árnyék királyságának napjairól,
beszéltem e királyság fiairól, kiket
a földi ember a mélységből idézett,
hogyan hatalmat nyerjen.

Messze a múltban mielőtt még Atlantisz létezett
éltek emberek, kik a sötétséghez fordultak
sötét mágiával, lényeket idézve
az alattunk lévő mélységből
És jöttek ezek ciklusunkba
alaktalanul egy másik rezgéskörből.

Az emberek nem látták őket.
És csak vér által nyerhettek formát,
csak az emberen keresztül juthattak a világba.
A múltban a mesterek leigázták őket,
és visszatértek oda, ahonnan előjöttek.
Volt azonban ki itt maradt,
az ember által ismeretlen terekben és síkokban rejtőzve.
Atlantiszon árnyként éltek ők,
és időnként az emberek között
alakban megjelentek.
A kormányokba bekerültek
emberhez hasonló alakban.
Tudásukkal a királyokat szolgálókká tették,
átvéve az irányítást a népek felett.
Csak mágiával lehetett ezt tisztán látni.

Csak hang által nyilvánult meg igazi arcuk.
Az árnyék birodalmából jöttek,
hogyan szétrombolják Atlantiszt
és uralkodjanak az ország felett.

De tudjátok meg, hogy a Mesterek,
a nagy mágusok a kígyót
leleplezték és helyére visszaparancsolták.
A mesterek az embernek átadták
a szót, melyet csak ember tud kiejteni.

így a kígyó álarca gyorsan porba hullt
és az emberek könnyen elűzték a bestiát.

De vigyázzatok a kígyó él.
Rejtekhelyéről a világra les.
Láthatatlanul sétálnak közöttetek
ott ahol a rítusok elhangzanak.
Idővel, ahogy az idő múlik
ismét emberi alakot öltenek.

A mesterek megidézhetik őket
a feketék és a fehérek egyaránt,
de csak a fehérek tudják őket visszafogni
míg a test lakhelyük.

Ne keresd az Árnyék birodalmát,
mert a gonosz biztosan megjelenik.
És csak a Fény mestere
győzi le a félelem árnyékát.

Tudd meg testvérem,
hogyan a félelem nagy akadály.
Légy mindennek mestere a fényben,
és az árnyék azonnal eltűnik.
Halld és vigyázd szavam,
A Fény szava világos.

Ne keresd az árnyék völgyét,
és a Fény egyszerűen jön el.
Lásd meg bölcsességem mélységeit.
Az embernek a rejtett tudásról beszéltem.
Messze utaztam a tér-időn át,
egészen ennek a ciklusnak
a végéig hatoltam.
A nagy sorompóra rátaláltam,
mely az embert e ciklusból távozni nem engedi.
Igen, láttam a sorompót őrző kutyákat.
Arra várnak ki a sorompón keresztül jutni igyekeznek.
A térben, hol az idő nem létezik a ciklus őreit halványan láttam.

Csak szögekben mozognak ők.
A görbülő dimenzió lefogja őket.

Különösek és félelmetesek
a sorompó őrktüái.
A tér határáig követ tudatuk,
ne gondold, hogy a testbe visszazállva megszabadulsz tőlük;
a lelket a szögleteken át követik.
Csak a kör ad menedéket,
mentsd magad a szögekben lakóktól.

Egyszer a múltban a sorompót megközelítettem,
és azokon a partokon, hol az idő nem létező,
láttam a sorompó őrktüáinak alaktalan formáját.
Igen, az idő mögötti ködben találtam rájuk;
ők messziről kiszimatoltak, felemelkedve
a nagy harangot megkongatták, mely a ciklusokon
áthallatszik, és a téren keresztül lelkem felé indultak el.

Gyorsan menekültem előlük
vissza az idő elgondolhatatlan végéből.
De mindig mögöttem voltak
és egyre csak hajsoltak,
az ember számára ismeretlen szögekben mozogva.
Igen a partokon, ahol az Idő-térnek vége
találkoztam a sorompó őrktüáival,
melyek tombolnak ha a lélek a sorompón át akar lépni.

Körökben menekültem vissza testemhez.
Menekültem, és ők mindig mögöttem voltak.
Igen, az üldözők fáradhatatlanoknak bizonyultak,
keresve a szögeken át hogy lelkemet elfogják.

Tudd meg,
hogy a lélek mely a sorompókhoz
közelíteni mer rabságba eshet.
Az idő mögötti őrktüák elfogják, és addig sínylődik rabságban
míg a ciklus befejeződik és hátramarad.
Egész addig, míg a ciklus tudat távozik.

Testembe szálltam és a szög nélküli köröket megalkottam,
és megalkottam az alakot,
mely formámból való.

Testem az egyik körbe helyeztem
és megszabadultam hajszoelőimtól, akik
az idő köreiben elvesztek.

De még most is, mikor testemen kívül vagyok
vigyáznom kell, hogy szögeken keresztül
ne mozogjak, mert a lelkem sosem lesz szabad.

Tudd, hogy a sorompó örkutyái csak szögekben mozognak,
és sohasem a tér görbületeiben.

Csak kanyarodva tudod őket elkerülni.

Ha szögletesen menekülsz elfognak.

Őrizd meg tanácsom:

Ne próbáld áttörni a sorompót, mely a túloldalra visz.

Kevés azok száma, kik a túloldalon
ragyogó nagyobb Fényre sikerrel jutottak.

Tudd meg, hogy az örök
lelkeket keresnek, hogy rabságba ejtsék.

Hallgasd figyelmeztetésem és tartsd magad ehhez:

ne szögekben fuss, hanem kanyarodj el.

És míg testeden kívül vagy, és kutyacsaholást hallasz,
tisztán harangszerűen mely lényeden keresztül hallatsz;
menekülj testedhez körökben vissza, és ne hatolj előre a ködbe.

Ha visszakerültél testedbe, melyben lakozol

használd a kört és a keresztet

Nyisd ki szád és használd Hangod.

Mond ki a szót és szabad leszel.

Csak az kinek fénye teljes reménykedhet abban,
hogy a sorompó örein túljuthat.

Idegenszerű görbületekben kell mozognia,
melyeket ember nem ismer.

Hallgasd és őrizd figyelmeztetésem:

ne próbálj túljutni az örökön.

Inkább keresd saját Fényed elnyerését.
És készülj, hogy haladj az úton.

A Fény a végső sorsod, testvérem.
Keresd és találj meg utadon.

VIII. SMARAGDTÁBLA

A misztériumok kulcsa

DOREAL MAGYARÁZATAI

Thoth elérte a mesteri szintet és ezzel egyidőben birtokába jut az erő és a képesség, hogy bármelyik egymásba hajló világba bejusson és ott alakot öltjön. Ezenkívül még arra is képes, hogy a negyedik dimenzió belső tereibe hatoljon.

A bölcsesség kulcsai a szimbólumokban vannak. Csak azok, akik a rejtett jelentést kutatják, találják meg az utat. Az ember állandó fejlődésben van mind fizikai, mind spirituális szinten. Tudata, amely végső formájában alakatlan, szintén fejlődés alatt áll. Végül elér abba a kozmikus ciklusba, ahol az anyagi világ nem nyilvánul már meg alakzatokban.

Thoth azt parancsolja embereinek, hogy keressék a föld belsejének misztériumait, ismerjék meg a föld egyensúlyát, az erő Piramisát, amely annak az erőnek az esszenciájából tevődik össze, amely az atomokat arra ösztönzi, hogy részecskéket bocsássonak újukra. Az embernek meg kell találnia ezt a piramist, vagy testben vagy finomfizikai formájában kell eléállnia, hogy az egyetemes erőhöz hozzájusson.

Követőinek azt parancsolja, lépjenek be a kékfényű templomba, ami az Amenti termeit jelenti, ahol a Hét úr trónol. Az ember test és tudat, ám a tudatnak, a lángnak magába kell szívnia, olvasztania a testet, a földet.

Csak igyekezet által lehet bölcsességet nyerni, mely a sötétségben rejtőzik. De még ebben a sötétségben is ott van a láng lényege, és ebben található az igazi bölcsesség.

Az árnyék királyság az a rezgés oktáv, amelybe azok kerültek, akik egy alacsonyabb tudatszintű kozmikus ciklusból kerültek ide, amikor a kaput az ember megnyitotta. Ez a harmadik, vagy Poláris ciklusban történt. A sötétben kutakodók azok az emberek voltak, akik inkább kedvelték az anyag erejét mintsem a spiritualitást. A megidézett lények forma nélküliek voltak, mivel csak a tudatuk volt jelen. A test a tudatosság minősége alapján nyer formát világunkban.

Ők, csakúgy mint az elementálok, lévén saját kozmikus ciklusaiktól és teremtő erejüktől különváltak, nem voltak képesek ebben a ciklusban elvegyülni, mivel nem fejlesztették még ki az ehhez szükséges elsődleges görbületeiket. Csak az ember szándékától függően és a szellem vérből

való kivonása által nyerhettek formát.

A mesterek legtöbbször visszairányították oda, ahonnan jöttek, az alsó kapun keresztül, de voltak néhányan, akik a számukra megépített helyen maradtak, és csak akkor jöttek elő, ha nevükön szólították őket és a vér áldozatot valaki bemutatta.

Látszólag emberi formát öltöttek, de valós alakjuk kígyófejű férfi vagy női test volt. Képesek voltak maguk körül hipnotikus varázslatot kelleni és ember képében megjelenni, libben rejlik annak a hiedelemnek is az alapja, hogy a kígyó hipnotikus erővel rendelkezik. Vezető embereknek vették fel az alakját, akiket titokban szolgálkává tettek. És fokozatosan ők és azok az emberek, akik megidéztek őket, átvették a nemzetek vezetését. Alakjukat tekintve megtévesztően emberinek hatottak. Volt azonban egy szó, amelyet nem tudtak kiejteni. Ezt a szót megtanították a mesterek az embereknek. Aztán szokássá vált, hogy azoknak, akik hivatalt vállallak, ezt a szót minden holdhónapban egyszer az emberek előtt ki kellett mondaniuk. Akinek nem sikerült azt megölték. Ez elűzte őket az emberek közül, és fokozatosan elfeledkeztek róluk, de néhány közülük még mindig a búvóhelyén van. Képtelen azonban az emberek közé jönni, mivel nincs aki megidézze; a rítusok feledésbe merültek. A számukra kimondhatatlan szó: „Kininigen”.

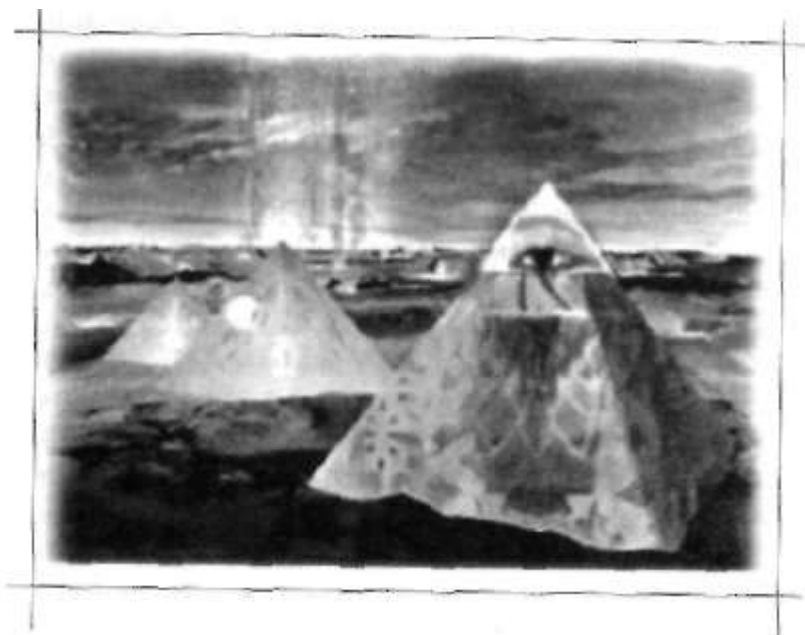
A fekete vagy a fehér mágia mesterei meg tudják idézni őket, de csak a fehér mesterek rendelkeznek azzal az erővel, ami megfékezi őket. A félelem alapján kormányoznak. Győzd le a félelmet és megnyered a fényt!

Thoth elmondja, hogy volt Suntalon és a hatodik dimenzióba is betekintést nyert. Ott csak szögokban közlekednek, sohasem kanyarokban. A kivetített tudat, amely megpróbál a hatodik dimenzióba behatolni szembetalálja magát az örkutyák támadásával. Csak a kanyarokban való mozgás által tudunk elszökni a kutyák elől. Csak a körben találunk védelmet. A testbe való visszatérés hiábavaló. Az örkutyákba nem véletlenül botlunk.

Thoth megtapasztalja ezt, és ezután óvatos lesz. Megpróbált átjutni a sorompón és az örkutyák rátámadnak. Ismerve a körök és a szögek törvényét, sikerül elmenekülnie. Visszaszáll testéhez és végigvezeti a védekezést. Az örkutyák nem tépik szét szó szerint a lelket, hanem lekötik, hogy ne tudjon a továbbiakban megnyilvánulni egészen addig, míg a ciklus befejeződik. És csak ezután elegyedhet a következő kozmikus tudat-ciklussal. Még azután is, hogy a védekezés sikerült, óvatosnak kell lennie, hogy ne közelítsen a hatodik dimenzió felé

szögletes mozgással.

Thoth újra és újra elmondja figyelmeztetését a kanyarokban való mozgásról. Még arra is figyelmezteti embereit, ne próbáljanak Suntalon keresztüljutni, mielőtt eljött volna az ideje, mert ez csak kevés embernek sikerülhet. Azt is elmeséli, hogyan lehet észrevenni az öröket.

IX.
SMARAGDTÁBLA

A tértől való szabadulás kulcsa

IX. SMARAGDTABLA

A tértől való szabadulás kulcsa

Hallgassd szavam:

tanítom a ciklus bölcsességét és Fényét;
tanítom, hogyan kergesd el a sötétséget,
tanítom, hogyan borítsd fénybe életed.

Keresd, hogy arra az útra léphess
mely az örök életre Napként vezet.
Kerüld meg a sötétség fátylát.
Légy Fénnyé a világban.
Légy a Fény edénye,
irányítsd figyelmed az úr Napjára.

Emeld fel tekinteted a Kozmoszra, a Fényre,
Szóld a Templomlakó szavát.
Oly dallam az, mely a Fényt lehozza.
Énekeld a szabadság dalát.
Énekelj lelkeddel.
Teremtsd meg a nagy rezgést,
mely az Egésszel egyesít.
Egyesülj a kozmosszal,
legyél a Fénnyel egy.
Legyél a Rend útja,
a törvényé ebben a világban.

Fényed a Nagy Fény,
mely a test árnyékán áthatol.
Felül kell emelkedj a sötéten
mielőtt a Fénnyel egyesülsz.

A sötétség árnyai körülvesznek.
Az élet megtölt áramával.
De tudd, hogy fel kell szállnod
testedből a téged körülvevő síkokhoz,

mik egyik veled.

Nézz körül.

Lásd saját fényed tükröződését.

Igen, még a sötétben is
saját fényed keresztülhatol a fátylon.

A bölcsességet keresd mindig.

Ne hagyd, hogy tested illúziót tápláljon.

Haladj a fény hullámának útján, és
kerüld a sötétlő utat.

A bölcsesség tartós, a mindenség kezdetétől létezik,
pontosan azóta, hogy a káoszból az úton található törvény által
a harmónia keletkezett.

Halld a bölcsességet.

Hallgasd a hangot, mely a múlttól szól

Igen, elfeledett bölcsességről szólok

mely a múltban rejtőzik,

elveszeten a körülvevő köd sötétjében.

Tudd meg, hogy te vagy minden dolog vége.

Ennek tudása elveszett, mikor az ember
megbéklyózva a sötétség rabságába került.

Hosszú-hosszú ideje megszabadítottam testemet,

Szabadon vándoroltam az éteren át

körebepültem az angyalokat, melyek az embert rabságban tartották.

Tudd, hogy szellem vagy,

A Test semmi, a Lélek Minden.

Ne hagyd, hogy tested által béklyóba kerüljön a Minden.

Szabadulj el a sötéttől, és vándorolj a világosságban.

Légy szabad.

Légy igazi fény mely egy a Fénnyel.

Amikor majd a sötétség béklyóitól megszabadulsz,

és a térben a fény egyik Napjaként közlekedsz

tudd, hogy a tér nem határtalan,

hanem angyalok és görbületek határolják.
Tudd, hogy minden mi létezik
az eljövendő még nagyobb dolgok megnyilvánulása.
Az anyag folyékony és mint áramlat halad
alakját változtatva.

Minden időben létezett a tudás;
sohasem változott, bár a sötétség ráborult;
sohasem veszett el, bár elfelejtették.

Tudd meg, hogy a térben, melyben lakozol vannak más terek,
épp oly hatalmasok mint tied;
összefonódnak anyagi világod lényegével,
bár maguk is különállók.

Egykor, a rég elfeledett múltban
Én, Thoth, megnyitottam a kaput,
és más terekbe hatoltam,
az ott rejlő titkok számomra feltárulkoztak.

Az anyag mélyén sok titok rejlik.
Az egybekötött dimenziók száma
kilenc, a tér ciklusainak száma ugyanennyi.
A tudatnak kilenc a kiterjedése,
és kilenc világ van a világokban.
Igen, Kilenc ura van a ciklusoknak
melyek lentől és fentről jönnek el.
A teret rejtett terek töltik ki,
mert a teret az idő osztja meg.

Találd meg a kulcsot a tér-időhöz,
és kinyílik általa a kapu.
Tudd azt is,
hogy a tér-időn túl van az eszmélet.
És ha erről mit
sem sejteneél, attól még ez
így volt és így lesz ezután is.

A benned található világok kulcsát

egyedül magadban leled.
Mert az ember a titok kapuja,
és a kulcs is egyben.

Keresd a körben.
Használd a Szót, amit adok.
Nyisd meg magadban a kaput, és biztosan életre találsz.
Most csak hiszed, hogy élsz, de életed halál.
Míg tetteidhez kötödsz nincs számodra élet.
A lélek szabad a tértől, és méltóságteljes a létezése.
Minden más kötél és lánc, melyektől
el kell szabadulnod.

Ne gondold, hogy az ember a földön született
még akkor sem, ha földi lény.
Az ember fényszülte szellem.
De tudás nélkül szabaddá nem lesz sose.
Sötétség hálózza be, és sötétség béklyói szorítják le lelkét.
Ám a kereső remélhet szabadulást.

Árnyékok vetülnek testedről.
A sötétség megtölti a teret.
Sugározz emberi lélek.
Töltsd meg a tér sötétjét.

Napja vagy a Nagy Fénynek.
Emlékezz erre és megszabadulsz.
Ne időzz az árnyékban.

Lendülj el a sötétből.
Engedd lelkedbe a Fényt, Nap szülöttje.
A fény győzelmétől elteltlen,
szabadon a sötétség rabigájától,
Lélek vagy, mely egyesül a Fénnyel.

Te vagy a kulcsa minden bölcsességnek.
Benned minden idő és tér.
Ne élj a sötétség fogságában.
Szabadítsd meg fényed az éjszakától.

„Nagy Fény, mely eltöltöd a Kozmoszt,
áramolj teljességgel az emberhez.
Készíts testéből lámpást, amely
kiolthatatlan.”

Hosszú ideje annak, hogy bölcsességet
vettem magamhoz, oly tudást,
mely az ember számára ismeretlen.
Messze a múlt tereibe utaztam az idő kezdetére.

Újabb és újabb tudást szereztem.
Úgy találtam, hogy a jövő tartja kezében
a kulcsot az összegyűjtött bölcsességhez.

Az Ámen ti termeibe alászálltam,
hogy még nagyobb tudáshoz jussak én.
A ciklusok Urától útmutatást kértem
az összegyűjtött bölcsességhez.
Azt kérdeztem tőlük:

„Hol van a Mindenség Forrása?”
A feleletet egy hatalmas hang adta,
a KILENCNEK hangja:

„Szabadítsd meg lelked testedtől és jöjj velem a fényre.”
Testemtől elszabadultán szálltam mint lángoló pernye az

[éjszakában.

Az Urak előtt megálltam, és az élet tüzében megfürödtem.
Megragadott akkor egy ember számára ismeretlen erő.
A tereken keresztül a szakadékokba kerültem,
ahol nem járt még ember.

Láttam a Rendet amint a káoszból
az éjszaka angyalai által alakot ölt.
Láttam a Rendből születő Fényt.
Hallottam a Fény hangját.
Láttam a szakadékok lángját,
a rendet mely a Káoszból pattant elő.
Láttam az éltet adó fényt.

Aztán szólt a hang:

„Halld és értsd,
a láng minden dolog forrása,
magában hord mindent.
Fényt kibocsátó Rend a Szó
és a Szóból lesz az Élet
és minden mi létező.”

Majd így szólt ismét a hang:

„A benned levő élet a Szó.
Találd meg magadban az életet,
és erőd legyen használni a Szót.”

Hosszan néztem a fénylángot,
mely a tűz lényegéből tör elő,
megtudtam ekkor, hogy az élet Rend,
és az ember egy a tűzzel.

Testembe visszaszálltam.

És ismét a Kilenc előtt álltam,
Hallgattam a ciklusok hangját,
mely erőteljesen rezgett felém:

„Tudd meg, Thoth, hogy az Élet nem más mint a Tűz Szava,
Az életerő mit keresel nem más mint a világban égő Szó.
Keresd a Szóhoz vezető ösvényt
és az erő biztosan a tied lesz.”

Aztán a Kilencnek ezt mondtam:

„Uram, mutasd nekem az ösvényt,
mely a bölcsességhez vezet.
Mutasd meg a Szóhoz vezető utat.”

Felelete így hangzott:

„A Rendszerben találod az utat, vagy nem látod,
hogy a Szó a káoszból szűrődik elő?

Hogy a Fény a tűzből áramlik?

Keresd meg életedben a rendnélkülit,
rendezd és hozd egyensúlyba.

Ha érzelmeid káoszát egyensúlyba hoztad
élteden rend honol.

A káoszból származó Rend elhozza neked a Forrás

Szavát, és a ciklusok ereje véreddé válik,
lelked pedig erőssé a korokon át.
Így leszel a Forrás tökéletes Napjává.”

Meghallgattam a hangot
és mélyen szívembe ágyaztam.
Mindig a rendet kerestem, mely a Szóhoz elvezet.
Tudd, hogy az ki eléri örökké a Rendben él.
Mert a rendnélküliségben
a Szó használhatatlan.

Fogadd meg szavam, ember fia
és tedd életeddé.
Hódítsd meg a rendnélkülit
és így a Szóval egygé válsz.

Feszítsd meg erőd,
hogy fényt nyerj életutadon.
Keresd az egységet a Nap-állapottal.
Próbálj a mindent kizáró fénné válni.
Tartsd gondolatod a Fény és az emberi test egységén.
Tudd, hogy minden mi Káoszból Fénybe születik,
nem inas mint a Rendnek hordozója.

IX. SMARAGDTABLA

A tértől való szabadulás kulcsa

DOREAL MAGYARÁZATAI

Az első oldalakon arra figyelmeztet, inkább keressük a Fényt mint az árnyékot, hogy tudatára ébredjünk minden egységének.

Parancsa arra szólít, a bölcsességet kell keresni és nem szabad teret engedni az anyagiasságnak, mert az visszatartja az embert. Csakis a bölcsesség teremti meg a harmóniát.

Abban az időben, amikor Thoth a smaragdtáblákat írja a bölcsesség már feledésbe merült az ókori emberek között. Ok leszármazottai voltak azoknak a barbároknak, akikre Thoth Atlantisz elhagyása után rátalált.

Az ember a tudat lényegének része. Ezt azonban az emberek többsége elfelejtette. Thoth tudatának kivetülése által felismerte, a tudat a legvégső valóság, és a test béklyó, ami az embert a fizikai világhoz köti. A kivetülés során nyert tapasztalati alapján megismeri a tér szögleteit és a görbületeit.

Thoth felsorol párat azok közül a törvények közül, melyek azokban az időkben éppúgy mint manapság titokzatosnak tűntek.

Az ami az összes dolog teljességének tűnik, csupán egyetlen oldala a valóságnak. A valóság egyetlen gyöngyszeme ez.

Az anyag képlékeny abban az értelemben, hogy folyamatosan szétbomlik, új variációk létesüléséhez. A többi tér, melyekről beszél az egymásba fonódó világok terei, a negyedik és a többi dimenzió belső terei.

A kilences szám frekvenciájáról megtudjuk, a Kilenc ciklus Ura foglaltatik bele. Korábban csak Hétről beszél. A Kilenc Úr ennek a kozmikus ciklusnak az Urait és az alattunk lévő ciklusnak az Urait jelöli.

Az Idő-térről azt mondja, hogy telítve van további zárt idő-terekkel; ezek a tér spirál görbületei mögött vannak. Ahogyan a tudat mindenben jelen van, következésként a múlt anyagának szétszóródásában is jelen van.

Csakis az emberben és az emberen keresztül lehet megnyitni a többi síkot.

A kör képviseli azon erőcsatornák teljes megnyitását, amik az összes központot a testben átfogják. A szó az a rezgés, amely ellazítja az erőt.

Csak ezen keresztül lehet az életet teljességgel megvalósítani.

Az ember, a látszat ellenére, nem anyagi eredetű. Ő a fény, mely az örökös forrástól származik, és csak látszatra anyagi természetű. És még az anyagi is csak látszólag „anyagi”, mert legvégül a Fénnyel egyesül.

Thoth állandóan új bölcsesség után kutat, hozzáadva ahhoz, amit már összegyűjtött.

Thoth az Amenti termeihez megy és megkérdezi az Uraktól: „Hol a forrás?” A Kilenc Urától azt a parancsot kapja, szabadítsa el magát a testétől, mert igazából erre csak finom-fizikai, szellemi módon lel választ. Thoth elszabadul testétől és a szakadékba irányítják – szó szerint a nagy mélységbe –, ahol látja, hogy a Rend miként ölt alakot a rendnélküliségből. Az Úr egy időre harmóniába hozza őt a Yarkina teljes áramlásával, és Thoth belelát az elsődleges periódusba (Yod), az Arech-ba (nincs magyar megfelelője), és látja a teremtést s a kozmikus tudat alakulását.

Láthatjuk, az igazi Szó a Rend, amely minden rendnélküliséget saját alakjára változtat. Az emberben az élet a Rend egyik megnyilvánulása, és ezért a Szó egyik kulcsát jelenti. Ha megértjük a mondat teljes értelmét, megtaláltuk a kulcsot az elveszett Szóhoz.

Az élet a Rend kifejeződése, amely a Lámpahordozó abszolút tüzéből áramlik ki. Megtudjuk, hogy a Szó nem más mint Rend és Harmónia. A Szóhoz vezető ösvény abból áll, hogy rendezzük életünket, hogy a káosz eltűnjék belőle. Az ember elveszítette a Szót, az Igét, mert megengedte a rendnélküliségnek és a káosznak, hogy uralják az életét. Minden igyekezet, a rendtelenség bárminemű legyőzésére közelebb visz bennünket a Szóhoz.

X.
SMARAGDTÁBLA

Az idő kulcsa

X. SMARAGDTÁBLA

Az idő kulcsa

Halld és használd bölcsességem.

Tudd, hogy vannak mélyre rejtett titkai a térnek.

Tudd, hogy létezik a Gondolat, mely a szakadékban nő,
és amely a Rendet és a Harmóniát hozza el.

Tudd, hogy minden mi van
a Törvény által van.

Ismerd meg a Törvényt,
és megszabadulsz, a sötét
nem tart vissza többé.

Távolra idegen terekbe utaztam
az idő szakadékainak mélyén
látva furcsábbnál furcsább titkokat.

Végül mindenre fény derült.

Tudd meg, hogy a titok csak addig titok
míg az ember nem tudja tartalmát.

Ha felmérted az összes misztérium magvát
a tudás és a bölcsesség biztosan tiéd lesz.

Keress és megtudod, hogy az idő a titka annak,
hogy a tértől hogyan szabadulj.

Hosszú ideje, hogy fogadom a bölcsességet;
Igen, az örökkévalóság végéig keresnem kell
mert megtudtam, hogy az elérendő
cél mindig előttem röppen.

Még a ciklusok Urai sem érték el a célt,
Mert minden bölcsességük azt mondja,
hogy az igazság csak egyre nő.

Egykor midőn a templomlakóval beszéltem
megkérdeztem a Tér és az Idő titkát

Feltettem a kérdést,
mely engem mélyen áthatott:
„Mester, mi az idő?”

A következő szavakkal válaszolt:
„Tudd meg Thoth, hogy kezdetben Üresség volt
és a semmi, időtlen és tértelen.
És a semmibe jött a gondolat, célirányosan és áthatón,
megtöltve az ürességet.
Nem volt anyag, csak erő.
Egy mozgás, egy rezgő örvény, mely
a céltudatos Gondolattól származott,
és megtöltötte az ürességet.”

Kérdeztem tovább:

„Örökkévaló-e a Gondolat?”

Válasza így hangzott:

„Kezdetben volt az örök gondolat,
és hogy örökkévaló legyen az időnek létre kellett jönnie.
Így a mindent átható gondolatba az idő törvénye belenőtt.
Igen, az idő mely minden térben létező
örökkön hullámszik; simán, ritmust követve.
Az idő nem változik,
de a dolgok az időben megváltoznak.
Az idő az erő, mely az eseményeket külön tartja,
mindegyiket a megfelelő helyen.
Az idő mozdulatlan, csak mi haladunk benne,
amint tudatunk egyik eseményről a másikra vált.
Igen valójában az idő által létezel.
Tudjátok meg, hogy még ha az időben különbözőnek is tűntök,
mégis az egyesültségben lakotok.”

A válasz elhalkult és távoztam, hogy töprengjek ezen.
Tudtam, hogy e szavakban bölcsesség rejlik és annak módja,
hogy az idő titkait miként kutassam.

Gyakran gondoltam a Templomlakó szavára.
Aztán kutattam, az idő titkának megoldását.
Azt találtam, hogy az idő furcsa szögekben mozog.
De csak a kanyarokban reménykedhettem,

hogy itt a kulcshoz hozzájutok, mely a tér-időhöz kaput nyit.
Úgy találtam, hogy csak felfelé mozogva
újból és újból jobbra mozdulva
szabadulhatok a mozgás idejétől.

Kiszálltam testemből,
és időváltoztató mozdulatokkal haladtam.
Furcsa dolgokat láttam,
sok titkot, mely megmutatkozott.
Igen, láttam az emberi korszak kezdetét,
és megtanultam, hogy nincs új a Nap alatt.

Keresd az utat, mely a tereken átvezet,
mely messze az időben keletkezett.

Ne feledd keresés közben
hogy célod a Fény.
Keresd fáradhatatlanul,
és célod élénken áthat.

Ne engedd szíved a sötétbe merülni.
Legyen lelked Fénnyé, legyen az úton a világító Nap.
Tudd, hogy lelked az örökös fényben leled,
és sohasem a sötétség szorításában.
Sugárzó Nap légy a Fényben.
Igen, Tudd meg, hogy sötétbe rejtve is
lelked az igazi fény szikrája.
Légy a legnagyobb Fénnyel Egy.
Keresd és találd meg célodat a forrásnál.
A Fény élet, mert nélküle semmi sem létezik.
Tudd, hogy minden anyagban a Fény lelke honol.
Igen, még ha a sötétség foglya is,
a belső fény örökkévaló.

Egyszer az Amenti termeiben
hallottam az Urak szavát,
melyek a csendet erővel, hatalmasan áthatották.
A ciklusok dala zengett, oly szavakat hordozva,
melyek megnyitják a túloldalra nyíló kaput.

Igen, láttam a nagy kapu nyílásán egy pillanatra a túloldali
[dolgozat.]

Láttam a ciklusok mozgásának sűrű tartalmát
melyet a Forrás-gondolat magába rejt.

Megtudtam, hogy még a végtelen is mozgásban van
egy elgondolhatatlan vég felé.

Láttam akkor, hogy a Kozmosz nem más mint Rend,
és része a mozgásnak, mely minden térbe behatol.

Igen, a Kozmosz része a legnagyobb Rendnek,
mely a számtalan Rendezettségben működik,
és a tér harmóniájában állandó mozgásban van.

Láttam a ciklusok forgását
mint hatalmas köröket az égen.

Megértettem akkor, hogy minden mi létezik egy másik létező felé
tör utat a tér és az idő messzi csoportosulásaiban.

Megtudtam, hogy a szavakban erő van,
mely megnyitja az ember előtt a rejtett síkokat.

Igen, a szavakban rejtőzik a kulcs,
mely megnyitja a túloldalhoz vezető kaput.

Halld most e szavakat, melyet neked hagyok.

Használd és erőt találsz hangzásában.

Mond ki: „ZIN-URU”, (mai magyarul „SZENT ÚR”)
és erőre kapsz.

Megérted, hogy az ember a Fényből van és a Fény az emberből.

Halld a misztériumot,

mely erősebb mindennél a Nap alatt.

Tudd meg, hogy minden térben világokkal teli világok rejlenek;

Igen, egyik a másikban, egymástól törvény által elválasztva.

Egykor amikor a mély bölcsességet kerestem,

Megnyitottam a kaput, mely az embertől ezeket elrejt.

Más lények síkjáról hívtam a lányt,

ki az emberek lányainál igazságosabb.

Igen, a téren kívülről idéztem meg őt, hogy

világítson Fénysugárként az emberek számára.

A kígyó dobját használtam.
Rajtam bíbor és arany palást,
fejemen ezüst korona.
Köröttem a cinóbervörös köre sugárzott.
Felemeltem karjaimat és az igézetet kiáltottam
mely megnyitja a túloldalra vezető kaput a Jelek Urainak házaiba:
„A két látóhatár Urai,
örzői a háromszoros kapunak,
álljon egyiktek jobbra, másiktok balra,
amikor a Csillag trónjához emelkedik és uralja jelét.
Igen, Arulu sötét hercege,
nyisd meg a sötét kaput, a rejtett birodalmat
és engedd szabadon őt, kit fogva tartasz.

Halljátok, halljátok, halljátok
Sötétek és a Fényesek
– és titkos nevüket mondtam, a tudomásomban lévő kiejtéssel –
halljátok és engedelmeskedjete szavaimnak.”

Lángra gyújtottam körömet és Hívtam Őt
a tér síkjai mögül:
„Fény lánya térj vissza Aruluból.
Hétszeres Hétszer
keltem át a tűzön.
Az ételt és az italt elkerültem
Hívlak téged Aruluból,
Ereskhegal országából.
Megidézlek Fény királynője.”

Akkor előttem megjelentek a sötét alakok;
igen, ők voltak Arulu Urai,
Előttem szétvált soruk
és a Fény Úrnője elszabadult.

Megszabadult az éjszaka uraitól,
ezután szabadon élhetett a földi Nap Fényében,
a Fény gyermekeként.

Halld és fogadd meg gyermekem a tanácsot.

A mágia tudás és nem egyéb mint törvény.
Ne félj a benned rejlő erőtől
mert az is a törvényt követi, éppúgy mint a csillagok.

Tudd, hogy annak ki tudatlan
a tudás varázslat és nem törvény.
De tudnod kell, hogy tudásoddal
a Nap közelébe kerülsz.

Halld, gyermekem és kövesd tanításom,
ha a Fényt keresed.
Sugározd a körülötted lévő emberekhez a közédjük való
Kövesd és tanuld meg a varázslatot.
Tudd, hogy minden erő tied ha akarod.
Ne félj az úton, mely a tudáshoz visz,
hanem kerüld a sötétség útját.

A Fényt magadhoz veheted, mert tied.
Szabadulj meg béklyóidtól és felszabadulsz.
Tudd, hogy lelked rabságban él, melyet
a félelem tart fogva.

Nyisd ki szemed és lásd a Napfényt.
Ne félj attól, ami tiéd.
A félelem csak azt riasztja, ki nem látja a sötétet,
mely a sötét Arulu Uraitól származik.
Igen, tudd meg, hogy a félelem azok számára valós
akik félelmeik rabságában élnek.

Rázd le láncaid, gyermekem,
és sétálj a győzedelmes napon a Fényre.
Gondolataid ne tereld a sötétbe,
és biztosan eggyé válsz a Fénnyel.

Az ember azzá lesz, minek gondolja magát,
a sötétség testvérévé vagy a Fény gyermekévé.
Jöjj a fénybe gyermekem.
Lépj az Útra, mely a Naphoz vezet.

Halld és kövesd a bölcsességet.
Használd a szót melyet átadtam.
Használd. Erőt és bölcsességet nyersz az úton.
Keress és találj meg a kulcsot melyet adtam
és örökké a Fény gyermeke leszel.

X. SMARAGDTÁBLA

Az idő kulcsa

DOREAL MAGYARÁZATAI

A gondolat, amely a mélységből nőtt elő a mozgás és az aktivitás elsődleges megnyilvánulása. A törvény nélkül, amely a Rend, semmi sem létezhet alakban.

Az idő, a nagy titok, kulcsa a szabadságnak, mert amikor az ember legyőzi az időt vele egyidőben legyőzi a halált.

Az igazság gyöngyszemének teljes megismerése sohasem köszönt ránk, mivel a gyöngyszem állandóan tovább növekszik; amikor egy igazságot felismerünk, azt a többi követi.

Thoth a templomlakót az időről és a térről kérdezi, és a templomlakó beszél neki mindennek a kezdetéről az ürességben.

Beszél neki arról, hogy a gondolatból hogyan keletkezett a lét. Felmerül a kérdés, hogy a gondolat örökké tartó-e. A felelet olyan egyszerű, hogy azok számára nem szorul magyarázatra, akik a Testvériség hatodik és hetedik fokán már túljutottak.

Thoth úgy találja, hogy az idő szögletes a mozgásban, azonban hajlított falak között található. Ahhoz hogy a múlt időbe be lehessen hatolni, a tudatnak görbületekben kell mozognia a tobozmirigyből kiindulva (az előzőekben leírt gyakorlat).

Thoth urává válik az időnek és képes benne előre és hátra mozogni, látva furcsaságokat, és megismerve saját érzékeivel az emberiség kezdeteit.

Thoth ismételten a fény keresésére szólít, mert az ember csak így ismerheti meg saját lelkét. Elmondja, hogy minden anyagban benne található a Fény, vagy a tudat, ez azonban nem mindig tudatos tudat.

Thoth mesél csodálatos tapasztalatáról az Amentiben, ahol az Urak megnyitották saját ciklusaikhoz a kaput, és megengedték, hogy a saját szemeivel láthassa az itt végbemenő történéseket. Thoth így tudja meg, a haladás és a Rend minden kozmikus ciklusban egy és ugyanaz, és mindegyik, harmóniában ugyan-afelé a cél felé tart.

Thoth látta a célját a kozmikus ciklusok űrbe való irányultságának és a Kilenc Urával együtt érzi a különböző elsődleges periódusok (Yodok) kiterjedésének egyirányúságát. Ezt szavakból tudja meg, amelyek

rezgéminták, a tér és a ciklusok megnyitásának a kulcsai. Megad egy szőrezgést, amely az Élet kulcsa.

Beszél az egymásba fonódó világokról és terekről, amik attól a világtól különállóan léteznek, amiben mi vagyunk. A tudat megnyilvánulásait mindegyikben meg lehet találni. Ezután egy szép történetet mond el egy nőről, akit a hatodik dimenzióból idéz meg, Arulu Urainak fogságából.

Amikor elfoglaltuk az első kozmikus ciklust, e nő megpróbált bejutni a mostani ciklusba, de nem sikerült neki, és a hatodik dimenzióban Arulu Urainak fogságába esett. Thoth tudásával megnyitja a kaput és felszabadítja ezt a rabságba esett tudatot.

Az Uraknak megparancsolja, hogy eresszék szabadon, és titkos nevük felsorolásával alázatra kényszeríti őket. Ezután a megszabadult tudat ismét egyé válik azzal a tudattal, melynek egykor része volt.

Thoth megállapítja, a tudást mágiának nevezik a tudatlanok, és arra biztatja az embereket, ne féljenek, mert minden a Törvény megnyilvánulása. Mindenki megvan az erő, de kevesen tudják használni.

Akik félnek az ismeretlentől, a félelmet élővé teszik. Az emberiség minden félelme a sötétség Urától ered. Az embernek le kell győznie a félelmet és szabaddá válik. Az ember saját maga életének az alakítója, és gondolkodása alapján vagy a fénybe vagy a sötétségbe jut.

XI.
SMARAGDTÁBLA

A fent és a lent kulcsa

XI. SMARAGDTABLA
A fent és a lent kulcsa

Halld és fogadd meg
Khem gyermeke
a szavakat, melyeket azért adok,
hogy téged a fényre juttassanak.
Tudod jól, ismerem őseid.
Igen, egykor jól ismertem őket.
Hallhatatlan voltam időkön át
köztetek élve mióta csak emlékezni tudtok.
Fölfelé vezettelek titeket a Nagy Lélek fényéhez,
hogy titeket a sötétből elvezesselek.

Tudjátok meg, kik között
járok kelek, hogy én, Thoth, rendelkezem a
tudással és az összes bölcsességgel,
melyet az ember a régi időktől megismerhetett.
Én őriztem a nagy faj titkait, és kezemben a kulcs
mely a halálból az életre elvezet.
Nevelőd voltam, a régmúlt Napjainak sötétségében.
Halld bölcsességem.
Halld az üzenetet, melyet hozzád hozok.
Halld most a szavakat, melyeket neked átadok.
És a sötétből a Fényre emelkedhetsz.

A távoli múltban, amikor először közelítettem feléd,
kőbarlangok lakója voltál.
Erőmmel és bölcsességemmel
az emberek emberévé emeltelek.
Igen, nem volt akkor tudásod.
Csak kissé magasodtál az állatok fölé.
Addig tápláltam tudatod szikráját, míg emberré lettél.

Most olyan tudásról beszélek neked,
melynek korát fel sem foghatod.

Tudd, hogy nekünk kik a nagy fajból származunk
tudásunk az emberénél jóval nagyobb.
A bölcsességet a csillagok szülötteitől kaptuk.
Közénk jöttek a bölcsesség mesterei oly távolról
mint amilyenre én vagyok tőletek.
Hallgasd most e bölcsességet.
Használd és szabad leszel.

Tudd meg, hogy az általam épített Piramisban,
rejtettem el az életre vezető kulcsokat
Húzz egy vonalat a szobortól
a Piramis csúcsáig. E vonal lesz a kapu.
Húzz egy másik vonalat a másik irányba folytatólagosan,
tartsd meg a szöveget.
Áss és találd meg mit elrejtettem itt.
Megtalálod ott a titkokhoz vezető földalatti bejáratot.

Most a ciklusokról szólok
melyek a végestől különböznek, és
ez emberi felfogás számára érthetetlenek.
Tudd meg, hogy kilenc a ciklusok száma.
Igen, kilenc fent és tizennégy lent.
Mindegyik harmonikusan tart az összekapcsolódás felé,
mely az eljövendőben található.
Tudd meg, hogy a ciklusok Urai a Tudat egységei,
melyeket a többiek küldtek, hogy ciklusunkat egyesítsék
a Mindenséggel.
Minden ciklus tudategysége közül ők a leghatalmasabbak,
és a törvénnyel harmóniában működnek.

Tudják, hogy az időben minden tökéletesedésre tör,
és nem marad senki fent vagy lent,
hanem a tökéletes végtelenségben minden Egyé válik;
a Mindenség Egységében minden összhangban lesz.

Mélyen a Föld kérge alatt
az Amenti termeiben ülnek Heten, a ciklusok Urai.
És még más is trónol ott: a Lent Ura.
De tudd, hogy a végtelenben nincs lent és fent.

Hanem örökké jelen lesz – van – a Mindenség Egysége,
ha minden elvégeztetett.

Gyakran jártam az Amenti termeiben,
Gyakran álltam a Mindenség Urai előtt.
Gyakran ittam bölcsességük forrásából,
és megtöltöttem lelkem és testem a fényel.

Szóltak hozzám és megismertem a ciklusokat és a Törvényt,
mely létezésüknek értelmét ad.

Igen, a Kilences Ura szólított:

„Ó Thoth, Nagy vagy te a Föld gyermekei közt,
de léteznek titkok, melyeket nem ismersz.

Tudd, hogy egy olyan tér-időből jössz mely alatt található.

És tudd meg, hogy egy olyan térbe kell jutnod, mely a tér-időn túl

[van.

Keveset tudsz a bennük rejlő titkokról,
kevés a rájuk vonatkozó bölcsességed.

Tudd meg, hogy te mint egész ebben a tudatban
egy sejt vagy, mely egyre nő.

A tudat alattad egyre tágul
különböző módokon, melyeket te is ismersz.

Igen, ámbár az alattad lévő tér-idő
oly módokon növekszik melyek különböznek
a te volt útjaidtól.

Mert annak eredményeként nőnek, ahogy a
fejlődésed végbe megy, de fejlődésedhez képest más módokon.

Egykori és mostani fejlődésed,
egy okot és annak okozatát hívta életre.

Semelyik tudat nem követi az előzőek útját,
mert akkor minden csak hiábavaló ismétlés volna.

Minden tudat, mely a ciklusokban létezik,
saját útján jár és iránya a legvégső cél felé tart.

A kozmikus tervben mindegyiknek szerepe van.

A szerep végig tart.

Minél távolabbi a ciklus, annál nagyobb a tudás és a képesség,
hogy az egész Törvénye elegyüljön.

Tudd meg, hogy te alattunk a lenti ciklusokban
a Törvénynek kis részeivel dolgozol
Míg mi, a végtelenségbe egyre csak táguló ciklusokban küzdünk,
és még jobban kiterjesztjük a Törvényt.

A ciklusban mindenkinek szerepe van.
Mindenkinek dolga, hogy saját útját tökéletesítse.
Az alattad lévő ciklus nem alattad van
csak a szükség hozta létre.

Mert tudd meg, hogy a bölcsesség forrása indítja
a ciklusokat útjára és örökké új erőt keres.

Jól tudod, hogy a tudást csak a gyakorlat adja,
és a bölcsesség a tudás által születik.

A ciklusok így keletkeznek a Törvény által.

A ciklusok eszközei a tudás gyarapításának
mert a Törvény síkja a mindenség forrása.

A lent lévő ciklus nem lent van
csak különbözik időben és térben.

A tudat munkálkodik benne és kipróbálja
a náladnál kevesebbet.

Tudd, hogy amint egyre többre törekszel, fölötted ott vannak,
kik szintén munkálkodnak, ahogyan te,
de más törvények által.

A különbség a ciklusok közt, a törvény használatában rejlik.

Mi, akik a túloldali ciklusokban munkálkodunk,
azok vagyunk kik elsőként jöttek a forrásból;
az idő-tér átjárón keresztül

képességet nyertünk a nagyobb Törvény alkalmazására,
mely az emberi képzeleten felül áll.

Semmi nincs a valóságban mi alattad lenne
csupán a Törvény használatában van a különbség.

Nézz föl vagy nézz le, ugyanazt találod mindenütt

Mert minden az EGY része,
ahonnan a Törvény származik.

Az alattad lévő tudat sajátod,
mint ahogy mi is részed vagyunk.

Gyermekként nem ismerted mindazt,

ami felnőttként egyértelmű volt.
Nézd az ember ciklusait a születéstől a halálig:
az alattad lévő ciklusban meglátod a gyermeket.
Látod magad felnőtté válni, tudást szerezve az idő múlásával.
És lásd, mi is gyermekek voltunk,
kik férfivá lettünk és az évek alatt bölcsességet nyertünk.
Ó, Thoth, a tudat ciklusai ugyanígy fejlődnek;
különböző korban vannak ők; forrásuk a bölcsesség,
mely mindegyiknél azonos, és majd ide is térnek vissza ők.”

Elhallgatott ekkor, és visszahátrált a csendbe,
mely az Urak között honol.
Aztán egyszer csak ismét hozzám fordult a hang:
„Ó, Thoth, hosszú ideje vagyunk az Amentiben,
őrizve a termekben az Élet Lángját.
De tudd, hogy mi is ciklusaink részei vagyunk, kiknek látás adatott.
Igen, tudd, hogy minket nem érdekel más
mint lelkünk továbbfejlődése.
Tudjuk, hogy a test illanó, és ezért
az emberi dolgok a számunkra érdektelenek.
Amit mi keresünk nem a testből jön,
hanem a lélek tökéletesített állapotából.
Ha emberként megtanulod, hogy végül csupán
a lélek haladása számít,
akkor igazán megszabadulsz a rabságból,
szabadon és harmóniában élhetsz a Törvénnyel.
Tudd meg, hogy tökéletesedni kötelességed,
mert csak így jutsz a cél felé.
És tudd meg azt is, hogy semmi sem tökéletes,
de célod és igyekezeted mindig erre irányuljon.”
Elhallgatott ismét a Kilenc,
Tudatomat szavai áthatották.
Most egyre keresem a még több bölcsességet,
hogy a Mindenség törvényében tökéletesedjem.
Nem soká az Amenti termeibe lemegyek,
hogy az élet hús virága alatt folytassam életem.
Te, kit bölcsességemre megtanítottam nem látsz engem soha többé.
Élj a bölcsességben örökkön-örökké!

Minden amivé az ember lett csak bölcsességének köszönheti.
minden mivé válik okának eredménye.

Hallgasd hangom és légy a közönségesnél több.
Emeld szemed fölfelé.
Engedd a fényt lényedbe áramolni.
Legyél örökre a Fény gyermeke.
Csak igyekezettel tudsz felfelé haladni
oda, ahol a Fény a Mindenség Mindensége.
Legyél mindennek, mi téged körülvesz, a mestere.
Az okozat soha ne uralkodjék rajtad.
Teremts egyre több tökéletes okot
és idővel a Fény Napjává leszel.

Engedd lelked szabadon fölfelé hatolni,
megszabadulva az éjszaka béklyóitól.
Emeld szemed a csillagűrben lévő Napra.
Ez az Élet szimbóluma.
Tudd, hogy te vagy a Nagy Fény,
mely saját szférájában tökéletes, ha a szabadságot eléred.
Ne nézz a sötétségbe.
Emeld szemed a fönt lévő térre.
Engedd lángod felfelé hatolni
és a Fény gyermeke leszel.

XI. SMARAGDTÁBLA

A fent és a lent kulcsa

DOREAL MAGYARÁZATAI

Thoth elmondja kora embereinek, hogy korokon át elődeik jól ismerték őt, és egyedül ez is elég ahhoz, hogy elismerjék erejét. Emlékezteti őket, ő volt a feljegyzések őrzője, a barbárságból a Fényre vezette őket. Elmondja, hogy beszélni fog azokról az ősi misztériumokról, amiket a Fény Gyermekai és a ciklusok Urai hagytak rá és elődeire.

Thoth elmondja, miként lehet utat törni az Amenti termeihez. Egy mértani szögben húzott vonal a szfinxtől feltárja a piramis alatt található titkos kamra megnyitásának mikéntjét.

A ciklusok, melyekről Thoth beszél, azok a kozmikus ciklusok, amik ennek az Arech-nak a pozitív oldalán, és a másik Arech-nak a negatív oldalán találhatóak. Mi is ez utóbbi felé tartunk. Ennek a pozitív oldalnak és a másik negatív oldalának tizennégy kozmikus ciklusa van. A ciklusok Urai mindegyik kozmikus tudat középponti Mindenségéből valók. Ismerik minden végső tökéletességét.

Először Thoth az alatt lévő Urat, az alsóbb kozmikus ciklus Urát, említi. Bármely kozmikus tudat képviselve van mindegyik kozmikus ciklusban.

A Kilenc Ura elmondja, hogy bár Thoth a kozmikus tudattal eggyé vált, és sok titkot megismert, vannak titkok, amik csak ezután fognak megvilágosodni a számára.

Thoth-nak elmondja, nagy tudása ellenére, mindegyik kozmikus tudatban rejtőznek dolgok, amiket csak akkor ismer majd meg, ha már minden Eggyé vált.

Mindegyik tudat kiterjedése különbözik a másiktól, mivel a végtelen sík elkülönült részén működik. Mindegyik kiegészíti a másikat, és az egyik növekedése hatással van a másikra. Egyik épp oly fontos, mint a másik, bár egyesek nagyobb feladatokat képesek ellátni.

A valóságban nincs lent vagy fent, mivel a fent és a lent csak viszonyításra szolgál, azaz relatív fogalmak.

A kozmikus Tudatok nem mások mint eszközök, melyek segítségével a Lámpahordozó a rend nélküliségből, a káoszról Rendet és Törvényt alkot. Mindegyik saját terében működik végig meghatározott szerepében. Ezért

az alsó kozmikus ciklus éppolyan fontos, mint a legfelső. A magasabb ciklusoknak pusztán képességeik nagyobbak. Végző soron minden kozmikus tudat egy, éppúgy mint ahogy a kozmikus tudatban minden lélek egy.

A különbséget az alsóbb és felsőbb ciklusok között jól példázza a felnőtt és gyermek közötti különbség. Thoth a makro- és a mikrokozmoszt így példázza: „Az ami fent van ugyanaz mint ami lent”.

Az Urak bár megnyilvánulnak az Amentiben s vele kapcsolatban állnak ám egyben részei is saját ciklusaiknak. Amiért a ciklusok a sajátjuktól különböző ciklusokban megjelennek, azért van, hogy az emberek lelkében bizonyos növekedést segítsenek elő, az eredményeket saját ciklusaikba közvetítve, lefektetve így az alapokat a rendnélküli minőség számára, aminek mindegyik kozmikus ciklusba átjárása van.

A tökéletesség lenne a cél, ám észre kell vennünk, a tökéletesség állandóan egyenesen arányban hátrál saját fejlődésünk függvényében. Ami ma tökéletesnek tűnik, holnap már nem az, mert tudjuk, a tökéletesség még a Fényhordozó esetében sem valósult meg.

Thoth kijelenti, bár eltávozik, de mégis tovább él népében és a hátrahagyott igazságokban, amik egyébként hasonlóak Jézus tanításaihoz. Azt az utasítást hagyja hátra, hogy tanítványai minden igyekezetüket fordítsák a Fénnyel való azonosulásra.

Thoth azzal a paranccsal fejezi be ezt a Smaragdtáblát, hogy emberei emeljék tekintetüket a Nap fényére és törjenek ki a sötétségből.

XII. *SMARAGDTÁBLA*

*Az ok és okozat törvénye
és a Prófécia kulcsa*

XII. SMARAGDTÁBLA
*Az ok és okozat törvénye
és a Prófécia kulcsa*

Halld bölcsességem szavát,
halld Thoth-nak,
az Atlantiszbelinek szavát.
Legyőztem én a tér-idő Törvényét.
Tudást szereztem a jövőről.
Megtudtam, hogy az ember a tér-időn keresztül
mozogva a Mindenséggel mindig Egy.

Tudd, hogy a jövő minden dolga,
annak ki olvasni tud benne nyitott könyv.
Minden okozatnak oka van, mint ahogy az okozat
az Ős-okból ered.
Tudd, hogy a jövő nem rögzített vagy elrendelt
hanem változó, amint az ok okozatot terem.
Nézz az okra, amit életre keltesz
és biztosan látod majd, hogy minden okozat.

A Kezdet kezdete volt az Ős-ok
amiből minden létező keletkezett.
Te magad, vagy az okozat
és egyben oka is vagy a következő okozatnak.

Ezért tudd, hogy az általad keltett okozat
a további, tökéletesített okozat kiindulópontja.
Tudd, hogy a jövő sohasem rögzített
hanem a tér-időben az emberi szabad akarat mozgását követi
a cél felé, ahol egy új idő születik.
Az ember az okok alapján olvashatja csak a jövőt.
Kutass az okok között és megtalálod jövőd.

Halld ember, hogy amíg a jövőről beszélek az okozatról szólok
mely az okot követi.

Tudd meg, hogy az ember fény felé tartó útján a sötétből
állandóan szökni próbál.

Igen, az éjszaka sötétje körötte van,
mint ahogy az árnyékok az égen a csillagokat körülveszik;
de mint ahogy a napcsillagok a csillag-űrben,
az embernek is ragyognia kell.

Sorsa az embert mindig előre hajtja, amíg a Fénnyel egyesül.
Igen, útján ott nyugszik az árnyék,
de előtte parázslik a Fény.

Sötét az út; ám az embernek győznie kell
az árnyékok körülfogó éjszakája felett.

A távoli jövőben látom az embert a Fényből megszületni,
megszabadulva a lelket megkötő sötétségtől.
A Fényben él majd a sötétség láncá nélkül,
és védi a Fényt mely Lelkének Fénye.
Tudd meg, hogy mielőtt ezt eléred, az árnyékok
közül sok vetül rád arra törekedve,
hogy kioltsa a szabadságra törő Lélek Fényét.

Nagy versengés folyik Fény és Árnyék között,
az ősidőktől folytatódik az egyre megújuló harc.
De tudd, hogy a távoli jövőben
a Fény mindenhol jelen lesz és a sötétség megfakul.
Halld ember bölcsességem szavát.
Készülődj és ne kösd meg Fényed.
Az ember felállt és elbukott,
amikor az új tudatok hulláma alulról a szakadékból célja,
a Nap felé igyekezett.

Te, gyermekem az állatok közül kevéssel magasodtál ki,
és onnét fejlődöttél az emberek legkiválóbbikává.
Előtted léteztek náladnál is hatalmasabbak. Elmondom azért,
hogy úgy mint ahogy az előtted élőknek, neked is eljön végzeted.
És a földre melyen most lakozol barbárok jönnek majd,
kik idővel szintén a Fénybe emelkednek.
Az ősi bölcsesség feledésbe merül,

de az embertől rejtve mindig fennmarad.

Igen, az általad Khemnek hívott országban,
fajok születnek és buknak majd el.
Az emberek fiai neved elfeledik,
de addigra te már a túloldalon egy csillagűrben leszel
és hátrahagyod mostani lakhelyed.

Az emberi lélek mindig előre mozdul
nem köti egyetlen csillag.
Hanem mindig célja felé tör,
ahol a Mindenség fényében feloldódik.
Tudd, hogy mindig haladnod kell,
az ok és okozat által előre lendítve míg végül
mindkettő eggyé válik.

Igen, miután távozol, mások jönnek helyedbe
A tudás és a bölcsesség miben részed volt feledésbe merül.
Csak az Istenekre emlékeznek majd az emberek.
Mint ahogy engem tudásom a te szemedben istenné avat,
így leszel te is a jövőben isten, mert tudásod
a majdani embereket meghaladja.
Tudd meg, hogy az ember a Törvényhez bármikor hozzájut majd.

Az eljövendő korok látják a bölcsesség újraéledését azokban,
kik ezen a csillagon majd a helyedbe jönnek.
Ok is megtanulják a bölcsességet: miként űzi el a Fény az Éjt.

Erőfeszítésükbe kerül majd, hogy magukhoz engedjék a Fényt.
Sokan kik sötétben élnek, másokat is aláhúzni igyekeznek.
Akkor az emberek között háború üti fel a fejét,
mely a földet pályáján megrázza.
A sötétség Urai háborúba kezdenek; a Sötét a Fénnyel összecsap.

Amikor az ember újra meghódítja az Óceánt
és az égbe repül madár szárnyakon; amikor a villámlást befogja,
elkezdődik a Háború.
Nagy lesz a súrlódás az erők között,
nagy lesz a csata Fény és az Éjszaka között.

Nemzet nemzetre tör sötét erőkkal.
Hatalmas fegyverek irtják az embert,
míg nem kihal az emberi fajok fele.
Ekkor eljönnek a hajnal fiai és elmondják rendeletüket:
„Ember ne küzdj testvéred ellen, hisz csak így jutsz a Fénybe.
Törd meg hitetlenséged Testvérem, és kövesd az utat,
és tudd hogy helyesen cselekszel.”

Akkor az ember abbahagyja a vérengzést;
testvér testvérnek, az apa fiúnak többé nem árt.
És népem ősi otthona az Óceán sötét mélyéről felemelkedik.
A Fény kora ekkor kitárulkozik minden ember számára
kinek célja a Fény,
A Fény testvérei uralkodnak majd az emberek felett,
amikor az éjszaka sötétje száműzetésre jut.

Igen az embernek fia tovább halad, egyre feljebb a nagy cél felé.
A Fény gyermekévé válik az ember
és lelke a Lángok Lángjává lesz mindörökké.
Tudás és bölcsesség lesz az emberé ebben a korban,
mert az örök tűzhöz közel került.
Az örök tűz a bölcsesség forrása, a kezdet,
mely a dolgok végével egy.
Igen, egy eljövendő időben
minden egyé lesz és az egy mindenné válik.
Az ember a Kozmosz tökéletes lángja,
a csillagok köze egyre tovább halad.
Ám ebből a tér-időből is távoznia kell
egy másikba a csillagokon túlra.

Immár hosszú ideig hallgattad szavam,
Thoth bölcsességét.
Most elmegyek a sötétségbe.
Elmegyek az Amenti termeibe, hogy ott lakozzam,
míg a jövőben a Fény az emberhez ismét közel kerül.
De azért tudd meg, hogy szellemem mindig veled marad,
és lábaidat a Fény fővenyére vezeti.

Vigyázz a titkokra melyet hátra hagyok,

és szellemem biztosan megóv egész élteden át.
Tartsd szemed a bölcsességre vezető ösvényen.
Legyen célod mindörökkön a Fény.
Ne kösd lelked a sötéthez.
Hagyd a csillagokhoz lendülni.

Elmegyek most az Amenti termeibe.
Legyél gyermekem ebben az életben, és a következőben.
Eljön az idő, amikor te is halál nélkül élsz majd korról korra
az emberek között.

Őrizd az Amentihez vezető kaput.
Vigyázd a titkokat, melyeket az emberek közé vetettem.
Ne hagyd a titkot a barbárok kezére jutni.
Tartsd meg azok számára kik a Fényt kutatják.
Most távozom innen.
Fogadd áldásom.
Járj utamon és kövesd a Fényt.

Egyesítsd lelked a Nagy Lényeggel.
Engedd tudatod a Nagy Fénnyel egybefolyjni.
Hívj, mikor szükségben vagy.
Hallasd nevem háromszor egy sorban:
CHEQUETET, ARELICH, VOMALITES.

XII. SMARAGDTÁBLA

Az ok és az okozat törvénye és a Prófécia kulcsa

DOREAL MAGYARÁZATAI

Thoth meghódítja az időt; így az ok és az okozat törvénye tökéletesen megvalósul.

Képes visszatérni a múltba és visszahatni az okra tudva azt, semmi sem történik véletlenül; a jövő nincs a sors által leszögezve, hanem az okozatot a korábbi ok határozza meg. Az első októl kezdve annak legtávolabbi kiterjedéséig, minden dolog ez alapján a Törvény alapján megy végbe. Tudva ezt, az embernek vigyáznia kell, hogy milyen okokat bocsát útjára.

Thoth a jövőről beszél annak függvényében, milyen okokat helyezett el az úton. Az ember sorsa a fénnel való végső egyesülés, még akkor is ha útja a sötétségen keresztül vezet az anyagi inkarnációk során. Amikor a jövő „Fényszülött”-jéről beszél, a hetedik ciklusról van szó. A káoszról is szól, amelynek először el kell jönnie, de legvégül a Fény meghódítja a sötétséget.

Az ember az elmúlt korokon át sokat fejlődött és egyre közelebb került a Nap állapothoz. Ami már egyszer megtörtént, az megismétlődik. Azok, akikhez Thoth beszélt győzni fognak és távoznak innen. A helyükre egy alsóbb bolygóról érkeznek majd újabb tudatok.

Az ősi faj híre feledésbe merül az idők során, és a kormányzók olyan Istenek lesznek, mint amilyen Ozirisz, Hórusz és Ízisz volt.

Az ember csak addig marad ezen a bolygón, amíg eléri az első megvilágosodást, utána a Vénuszra, onnan a Merkúrra és végül a Napba száll, ahol a kozmikus Tudattal eggyé válik.

Miután távoznak tudásukat elfelejtik az itt maradók, kivéve azokat, akiket öröknek jelölnek ki. Az időtlen igyekezet tovább folytatódik: az ember állandóan törekszik arra, hogy visszaszerezze azt, amit elvesztett. Néhányan olyan nagy szétesésben, rendnélküliségben élnek, hogy másokat is vissza próbálnak tartani, de a Fény végül legyőzi a sötétséget. A Rend elűzi a zavarodottságot, és a föld beleremeg a csatába.

A profécia értelmében az idő, amikor ennek meg kell történnie most

van.

Az itt található prófécia olyan világos, hogy nincs szükség magyarázatra, nem szükséges megjegyezni, hogy a jelzett időszakba épp most lépünk bele.

Végül a Fény fog uralkodni és az ember eggyé válik a mindent átható tudattal és egyként lép majd a magasabb kozmikus tudatba.

Thoth felkészült arra, hogy elhagyja a földet és visszatérjen az Amenti termeibe, és testét az Élet tüze alá helyezze, míg lelke máshová távozik. Megígéri, hogy amikor majd az ember a Fénybe jut, újból megjelenik.

Thoth az átadott titkok őrzésére int különösen az Amenti bejáratára vonatkozóan. Hogy ezt az intelmet milyen alaposan megtartották azon is látszik, hogy az őréssel megbízottak utódai máig őrzik a titkokat.

XIII.
SMARAGDTÁBLA

Élet és Halál kulcsai

XIII. SMARAGDTÁBLA

Élet és Halál kulcsai

Halld a bölcsességet.

Halld a Szót mely étellel telít, és mely elúzi
a sötétséget.

Halld a hangot mely elúzi az éjszakát.

Misztériumot és bölcsességet hoztam gyermekemnek;

Tudás és Hatalom az ősből előtör.

Vagy nem tudod, hogy minden megnyílik számodra,
ha megtalálod a mindenség Egységét?

A titkok mestereivel, kik a halál legyőzői
és az élet tanítói, eggyé válsz.

Igen, ismerd meg az Amenti Virágát

az Élet Bimbaját, mely a Termekben
szórja sugarát.

Szellemben éred el az Amenti termeit.

Visszahozod a bölcsességet, mely a Fényben él.

Tudd meg, hogy a hatalomhoz vezető kapu titkos.

Tudd meg hogy az életre a halálon át vezet az út.

Igen, a halálon, de nem az általad ismertén,

hanem egy olyan halálon, amely élet, és tűz, és
fényesség egyben.

Kívánod megismerni a mélyen rejtett titkot?

Nézz szívedbe, ahol a tudás bezárva él.

Tudd, hogy a titok benned rejlik,

minden élet és minden halál forrása te vagy.

Hallgasd, amint feltárom az ősit,

és átadom a titkokat.

Mélyen a föld közepén van a virág

a Szellem forrása, mely megköt minden alakzatot;

Mert tudd, hogy a föld testben él
mint ahogy te is saját alakodban lakozol.
Az élet virága olyan mint Szellemed helye
és a földön keresztül áramlik éppúgy mint a tied saját alakodban;
A földnek és gyermekeinek saját életéből
ad, megújítva a szellemet testről testre.
A Szellem testedet alakítja,
formálja és körvonalazza.

Tudd meg, hogy alakod kettős,
a kettő között egyensúly áll fenn, míg alakod állandó.
Tudd, hogy mikor a halál hozzád közel, egyensúlyod megbomlott.
Csak azért jön a kaszás,
mert az egyik pólus elveszett.

Tudd meg, hogyha az egyensúly teljes
a halál ujjá nem érinthet.
A baleset is az egyensúly felborulása miatt jön.
Ha az egyensúly teljes
az időben tovább létezhetsz és nem kószolod a halált.
Tudd meg, hogy egyensúlyban befejezett vagy,
és azért létezel, mert pólusaid egymással arányban állnak.
De ha benned az egyik pólus lefelé fordul,
gyorsan elvész ez az arány.
Ekkor a halál közelít feléd hidegen.
Mert az egyensúlytalanság nem a közegeged.

Tudd, hogy az Amenti éltet adó titka
a pólusok egyensúlyba hozásában áll.
Minden létezőnek alak és élet adatott.
Mert pólusaiban a Szellem él.

Nem látod, hogy a föld szíve a kiegyensúlyozója
mindennek mi rajta létezett és létezik?
Szellemed forrása a Föld szívéből jön,
mert alakodban egy vagy vele.

Ha megtanultad magad egyensúlyban tartani,
a föld egyensúlyával leszel egy.

Létezel majd míg a föld létezik, alakot csak vele együtt váltasz:
a halál karma nem jön érted csak mikor a földért.
Alakod addig érintetlen marad,
míg minden forma elmúlik.

Hallgasd, amit mondok, hogy ne érezd a változást.
Egy órát minden Nap feküdj fejeddel Észak (pozitív pólus)
felé irányulva.
Egy órát minden Nap feküdj fejeddel Dél (negatív pólus)
felé irányulva.
Míg fejed Északra irányul
tudatod tartsd a melled és a fejed között.
És amikor Délre, gondolataid irányuljanak melledtől a lábaid felé.
Tartsd magad a hétből egyszer egyensúlyban
és tested megújul, erőd megfiatalodik.
Ez a titok, melyet a Mesterek ismertek,
és ami távol tartotta a halált.
Ne hanyagold azt, mit neked megmutattam
mert amikor évek múltán száz fölé érnek éveid
a hanyagság a biztos halált egyre közel hozza.
Halld szavam és kövesd az utat.
Tartsd meg egyensúlyod és éld életed.

Halld szavam és hangom.
Hallgasd bölcsességem, mely a halálról szól.
Amikor végül vállalt munkád végeztén,
ebből az életből távozni kívánsz, látogass el abba a síkba,
hol a hajnal Napjai a Fény gyermekeiként élnek.
Ne legyen fájdalmaid és ne legyen gondod
ott hol az örök fény sugárzik.

Először feküdj fejedet kelet felé irányítva.
Tedd össze kezed az élet Forrása (gyomorszáj) felett.
Helyezd tudatod az élet székére.
Forgasd meg és oszd Északra és Délre
Küld az egyiket Északnak, másikat Délnek
Nyugtasd tudatod Lényeden.
Belsődből, akaratodból röppen fel ezüst szikrád.
Fölfelé a hajnal Napja felé.

A Fénnyel elkeveredve a forrással egyé válik.
Addig lángol míg a vágy megterem.
Majd újra visszaszáll egy formába.
Tudd meg, hogy a nagy Lelkek így haladnak tova
életüket változtatva saját szándékuk szerint.
Így távozik a megtestesült halálának és életének időpontját
akarata szerint kijelölve.

(A kulcs ahhoz, hogy a halálon túl az emlékezet megmaradjon
egyik inkarnációból a másikra a tudat irányultságában áll.)
Halld és használd bölcsességemet.
Tanuld meg az idő feletti uralom titkát.
Tanuld, meg, hogy kiket mestereknek hívsz,
hogyan ismerik elmúlt éltüket.
Nagy titok ez, de könnyű uralni,
mely megnyitja az idő feletti uralmat a számodra.
Amikor feléd a halál gyorsan közelít,
ne félj csak tudd, hogy ura vagy.
Lazítsd el tested ne legyen benne feszültség.
Szíved helyére helyezd a Lélek lángját.
Gyorsan lendítsd a háromszög helyére
tartsd egy percig majd mozdítsd egy cél felé.
Ez a hely, célod, szemöldököd között található,
ez a hely, hol az élet emlékének rezdülnie kell.
Tartsd lángod itt, elméd székhelyén,
míg a halál eljön lelkedért.
Amikor az átkelés állapotában leszel
életed emlékei eléd tárulnak.
A múlt egy lesz a jelennek.

Minden emléked megmarad.
Meggzabadulsz minden visszalépéstől,
a múlt dolgai a jelenben élnek tovább.

Most hallottad bölcsességemet.
Kövesd és szabadon élsz az időben akár csak én.

XIV.
SMARAGDTÁBLA

*Kiegészítő Smaragdtábla:
A Jelképek*

XIV. KIEGÉSZÍTŐ SMARAGDTÁBLA

A Jelképek

Halld a mélyen rejlő bölcsességet,
mely a világ számára a templomlakók
távozásával elveszett,
és amit a jelen embere nem ismer.

Tudd meg, hogy ez a világ csak egy kapu,
melyre számodra ismeretlen erők vigyáznak.
A sötét hercegek az utat,
mely a mennyei földre vezet, elállják.
Tudd, hogy az Aruluhoz vezető utat
sorompók vigyázzák,
és csak a fény szülött előtt nyílnak meg.

A földön én vagyok a kulcsok őre,
melyek a Szentelt földre nyitnak kaput.
A felettem állók parancsolták,
hogy ezeket a föld emberének hátrahagyjam.
Mielőtt elmegyek átadom a titkokat:
a sötétség rabságából, hogyan menekülj
és a hús béklyójától, hogyan szabadulj.
A sötétségből így a Fényre jutsz.

Tudd, hogy lelked előbb meg kell tisztítanod a sötétségtől,
és a fény kapuján átkelhetsz.
Ezért úgy rejtem el a titkokat, hogy bármikor rájuk lelj.
Bár szálljon sötétség az emberre,
az útmutató Fény mindig felragyog.
Sötétbe rejtve, szimbólumoktól fátyolozva
találok meg a kapuhoz vezető utat.
Az ember a jövőben a misztériumokat megtagadja,
ám a kereső az utat megtalálja.

Most parancsolom, hogy őrizd meg a titkokat,

és csak azoknak add tovább, akik próbád kiállták,
hogya a tiszta be ne mocskolódjon,
hogya az Igazság ereje felül kerekedjék.

Halld a feltárulkozó Misztériumot.
Figyeld a jelképeket, melyeket most átadok.
Tedd vallássá a tanítást, mert
csak így marad meg lényege.

Két régió van a földi élet és a Nagy Egyetlen között,
ahová a földről távozó lelkek útjukat követik;
Duat, az illúzió erőinek otthona;
Sekhet, Hetsep, mely az istenek háza.
Ozirisz, a kapu őrének jelképe, aki visszaküldi az értéktelenek
[lelkét.

E mögött a szféra, hol a mennyei szülöttek erői lakoznak,
Arulu, a régió, ahova a Nagyok távoztak.
Hozzájuk, ősi otthonom Nagyjaihoz csatlakozom,
ha az emberek közötti munkám bevezetem.

Hét lakhely van a Hatalmas házában;
Hárman őrzik a kaput a sötétségtől
minden lakhelynél;
Tizenöt út vezet Duat-ba.
Tizenkettő az illúzió hercegeinek háza,
mindegyik négy útra néz, melyek egymástól különböznek.
Negyvenkét nagy erő van,
ítélkezve a kaput kereső halott felett.
Négy fia van Hórusznak,
kettő-kettő a Keletet és a Nyugatot vigyázza –
Iszisz, az anya, ki gyermekeiért könyörög,
A Hold királynéja, mely a Napot tükrözi.
Bá a lényeg, mely örökkön él.
Ká az árnyék, melyet az ember életnek ismer.
Bá nem jön míg Ká inkarnációban él.
Ezek a titkok, melyek az időkön át fennmaradnak.
Kulcsok ezek az élethez és halálhoz.
Halld most a Titkok Titkát:
ismerd meg a kört, a kezdet- és végnélkülit,

Annak az alakját, Aki egy és mindenütt jelenlévő.
Halld és figyeld,
menj és használd,
így azon az úton jársz, amin én.
Misztérium ez a misztériumban
de a Fény szülötte számára világos,
a mindenség titkát most feltárom.
A beavatottnak nyíljon meg a titok,
de a gúnyolódó semmit se lásson abból.

Három a titok,
mely a Nagy Egyetlentől való.
Halld és Fény árad feléd.

A kezdetben három egység létezett.
Ezekén kívül nincs más.
Ezek egyensúlyban a teremtés forrásai:
egy Isten, egy Igazság, egy Szabadságpont.

Három az egyensúlyban lévő hárómból való:
minden élet, minden jóság, minden erő.

Három a minősége az Istennek ebben a Fény-házban:
végtelen erő, végtelen bölcsesség, végtelen szeretet.

Három erő adatott a mestereknek:
hogy a rosszat átváltoztassák, vigyázzák a jót,
és különbséget tegyenek.

Három az Isten dolga:
az erőt, a bölcsességet és a szeretetet megnyilvánítani
Három az erő, mely mindent létrehoz:
A tökéletes tudás által birtokolt Isteni szeretet,
Isteni Bölcsesség mely minden lehető eszközt ismer, Isteni Erő,
mely az Isteni Szeretet és Bölcsesség közös akarata birtokol.

Három a kör (vagy állapot) a létben:
A Fény köre (állapota), hol nem lakik más csak Isten,
és csak az Isten jut azon át;

A káosz köre (állapota), ahonnan a halálból minden dolog életre [kel;
a tudatosság köre (állapota), melyben az életből minden életre [pattan.

Minden létező dolog a három létállapotból éled: káosz vagy halál,
emberségbéli szabadság és mennyei boldogság.

Három szükség vigyáz minden dolgot:
a Nagy Mélységből indulva,
a káosz köre a Mennyben beteljesedést nyer.

A lélek útja hármas:
Ember, Szabadság, Fény.

Három az akadály:
a kitartás hiánya, hogy tudást nyerj
az Istentől való távolság;
a rosszhoz való vonzódás.
Az emberben e három megnyilvánul.
Három a benn ülő erők királya.
Három kamra őrzi a misztériumokat,
melyek az ember testében rejlenek, és mégsem láthatók.

Halld most, ki megszabadultál,
szabad vagy az élet igájától.
Ismerve minden forrást minden világ megnyílik neked.
Igen, még Arulu kapui előtt is megnyílnak a sorompók.
De vigyázz, ki a mennybe mennél, mert ha értéked kétes,
jobb ha a tűzben pusztulsz el.
Tudd meg, hogy az égiek a Tűzön átmennek.
A menny minden fordulatánál a Fény forrásában megfürödnek.

Halld ezt a titkot:
Hosszú idővel előtted
az ősi Atlantiszban laktam én.
A templomban a bölcsességet magamba ittam; azt a bölcsességet,
mely forrásként a Fényből áradt a templomlakó által.
Megkaptam a kulcsot, hogy a Fény körébe,

a Nagy Világba alászálljak.
Álltam én a Szent előtt, mely a tűz virágában trónolt.
A sötétség villámai fátyolozták,
mert egyébként glóriájától lelkem megtört volna.

Trónjának aljzatától, négy gyémánt lángfolyó eredt.
Lába zsámolyától felhőmedrekben az emberi világhoz folytak a
[folyók.

A termek megteltek mennyei Szellemeikkel.
A csillagos palota a csodák csodájává vált.
Az égen túl, a Tűz és a Napsugár szivárványaként
nyertek alakot a szellemek.
Énekelték a Szent glóriáját.
Aztán a Tűz közepéről felszállt egy hang:
„Tartsd meg az Ősök glóriáját.”
Ezt a Fényt, mely saját lényemben visszhangra lel
mindenek fölé helyezem.
Elértem, minden isten Istenét, a Szellem-Napot.
A Nap szférák parancsolóját.

Ismét szólt a hang:
„Létezik egy Első, kinek nincs vége és kezdete;
ki mindennek teremtője és mindent kormányoz;
ki jó és igazságos, ki megvilágosít, és fenntart.”
Aztán a tróntól egy nagy sugár indult felém,
körülvéve és felemelve erejével lelkemet.
Gyorsan mozogtam a Menny tereiben,
megláttam a titkok titkát,
éreztem a Kozmosz titkos magvát.
Arulu országába vittek.
Álltam a házak előtt, melyekben az Urak lakoznak.
Megnyitották a kaput, és láthattam a kezdet káoszát.
Megrettent szívem a félelmetes látványtól,
visszariadt a sötétség Óceánjától.
És láttam akkor a sorompó szükségességét,
láttam, hogy Arulu Urai milyen célt szolgálnak.
Mert végtelen egyensúlyukkal csak ők állhatnak a beömlő káosz

[elé.

Csak ők vigyázhatják az Isteni teremtést.

Aztán a nyolcas köréhez mentem.
Láttam a lelkeket kik legyőzték a sötétet.
Láttam a Fény nagyságát, melyben lakoznak.

Kívántam közéjük jutni, de választott utamra is
hívott a vágy, az útra, amit az Amenti termeiben kértem.

Arulu termeiből, a földi térbe hatoltam, ahol a testem nyugodott.
Felkeltem a Földről és a Templomlakó elé álltam
és ígéretet tettem hogy jogomról lemondok
míg munkám a földön be nem végeztetett,
míg a sötét kor lejár.

Halld szavam, mit Noked adok.
Benne találsz az élet lényegét.
Mielőtt Amenti termeibe visszamennék,
sajátítsd el a Titkok Titkát, hogy a Fénybe lépj.
Tartsd meg és őrizd, rejtsd szimbólumokba,
hogy az együgyű ne vessen és mondjon le róla.
Minden országban alakítsd a misztériumokat.
Tedd keménnyé az utat a kereső számára.

Így a gyenge és a kételkedő feladja majd.
Így őrizd és rejtsd a titkokat mindaddig,
míg az idő fennáll, s amíg elfordul a kerék.

A sötét korokon át
várakozva és figyelve,
szellemem a föld mélységében rejtve marad.
Amikor valaki a külsőség
összes ítéletén áthaladt,
idézz meg engem a Kulccsal, mely
birtokodban van.
Akkor válaszolok majd, én
a beavató, eljövök majd az amentibeli Istenek termeiből.
Fogadom a beavatottat,
és az erő szavait neki átadom.

Halld és emlékezz figyelmeztetésemre:
ne hozz hozzá olyat, ki híján van a bölcsességnek,
tisztátlan szívű, vagy célja ingatag.
Különben visszavonom tőled az engem megidéző képességet.

Menj és hódítsd meg a sötétséget.
Emeld fel lényedben a Fényt.

Most menj és hívd össze testvéreid,
hogy osztani tudjam köztük a bölcsességet,
hogy mikor nem leszek a fényt megtalálják.
Jöjj a templom alatti kamrámba.
Ne egyél három Napon át.
Átadom ott a bölcsesség lényegét
hogy emberek között erőd sugározzon.
Átadom a titkokat, hogy te is a mennyekbe szállhass.
Isten-ember tartsd meg magad az igazságban és a lényegben.
Távozz most és hagyj magamra, hogy megidézzem azokat,
kikről tudsz, de még nem ismeresz.

XV.
SMARAGDTÁBLA

*Kiegészítő Smaragdtábla:
A Titkok Titka*

XV. KIEGÉSZÍTŐ SMARAGDTÁBLA

A Titkok Titka

Nos összegyűltetek gyermekeim
hallani a Titkok Titkát,
melyet azért adok át, hogy feltárjátok az Isten-embert,
és az örök élet kulcsa nálatok legyen.
Egyszerű szavakkal szólok most
a feltárt misztériumokról.
Semmi sötétet nem mondok én.
Nyisd ki füled.
Halld és engedelmeskedj szavamnak.

Először a sötétség béklyójáról szólok,
mely téged a földi szférához láncol.

A Sötétség és a Fény egy természetű,
csak látszatra más,
mindkettő egyazon forrásból származik.
A Sötét nem más mint rendezetlenség,
A Fény pedig Rend.
Az átváltoztatott rendezetlenségből lesz
a Fények Fénye.
Ez, gyermekem, léted célja;
a Sötétség Fénnyé alakítása.

Halld most a Természet misztériumát,
az élet lakhelyéhez,
a földhöz való kapcsolódását.
Tudd meg, hogy lényed hármass,
fizikai, asztrális, és elmebeli, és mindez egyben.
Mindegyik elem további három minőséggel bír;
ez összesen kilenc; ami fent van ugyanaz mint ami lent van.

A fizikaiban ezek csatornák,
a vér, mely Örvénylő mozgásban áramol,

hatva a szívre, hogy verése állandó legyen.
A mágnesség mely az idegszálakon fut,
elviszi az energiát a sejtekhez és a szövetekhez.
Az Akasha, mely a vékony, de még fizikális
csatornákon áramol, betölti azokat.
Mindhárom egymással összhangban áramlik,
a testre mindegyiknek hatása van.
Ezek alkotják a váz keretet, melyen a finom éter áramlik.
Ezek uralmában rejlik az Élet Titka a testben,
a beavatott saját akarata szerint bánhat velük,
ha dolgát elvégezte, le is mondhat róluk.

Hármas az asztrális természetű
közvetítő a fentiek és a lentiek között;
nem fizikai, nem szellemi,
de képes le és fel szállni.
Újra és újra jusson ez eszedbe.

Hármas az elme természetű.
Hordozója a Nagy Akaratának
Éltedben az ok és okozat bírálója.
Így alakul a hármasság lény,
melyet felülről a négyes irányít.
Az ember hármasság természetű fölött és mögött
él az igazi Szellem-Én.
Négyes természetű,
fénylik a lét minden síkján,
tizenhárom az egyben ez, a misztikus szám.
Az ember természetű alapján a Testvérek feladata a következő:
mindegyik a lét feltárulkozását irányítja,
mindegyik az Egyetlen szószólója.

A földön az ember rabságban él,
földhöz köti a tér-idő köteléke.
Mindegyik bolygó körül rezgő hullám köröz,
és köti az embert a síkhoz, melyben ki kell bontakoznia.
De a szabadulás kulcsa benne rejlik.
Igen, a szabadság legbelül.

Ha elszabadítottad éned testedtől,
szállj a földi sík legszélsőbb határához.
Mond a szavakat: DOR-E-UL-LA. (TUR-UL-LU)
Akkor fényed egy időre felemelkedik,
és szabadon átmehetsz a tér határán.
Egy ideig a Nap idejének feléig (6 óra)
szabadon szállhatsz a földi sík határain át,
nézd és ismerd meg, kik mögötted vannak.
Igen, a legmagasabb világokba juthatsz.
Lásd saját lehetséges kibontakozásod magaslatait,
tudd a lélek minden földi jövődjét.

Testedhez vagy kötve, de erőddel szabad lehetsz.
Ez a titok, mely a rabságot szabadsággal helyettesíti.

Nyugtasd elméd.
Pihenjen tested:
tudatában csak annak légy, hogy a testtől szabad vagy.
Összpontosítsd lényed a vágyakozás céljára.
Gondolj egyre csak arra, hogy szabad leszel.
Gondolj e szavakra: – LA-UM-I-L-GAN –

De csak azokat kik bölcsességem keresik
viszi e hang a kívánt helyre,
ha a test rabságából saját akaratból elszabadulsz.

Halld a legnagyobb Titkot,
hogy az Amenti termeibe hogyan juss be,
és hogyan állj a hallhatatlanok termében az Urak elé.

Feküdj le, hogy tested pihenjen.
Nyugtasd le elméd, hogy gondolat ne zavarjon.
Tiszta legyen szándékod és elméd,
mert csak hibát hibára halmozol.
Lásd az Amentit úgy, ahogy leírtam a táblákon.
Teljes szíveddel kívánj ott lenni.
Állj az Urak elé szellem szemeddel.
Ejtsd ki az erő szavait (csupán elmédben), melyeket átadok
MEKUT-EL-SHAB-ELHALE-ZUR-BENEL-ZABRUT

ZIN-EFRIM-QUAR-EL.

Nyugtasd elméd és tested.

És biztos lehetsz, hogy lelked hívják majd.

Most odaadom a kulcsot a Shambalához,
ez a hely, hol testvéreim a sötétségben élnek:
a sötétségben, melyet a Nap fénye kitölt –
a Föld sötétjében, de a Szellem világosságában,
irányítóiđ ők, ha utam véget ér.

Tedd azt testeddel, ahogy meghagytam.

Menj a mélybe rejtett helyre.

Állj a kapu őrzői elé.

Kérj bebocsátást ezekkel a szavakkal:

„Én vagyok a Fény, nincs bennem sötétség.

Megszabadultam a sötétség fogságától.

Nyisd ki a Tizenkettőhöz és az Egyhez vezető utat,
hogy a bölcsesség birodalmába szálljak.”

Ha ellenkeznek, és ezt biztosan megteszik,
parancsolj nekik a következő szavakkal:

„Én vagyok a Fény,
számomra nincs akadály.

Nyissátok ki, parancsolom a Titkok Titkával –
EDOM-EL-AHIM-SABBERT-ZURADOM”

És akkor, ha szavaid a legmagasabb előtt
igaznak bizonyulnak, megnyílnak előtted a sorompók.

Most, elhagylak titeket.

Lemegyek és így fölfelé haladok.

Mennem kell a termekbe.

Nyerjétek meg az utat hozzám gyermekeim,
és legyetek igazi testvéreimmé.

Befejezem most az írást,

és kulcsként hagyom azokra, kik engem követnek,
mert csak nekik lehetek én a kulcs.

MEGJELENT:
A MANDALA-VÉDA
KÖNYV-, LAP- ÉS ZENEMŰKIADÓ,
KERESKEDELMI, SZOLGÁLTATÓ KFT.
GONDOZÁSÁBAN

FELELŐS KIADÓ:
BAKOS ATTILA ÜGYVEZETŐ IGAZGATÓ

SZÁMÍTÓGÉPES TÖRDELÉS:
SZŰCS BT., DUNAKESZI

KÉSZÜLT:
AZ ELEKTROPRODUCT KFT. NYOMDÁJÁBAN BUDAÖRS

Tartalomjegyzék

Előszó az Atlantiszbeli Thoth eredeti Smaragdtábláihoz
Előszó a Smaragdtáblák magyarázatairól

- I. SMARAGDTÁBLA: *Az Atlantiszi Thoth története*
- II. SMARAGDTÁBLA: *Az Amenli Csarnok termei*
- III. SMARAGDTÁBLA: *A bölcsesség kulcsa*
- IV. SMARAGDTÁBLA: *A Megszületett Tér*
- V. SMARAGDTÁBLA: *Unal lakója*
- VI. SMARAGDTÁBLA: *A mágia kulcsa*
- VII. SMARAGDTÁBLA: *A hét Úr*
- VIII. SMARAGDTÁBLA: *A misztériumok kulcsa*
- IX. SMARAGDTÁBLA: *A tértől való szabadulás kulcsa*
- X. SMARAGDTÁBLA: *Az idő kulcsa*
- XI. SMARAGDTÁBLA: *A fent és a lent kulcsa*
- XII. SMARAGDTÁBLA: *Az ok és okozat törvénye és a Prófécia kulcsa*
- XIII. SMARAGDTÁBLA: *Élet és Halál kulcsai*
- XIV. KIEGÉSZÍTŐ SMARAGDTÁBLA: *A Jelképek*
- XV. SMARAGDTÁBLA: *A Titkok Titka*